

özgür gelecek

1-15 NİSAN 1993 SAYI: 1 FİYATI:10.000 TL (KDV DAHİL)

ÖZGÜR GELECEK ONURLU İNSANLARIN HAKKIDIR

Çıkarken yazısı 2. sayfada

"TAM HAK EŞİTLİĞİ" HER ULUSUN VAZGEÇİLMEZ
HAKKIDIR

Gündem yazısı 3. sayfada

SANATSAL YARATICILIĞIN İLK ŞARTI: DÜŞÜNCEYİ
BOYUTLARINDAN KURTARMAK

Muzaffer Oruçoğlu/Bakiş köşesiyle Kültür Sanat'da

KADINLAR UYANIN, HAREKETE GEÇİN, SAVAŞIN!
Kadın sayfasında

İŞÇİ SINIFININ SENDİKAL MÜCADELESİNDE
KAVRAMLAR-ANLAYIŞLAR VE GERÇEKLER
Mahmut Dedeoğlu/Bilinç köşesiyle İş Sendika'da

PKK nereye?

Apo'nun son "barış" çağrısından sonra kitlelerde oluşan kafa karışıklığını gidermek, İçişleri Bakanı İsmet Sezgin'e düştü. "Kemal Burkey, Apo'nun çizgisine gelmedi. Apo, Kemal Burkey'in çizgisine geldi."

■ Türkiye devrimi, tarihini, kendi tecrübesini, ülkenin jeo-politik konumunu ve mevcut güç ilişkilerini iyi kavramışsa hasmını diğer devrimlerin aldığından daha çok ciddiye almak durumundadır. Osmanlı kabadayılığının ve palavrasının çürük özüne parmak basarken, gerçekten kudretli olanın bayrağını dalgalandırırken bu gerçeği unutmamak gerekiyor.

12 ve 13. sayfalarda

Enternasyonalist devrimci Barbara beş arkadaşıyla birlikte katledildi

■ Sınıfsız ve sömürsüz bir dünya ideali kavgasında şehit düşen, 'proletaryanın vatani yoktur' anlayışını yaşama geçiren enternasyonalist komünist Barbara-Anna Kistler bilinçlerde yaşayacak.

Haberi 20 ve 21. sayfalarda

Menzir'in cinayet şebekesi İstanbul'u yine kana buladı

■ 5 Devrimci Sol savaşçısı Kartal-Esentepe'de ve 3 Devrimci Sol savaşçısı da Bahçelievler'de polisün düzenlediği ev baskınlarında katledildiler. Polisin çatışma senaryolarıyla maskelemeye çalıştığı bu katliamlar unutulmayacak.

Haberi 5. sayfalarda

Binlerce insanın kanlarıyla yaratılan değerler üzerine yapılan pazarlıkların hiçbir hükmü olamaz. Sınıfsal kurtuluşa dek Kürdistan'da silahlar susmaz.

Teslimiyet rüzgârlarına inat: Halk yerel iktidarlarını yaratıyor

Haberler 9. sayfalarda

Devrimci tutsaklar direniyor

■ Nevşehir ve Sağmalcılar cezaevi direnişlerinden sonra TC, cezaevlerinde baskının, işkencenin dozunu artırdı. Sevk ve sürgünlere hız verdi. Devrimci tutsaklar ve aileleri kendilerine dayatılan yasak ve kısıtlamaları aşmak için açlık grevlerindeydiler.

Haberi 6. sayfalarda

Sunuş

Yetkin gazete, okuruyla bütünleşen gazetedir

Yıllardır tasarladığımız 16 günlük gazete çıkarma çabalarımız elimizdeki ÖZGÜR GELECEK gazetesine somutlaşmış durumda. Haber-yorum ve teorik yazıları aylık bir dergide vermek istediğimiz etkiyi yaratamıyorduk. 16 günlük periyodu olan gazetelerimizde güncelliği yakalayam, her sıcak olayda anında tavır takınıp Marksizm, Leninizm ve Mao Zedung Düşüncesi bilimi ışığında perspektif sunan yazılar verebileceğiz. Ancak, bu çabalarımıza engel olmak isteyen egemenler, okurlarımıza ve bürolarımıza baskılarını şimdiden artırıyorklar. Suda bahanelerle Malatya bürümuzün basılması ve temsilimizle sözlü hakaretlerde bulunmaları "demokratik Türkiye"nin teorik yazılarını sergilemektedir. Tokat'ta da okurlarımız dergi dağıtımını yapmaları suçmuş gibi değeri indirilerek saçılarda gözaltında tutulmuşlardır.

Gazetemizin içeriğinden de anlaşılacağı gibi, yayıncılık faaliyetimiz çok daha eskiye dayanmaktadır. Önümüze koyduğumuz ileri hedeflere ulaşmak için yayınlarımızı durdurduğumuz Yeni Demokratik, Halk Demokratik dergileri ve artık aylık teorik dergi olarak yayına devam edecek olan PARTİZAN dergisinin tecrübe ve birikimleri üzerinde yükselcektir. Bundan böyle 16 günlük periyodlarla birlikte olup Türkiye'deki ve dünyadaki gelişmeleri sıcak sıcakına inceleyip sonuçlar çıkarıp alternatif çözüm önerileriyle egemenlerin karşısına dikildi her alanda olduğu gibi bu alanda da mevzilerimiz daha bir güçlendirmek zorundayız. Modern revizyonist cephenin çöküşünü, "sosyalizm ölü" çığırlarıyla "at izi ile izini" birbirine karıştırarak sunan burjuva ideolojilerinin yanlarına karşı olguları MLMZD süzgecinden geçirip, politikalar üretmek, yayın faaliyetinde de dünya gericiliğinin karşısına dikilmek her zamankinden çok daha büyük önem arz etmektedir.

Kürt ulusal sorunu, son onbeş gündür ülke gündemine yakıcı bir şekilde oturdur. Daha dün kadar savaş naraları atan kontra basın yaratılan değerlerin sahiplerini bir kenara bırakıp İçişleri Bakanı'nın deyimleriyle "sayın Kemal Burkay"larla "çözüm" peşinde koşmaktadır. Bir yandan "siyasal çözümlü" tukamamak gerekir" diye açıklamalarda bulunulurken, diğer yandan da Newroz'a kana bulmaları onların iğrenç planlarını kavramaya yetiyor. Tek tar fi "ateşkes" ile ulusal hareketin rotayı reformizme kırmaması sevinc çığırlarıyla karşılamaları boşuna değildir. Özellikle ABD ve Bahli emperyalistlerin nezdinde usaklığını kanıtlanmış Kemal Burkay ve Talabani gibi besicili usakların denetiminde ulusal hareketin silahsızlandırılmaya çalışılması; belki de son yıllarda mazlum Ortadoğu uluslarına yapılan en büyük ihanetidir. "Tam Hak Eşitliği" her ulusun vazgeçilmez hakkıdır" başlıklı yazımızla ulusal hareketin açmazlarını sunmaya çalıştık.

Uluslararası alanda 60'lı yıllardan başlayarak proletarya diktatörlüklerinin bir bir ardına kapitalizme evrilmesiyle doğuşa ulaşan milliyetçi boğazlanmalar arenasında enternasyonalist devrimci Barbara Anna Kistler'in Alpler'den Münzer'lara vuran kavgaçı ruhu, gerilleri hayrete düşürürken, proleter Dünya devrim cephesinde enternasyonalist dayanışma duygularının bilinçlere kazınmasında kilometre taşı oldu. Bu büyük Enternasyonalist devrimci için özel sayı çıkarma çabalarımızın yanısıra bu sayımızda Barbara'nın yaşamı ve mücadelesinden kısa kesitlere sunduk.

Devrimci kültürün giderek yozlaştırıldığı ve yavaşın Marksizm-Leninizm şiarlarının yerini, yavaşın önderimiz Mehmet veya Ahmet türünden şiarların öne çıkarılmaya çalışıldığı bir dönemde kolektif olarak ürettiğimiz yazıları imzasız yayınlamayı uygun bulduk. İmzalı yazılarımız ise tamamen yazırları bağlamaktadır. Bakış köşesinde kültür sanat konularındaki yazılarıyla Muzaffer Oruçoğlu arkadaşımız aramızda olacak. Ortadoğu ve Kürt konularındaki yazılarıyla Faik Bulut arkadaşımız katkılarında bulunacak.

8 Mart'tin direngen ruhuyla yapılan etkinlikler Newroz kutlamaları, T.C'nin aymazlaşan "yargısız" infazları, devrimci firar eylemleri bahane edilerek cezaevlerinde yoğunlaştırılan baskılara karşı içeride devrimci tutsakların deşimde tutsak allelerinin onurlu direnişi vb. konularda tüm çalışmalarımızla güncelliği yakalamaya çalıştık. İlk sayı olmanın acaemilikleriyle birçok eksikliğimizin olacağı muhakkaktır. Daha yetkin, daha mükemmel bir gazete ereğinin gerçekleşmesi siz okurlarımızın yapacağı katkılara bağlıdır.

Yeni bir Özgür Gelecek'te buluşmak umuduyla...

Çıkarken

Yirminci yüzyılın son çeyreği, eskimis yaşam biçiminin, eskimis düşüncelerin, kokuşan siyasal sistemlerin bağrına, yeninin, devrimci iradenin yaratıcı kudretinin, emeğin, ezilen emekçi halkların güzel geleceğinin simgesi olarak olgunlaşmış bulunan sosyalizm bayrağının gönderlerden indirilmesi gerici çabalarıyla dolu geçti. Bu çabaların biçimsel ve geçici zafelerinden söz edilebilir. Evet hepsi sadece bu kadar. Çünkü yaşanan günlük olaylar, yer yüzünü kaplayan sayısız güzel insan yüreğinin didişleri ve bunların gerici kokuşmuş dünyaya ısrarla dayatarak kabul ettirdiği ve ettirmeye devam ettiği ileriye dönük sayısız kazanım, ezilen emekçi yığınların, sosyalizmin ideallerinden asla vazgeçmeyeceğini gösteriyor! Türkiye'nin her milliyetten emekçileri bu çabanın en güzel örneklerini

UMUT SARIASLAN

ardışık senfonik melodiler halinde insanlığa sunuyor. Güneşin ilk aydınlattığı zirvelerden ovalarımıza halklarımızın güzel bir dünya tutkusu, "sosyalizm yıkıldı" gerici çığırına inat bir ışık seli gibi akıyor. Her milliyetten halkımızın özgürlük ve devrim kavgası inat ve ısrarla sürüyor. İnsanlığın güzel geleceği için çirpanın bütün diğer halklarla aynı güzel melodinin Türkiye bölümü olmanın onurunu taşıyoruz. Bu uğurda sayısız

özgür gelecek her onurlu insanın hakkıdır

acılarına katlanan, hatta yaşamlarını yitiren bütün halkların devrimci evlatları her yeni bahara sosyalizmin yüce ideallerinin mesajlarını aktarıyorlar. Bu kavgada en çok özverili olanlar ve alınları öpülmeye değer olanlar her baharda yapacakları atlımların heyecanı ile yanıp tutuşurlar. Bahar tüm canlılığıyla devinirken güçlükleri bilmeyenler, hayalci kimseler, gerçek dışı umutlar besleyenler bu bahara kayda değer başarılar bırakamazlar. Başta sınıf bilinçli proletarya olmak üzere, emekçi kesimler gerçekçi olmak zorundadır. Günümüz gerçeği göstermektedir ki, egemen güçler her cepheden saldırıya geçeceklerdir. Bütün kitle iletişim araçlarını denetiminde bulunduran faşist-feodal güçler pervasız saldırılarını kamuoyu gözünde meşru kılmaya çalışmaktadırlar. Buna karşın devrimci-demokrat basında gerçekleri kitlelere ulaştırmanın didişini içerisindedir. Her örgütlülüğün ihtiyaçtan doğduğu gerçeğinden de anlaşılacağı gibi, bu alanda da savaşmanın önemli kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Elinizdeki bu gazete bütün imkansızlıklara rağmen, gerçekleri devrimci kitlelere ulaştırma amacını taşımaktadır. Umudun yayıncılık bünyesinde çıkardığımız aylık Partizan dergisi aracılığıyla yayınladığımız okur anketinin ürünü olarak ÖZGÜR GELECEK isimli gazetemiz bundan böyle 15 günlük periyodlarla sizlerle olacaktır. Yazımızın girişinden de anlaşılacağı gibi, ÖZGÜR GELECEK, çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın sesi, kulağı olma amacındadır. ÖZGÜR GELECEK, halk demokrasisi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesinde yüzlerce şehit veren 20 yıllık bir miras üzerinde yükselmektedir. ÖZGÜR GELECEK, sınıflar mücadelesinin esas halkasından sapmadan enginleri fethetme ruhuna sahip emekçi kitlelerin yayın alanındaki cephanesi olacaktır. İnsanlığın altınçağ yaratma mücadelesinde gücü oranında yayın yoluyla katkı yapmaya çalışacaktır. Kürt ulusu üzerinde soykırım planlarının yapıldığı, çeşitli masa başı oyunlarıyla karanlığa gömülmeye

çalışılan Kürt ulusal mücadelesinin yanında net bir şekilde saf tutarak UKKTH kayıtsız, şartsız savunulmasının gerekliliğini ısrarla bilinçlere kazınması mücadelesini verirken, Kürt ulusu üzerindeki milli baskının en amansız düşmanı olacak, Kürtler üzerinde oynanan iğrenç oyunları teşhir edecektir. Bununla birlikte, emperyalizme, komprador kapitalizme ve feodalizme karşı gelişen sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesinin yanında saf tutmaktan kaçınmayacaktır. ÖZGÜR GELECEK, sosyal kurtuluş mücadelesinin giderek kendi yerel iktidarlarını kurduğu günümüzde Demokratik Halk Devriminin daha da gelişip güçlenmesinin bu alandaki sesi olacaktır.

ÖZGÜR GELECEK, kendisinin varlık koşulu, yaşam kaynağı ve DHD önder gücü olan işçilerin, devrimimizin temel gücü, esas ordusu olan ve jandarma dipçigi altında inim inleyen yoksul köylülüğün, şehirlerde daha iyi yaşayabilirim umuduyla varoşlara kanarak öylece yaşamaya çalışan ve her seçim sonrası cecekondusu başına yıkılan kent yoksullarının, hergün milyarlarca liralık servet akışını para babalarına aktaran, ulaşımı, haberleşmeyi, sağlık, temizlik, eğitim hizmetini yapan, ama karşılığında ağza alınması bile utandırıcı bir ücret alan memurların, işkence görenlerin, uzun yıllardır mahpuslarda açlığa yatanların, sınıfsal ve ulusal kurtuluş mücadelesinde evlat acısı çekenlerin, polis jopu ve jandarma dipçigi altında eğitimini yapmaya çalışan yalın ateş gençliğin sesi ve kulağı olma amacındadır.

ÖZGÜR GELECEK, ilk sayı olmanın acemilikleri ve eksiklikleri ile sizlere ulaşıyor. Daha iyi, daha güzel bir ÖZGÜR GELECEK'i yaratmak için okuyucularımızın gazetelerine sahip çıkacaklarına, maddi-manevi destek sağlayacaklarına, yazı, fotoğraf, çizim vb. çalışmalarlarıyla katkıda bulunacaklarına, eleştiri ve uyarılarıyla doğru siyasal yön vereceklerine inanıyoruz. Çünkü ÖZGÜR GELECEK, sadece çalışan bir avuç insanın hakkı olamaz. Onurluça yaşamasını bilen herkes ÖZGÜR GELECEK'e layiktir.

özgür gelecek

elinize daha sağlıklı geçsin istiyorsanız
ABONE OLUN!

ABONE BEDELİ: Yurtiçi
6 aylık (12 sayı) 120.000 TL
1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL
Yurtdışı
6 aylık (12 sayı) 60 DM
1 yıllık (24 sayı) 120 DM

Banka makbuzunun fotokopisini

"Özgür Gelecek Gazetesi, Umudun Yayınları Ltd. Şti. Oğul Sokak No. 16/2 Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 120.000 TL/240.000 TL'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 2004187' yurtiçi hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 60 DM/120 DM'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 2004187 yurtdışı hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

ADI SOYADI:
ADRESİ:
ŞEHİR:
TELEFON:

İMZA

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ adına Sahibi ve Sorumlu Yazışları Müdürü Kemal Boztaş, Genel Yayın Yönetmeni Aydın Hanbayat, Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel: 516 25 38 - 516 60 20 Faks: 518 23 23, BÜROLAR: ANKARA Necatibey Cad. No. 80-12 Maltepe Tel-Faks: 230 63 27, İZMİR 850. Sokak No. 31 Üçüncübeyler Yapırsay İşhanı 5/504 Konak Tel: 41 93 09, ÇUKUROVA Atatürk Cad. Belediye Karşısı Çikmaz Sokak Seven Ap. Kat 1 Daire 1 Tel: 34 78 98, Adana, MALATYA Turgut Temelli Cad. Barış İşhanı Kat 1 No. 72 Tel-Faks: 22 08 04, ESKİŞEHİR Sakarya Cad. Konya İşhanı No. 12 Daire 21 26120,

Avrupa Temsilciliği Basil Halkevi Erlen Str. 58 4057 Basel SCHWEIZ
ABONE KOŞULLARI Yurtiçi 6 aylık (12 sayı) 120.000 TL, 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL, Yurtdışı 6 aylık (12 sayı) 60 DM, 1 yıllık (24 sayı) 120 DM, Yurtiçi Hesap No: Kemal Boztaş T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 2004187, Yurtdışı Hesap No: Kemal Boztaş T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 4004188
Ofset Baskıya Hazırlık: UMUT YAYINCILIK, Basıldığı Yer: AYDINLAR MATBAACILIK

"Tam Hak Eşitliği" her ulusun vazgeçilmez hakkıdır

Abdullah Öcalan'ın tek taraflı "ateşkes" çağrısı yapması ülkenin gündemini tamamen meşgul eder bir niteliğe büründü. Özellikle "birinci cumhuriyet"ten umudunu kesmiş "ikinci cumhuriyet"ci kalemlerin romantik bir müziğin kulağa hoş gelen, melodileri gibi döküldükleri inciler, bunların ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında düştükleri aczin resmi niteliğindedir. Sahinler kanadının ise, içine girdikleri çıkmazdan dolayı mezarlıktan geçerken korkudan ısıklar çalar gibi "terörle pazarlık yapılmaz" vb. nitelikli açıklamalar yapması tamamen iki yüzlüklerini ifade etmektedir. Çünkü bu tür açıklamaların yapıldığı saatlerde jandarmaların genel komutanı orgeneral Aydın İler Kürdistan Demokrat Partisi lideri Mesut Barzani ile Apo'nun son çağrısı üzerine görüşmeler yapıyordu. Yıllardır kanla boğmaya çalıştıkları ulusal kurtuluş mücadelesini şimdi de masa başı oyunlarıyla boğmaya çalışıyorlar. Ulusal hareketin burjuva önderlikli niteliğinden faydalanarak bir çırpıda binlerce devrimcinin kanlarıyla yaratılan kazanımları yok etmeye çalışıyorlar. Abdullah Öcalan da TC'nin bu yönünü iyi bildiği için çağrısına "ancak Şeyh Said olmak istemem" uyarısını da eklemeye ihtiyacını duyuyor.

Aslında bu girişimler eskiye dayanmaktadır. MIT denetimindeki burjuva basınından bazı "saygın" gazetecilerin cantalarındaki dokümanlarla Bekaa vadisine gidis gelişleri son yıllarda sıklaşmıştır. 1991 yılında da Abdullah Öcalan benzeri açıklamalar yapmış, ancak basit bir "taktik" olarak geçiştirilmiştir. Yine 1991 yılındaki genel seçimlerde HEP aracılığıyla SHP'nin desteklenmesi bugün varılan politikanın ilk verileri idi. Bugün olduğu gibi o günlerde de proletarya partisi bu politikaların yanlışlığına ve tehlikesine dikkat çekmişti. Ancak ulusal hareket önderliği başta olmak üzere, tüm devrimci çevreler bu uyarılara kulak asmamışlardı. Rahatlıkla söyleyebiliriz, yaşanan süreç tamamen komünistleri doğrulamaktadır. Diploması adı altında mücadelenin radikal yönünün törpülenmesi tamamen önderliği zaafı olarak değerlendirilmelidir. Abdullah Öcalan'ın son açıklamalarından da anlaşılacağına göre son "silah bırakma" kararı da demokratik olmayan yöntemlerle alınmıştır. Apo'nun "barış" çağrısı yaptığı saatlerde PKK gerillaları önemli saldırılarda bulunuyorlardı. Bu durum başlı başına Apo'nun son kararını her zamanki gibi tek başına alıp örgüte dayattığını göstermektedir.

Hakim sınıflar cephesi ise, tamamen iğrenç sahtekarlıklarla doludur. Kuruluşundan günümüze çalkantılı bir iktisadi ve siyasi buhranların peşesinden kurtulamayan Türk devletinin, emperyalist mali sermayenin biçtiği elbiseleri bir parmak işaretleriyle apar topar giyen, uşaklığından ve sadakatinden en utak bir pürüz dahi çıkarmayan yöneticileri, uyguladıkları politikalarla emperyalistlerin piyonu olmaktan öteye geçemediler.

Hoş bir seda olarak kulakları tırmalayan koalisyon hükümetinin "demokratikleşme" "şeffaflaşma", "reform vaadi" daha ilk günlerinde tüyleri ürpertmeye başladı. TC. tarihi boyunca ne kadar kuru vaadlerde bulunulmuşsa, bu vaadleri koyu ve azgın baskı ve zulüm takip etmiştir. Düzenin iki yüzlü siyasi sahtekarlığını görmeyip, kitleleri ümitlendirmeyi ihmal etmeyen sözüm ona bazı devrimciler dahi "kurtar bizi baba" nidalarının ayyuka çıktığı, modern (!) paşaların iğrenç güllüşleri umutları sadece suya düşürmekle kalmadı, bütün beklentileri de hüsrarla sonuçlandırdı. Mevcut tablo emekçiler için vahim olsa da içinde olumlu bir yön taşımaktadır. Bu yön, egemen sınıfların gerçek yüzlerini kendi pratikleriyle sergileyip teşhir olmaları ve

Günümüzde tüm burjuva önderlikli ulusal hareketlerin değişmeyen ortak bir yazgıları vardır. Ulusal mücadelenin egemen ulus burjuvazisine alternatif bir güç olma niteliğine büründükten sonra bazı reformist taleplerle "tam bağımsızlık" ve "tam hak eşitliği" talebinden vazgeçmeleridir.

emekçi halkımızın gerçek kurtuluşunu kir merkezli kızıl kasırgıların saklı olduğu gerçeğinin daha çok bilince çıkarılmasıdır. Sınır ötesi operasyonun hemen ardında devlet terörünün kamuflesi için adına "iç hareket" denilen ve Kürdistan köylülerin göçe zorlanması, evlerin yerle bir edilmesi, ormanların yakılması, genç kızlara ve kadınlara tecavüz edilmesi, 70'lik dedelerin dahi "terörist" ilan edilerek kurşunlanması vb. akıllara durgunluk verecek toplu saldırılar başlatıldı. Devrimci demokratik muhalefetin hedeflendiği saldırılar yeniyimşik gibi bir hava yaratılarak psikolojik üstünlük sağlanmaya çalışıldı. 12 Eylül askeri faşist diktatörlüğünün irili ufaklı tüm muhalefet odaklarını önemli ölçüde susturduğu dönemde de bugünkü saldırılara benzer saldırılar adeta yaşamın bir parçası haline gelmişti. 12 Eylül faşist cuntasına karşı, muhalefet odağı durumundaki TKP/ML'ye yönelik '81 yılında başlatılan ve yılda iki kez tekrarlanan saldırılarda da bu yöntemler kullanılmaktaydı. Kayseri hava indirme tugayı ve Bolu dağı komandolarıyla yapılan "iç hareket"ler TKP/ML'nin ihmeline yetmediği gibi TKP/ML'nin gelişip güçlenmesine engel olamadı. Bugün değişen nedir? Değişen sadece ve sadece bu katliamların sivil paşalarca boyutlandırılarak hayata geçirilmesidir.

Kürtlerin ve tüm ortadoğu halklarının yeniden diriliş günü olan her 21 Mart Newroz bayramının öncesinde saldırıların zemini hazırlanmaktadır. "Mehmetcik" basınının yarattığı asparagas habercilik anlayışının sınırsızlığından yararlanan egemen güçler, kitle katliamlarının nasıl yapıldığını herkese gösterircesine hayata geçirmektedirler. Her 21 Mart öncesinde "PKK topyekün saldıracak", "Newroz kanlı geçecek", "Ayaklanacaklar" vb. manşetler basında öne çıkar. Saldırı zemini oluşturduktan sonra da yüzlerce insanın ölümlüne neden olan katliamlar yapılır. Ulusal hareketin önderliği ise, bu politikaya, karşı ustaca taktikler üretmediği ve yarım ağızla ayaklanma tehditleri savurduğu bir ortamda egemenler daha rahat hareket etme olanağını yakalayıp ustaca yararlandılar. Uşak basınının açıklamaları ve tertiplenen oyunların boşa çıkartılması gerekirken ayaklanmanın olgunlaştığında sözedilmeye başlanılmıştı. Ama 1992 Newroz'u göstermişti ki, halkın kendisini silaha savunması dışında ayaklanma denilebilecek herhangi bir olgu gündeme gelmedi. Ulusal hareketin sınıf karakterinin kaygan zeminde olması, ve ayaklanma tehdidiyle egemenleri siyasi pazarlığa oturtmak

için ulusal potansiyelin kullanılması gibi önemli iki dezavantajı kullanarak egemenler savaşta göreceli psikolojik bir üstünlük sağladılar. Bütün bunların yanısıra ayaklanma anlayışının içi boşaltılarak sadece blöf derekesine düşürülmüştür. Oysa ki yarı sömürge ve sömürge ülkelerde silahlı ayaklanma halk savaşının son aşamasının son dönemlerinde (sözünü ettığımız toplu ayaklanmadır) başvurulması gereken bir mücadele taktikleridir. Proletarya partisi önderliğinde kırdardan başlayarak adım adım inşa edilen halk iktidarının büyük şehirlerde de yaşam bulması gerçekten de savaşın son anlarında bir ayaklanmayı zorunlu kılmaktadır. Ancak ulusal hareketin pragmatist anlayışı yaşanan tecrübelerin bilince çıkarılması önünde engel olmaya devam ediyor.

"Herkes bayramını hür bir şekilde kutlatalım" sözünün tekrarlandığı günümüzde de "barış" şarkıları eşitliğinde Kürt soykırımı devam etmektedir. Newroz'da onlarca kişinin katledilmesi, yüzlerce insanın yaralanması ve binlerce insanın gözaltına alınıp işkenceden geçirilmesi ırkçı politikanın hızından hiçbir şey kaybetmediğini gösteriyor. Önderlerin "silahları bırakınız" diye açıklamalar yaptığı bir ortamda Cizreli genç bir esnafın gazetecilere "70 yıllık devlet politikası değişir mi" diye söze girip, PKK önderi Abdullah Öcalan'ın basın toplantısını özel bir TV kanalından yayımlanacağı saatte Botan bölgesinde elektrikli silah kesilmesini örnek göstererek: "Aha seyretmeyelim diye işimizi kesiyorlar. Ondan sonra neyi düzelticekler. Bütün dünyanın seyrettiğini bize çok görüyorlar." Ayrıca zamanında koalisyon hükümetine çok güvendiğini belirttikçe sözlerini şöyle bitirmesi bazılarının kulakların tırmalamalıdır. "İşte Demirel'e İnönü geldiğinde, herşey düzeldi dedik de ne oldu. Söz vermediler mi? Meydana birlikte çıkıp kendilerini bize alkışlatırmadılar mı? Çekip gittiler ne oldu. Daha fazla kan, daha fazla

baskı..." Gerçek olguları görüp doğru bir değerlendirme de bulunmak için fazla teorisyen olmayı gerektiriyor. Cizreli genç esnafın söyledikleri "önder" diye sahneye çıkan birçok insanın değerlendirmelerinden çok daha gerçekçi ve çok daha öğreticidir.

Günümüzde tüm burjuva önderlikli ulusal hareketlerin değişmeyen ortak bir yazgıları vardır. Ulusal mücadelenin boyutlanarak egemen ulus burjuvazisine karşı alternatif bir güç olma niteliğine büründükten sonra bazı reformist taleplerle "tam bağımsızlık" ve "tam hak eşitliği" talebinden vazgeçmeleridir. Bu yazgı bugün tüm Kürdistan'ı kaplamış durumdadır. Daha dün ulusal hain olarak değerlendirilen "önderlerle" kol kola girilerek TC ile masaya oturma yolunu aramaları ilginçtir. Özellikle her ulusun, halkın, insanın en demokratik hakkı olan "hak eşitliği"nden vazgeçip "biraz eşitlik istiyoruz" demek bir ulus için onur kırıcıdır. Dünyadaki her ulus "biraz" değil tam hak eşitliğine sahip ve layıktır.

Ulusal kurtuluş mücadelesinin bu noktaya gelmesi istenilmeyen bir olgudur. Demokratik halk devriminin doğal mütefiği durumunda olan önemli bir kurtuluş mücadelesinin rotasını reformizme kırmaması proletarya ve öncüsü için kayıptır. Bu gerçek bir kez daha göstermiştir ki; Kürdistan'da sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesi tüm ağırlığıyla proletarya ve partisinin omuzlarında durmaktadır. Kürdistan'da güncelliği yakalayan faaliyetin sorgulenebilmesi ve varolan faaliyetin yaygınlaştırılıp boyutlandırılması proletarya partisi için yatkın bir görev olarak durmaktadır. Bugün radikal mücadelenin yaşamda yarattığı aktivitenin bilinciyle ulusal mücadelenin sınıfsal mücadeleyle iç içeliği sağlanarak, gerek ulusal baskıların, gerekse sınıfsal baskıların kırılacağı demokratik halk devriminin yakıncılığı bilinçlere taşınmalıdır.

Hain denilen Talabani vastasıyla Kürt ulusal sorunu pazarlık masasında. Ama Cizreli genç bir esnafın söylediği şu sözler herkesi düşündürmelidir. "70 yıllık devlet politikası değişir mi?... İşte Demirel'e İnönü geldiğinde herşey düzeldi dedik de ne oldu! Söz vermediler mi? Meydana birlikte çıkıp kendilerini bize alkışlatmadılar mı? Çekip gittiler ne oldu? Daha fazla kan, daha fazla baskı..."

Newroz piroz be! / Newroz'unuz kutlu olsun!

Haber Merkezi- Newroz'a bu yıl yerli basın, yabancı basın ve insan hakları örgütleri oldukça ilgi gösterdiler. Özellikle burjuva basını PKK'nın tek yanlı ateşkesinden ihlamlararak "acabalı" olasılıkları kurcalayıp durdu. Newroz'un ertesi gün bütün boyalı basın derin bir of çekti: "Newroz kansız geçmişti. PKK sözünün eriydi". Değişenin PKK mı, devlet mi? olduğunun tartışmasına girilmedi bile.

Newroz 93'te partilere salon kutlamaları mitinglerden daha cazip geldi. HEP Newroz'u kapalı salon şenlikleriyle geçirdi. Kürdistan'da, İstanbul, İzmir, Adana, Mersin gibi büyük şehirlerde halk yine de sokaklara çıktı. Polislin tavır bölgelere göre değişti. Ama devletin Newroz'u evcilleştirme politikaları her yerde belirgin bir biçimde görüldü.

Diyarbakır: Kentte kepenkler kapalıydı. Kentin çeşitli yerlerinde ateşler yakıldı, topluca halaylar çekildi. HEP milletvekilleri il binalarının önünde halay çektiler. Olağan Üstü Hal Bölge Valisi Ünal Erkan'da beklenen sükunet ve sınırlık ortamına uyarak halka halay çekti, çocuklara ne "baba adam" olduğunu göstermek için hediyeler dağıttı.

Cizre: Cizre'de Diyarbakır'daki hoş görüsü (!) yoktu. Halk panzerlerden gelen "Evlerinize girin bu sokaklar devletin, sizin değil" uyarıları ile karşılaştı. Halka ateş açıldı. 40'a yakın gözaltı oldu.

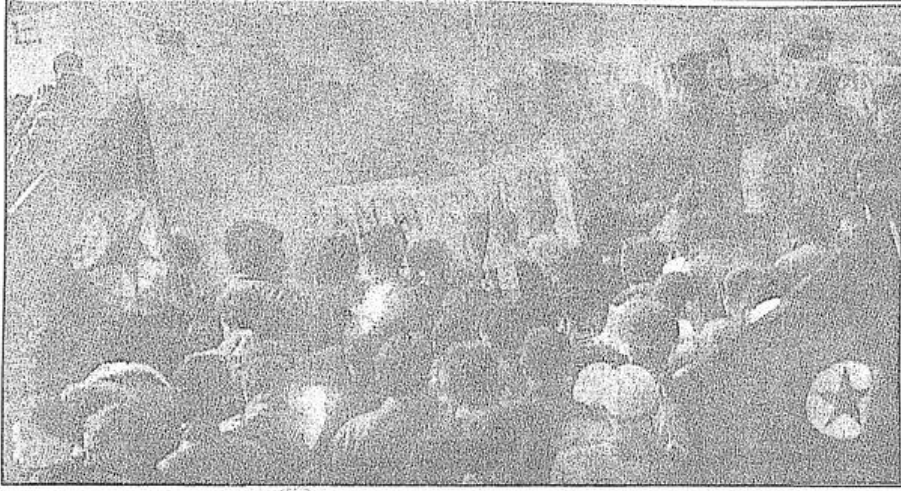
Dersim: Dersim'de übüne yakın insan eski top sahasında ateş yakıp türküler söyledi. Topluluk daha sonra Dersim şehir merkezine doğru yürüdü ve sloganlar attı. Polis kitleye coplarla saldırdı. Saldırıda 5 kişi yaralandı 15 kişi gözaltına alındı.

Diğer şehirler: Van'da kutlamalar olaysız geçerken, Ağrı'da 60 gözaltı oldu. Batman'da Petrol-İş şubesi 3 kişinin katıldığı bir şenlik düzenledi.

İstanbul: İstanbul'da Newroz Gaziosmanpaşa, Bayrampaşa, İkitelli, Sultan Çiftliği, Çemberlitaş, Maltepe, Güngören, Kağıthane, Alibey Köyü, Tuzla ve Kartal'da polislin saldırılarına rağmen kitle sel kutlandı.

Sultan Çiftliği'nin de Jandarmanın saldırısı sonucu beş kişi yaralandı, 15 gözaltı oldu. İP Avcları'da, HEP Abdi İpekçi Spor Salonu'nda kutlandı.

Tuzla: TKP/ML-TİKKO, TKİH, TDKP Tuzla'da eylem birliği temelinde ortak bir Newroz

Newroz'un özünü çarpıtınlara karşı meydanlar Kürçe sloganlarla inletildi, aleşlerle ışıklara boğuldu, halaylarla coşuruldu.

kutlaması yapılar. Gruplar Tuzla Aydıncık merkezinde toplandılar. Her grup kendi pankartını açtı. Başlangıçta jandarmanın müdahale etmediği yürüyüşe 70-80 kişi katılırken, yürüyüşte, enternasyonalist devrimci Barbara Anna Kistler için kuşlama yapıldı.

Göstericiler jandarmanın müdahale isteğine rağmen gözaltı olmadan dağıldı.

HEP Şenliği: İstanbul il teşkilatı Newroz'u Abdi İpekçi Spor Salonu'nda düzenlediği bir geceyle kutladı. Gece, gençlerin ellerinde meşaleler, Newroz müziği eşliğinde yürüyüşleriyle başladı. Salonunda on beş bin kadar bir topluluk vardı ve oldukça heyecanlıydılar. Daha program başlamadan sloganlar atılmaya başlandı. HEP Genel Başkanı Ahmet Türk'ün, "Newroz'un olaysız geçmesi ve kardeşçe kutlanmasını, barış için atılmış önemli bir adım" olarak nitelediği konuşması, sloganlarla sık sık kesildi:

"Vur Gerilla Vur!", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak!", "Biji Newroz", "Newroz İsyandır, İsyana Meşrudur!", "Ağa-Patron Devletini Yıkacağız!", "İktidar Namlunun Ucundadır" gibi sloganlar gece boyunca hiç eksik olmadı. Kitleler kültürel programı ve diğer konuşmaları da sloganlarla keserek "ağır barış havasına" olan tepkilerini dile getirdiler. Sloganlar değişik grupların karşılıklı gösterisi biçiminde sürdü.

Mezopotamya Kültür Merkezi

Çocuk Korosu'nun konseri sırasında salona PKK bayrakları ve Apo'nun resimiyle inen bir grup gösterici de salonda koşmaya başladılar. Bu arada organizasyon komitesi slogan atanları ve bayrak açanları uyardı.

Wange Welat ve Ferhat Tunç'un şarkılarıyla süren Newroz şenliği programı, halk oyunları gösterisiyle son buldu.

Adana- Adana'nın Dağlıoğlu, Gülbahçesi, Yenibey, Obalar ve Şehit Erkut Erboymahallerinde Newroz kutlandı. Dağlıoğlu Mahallesi'nde, kitlenin üzerine polis tarafından ateş açıldı, panzer sürüldü. Ramazan Çetin isimli 15-16 yaşlarında bir genç öldürüldü. Ayrıca, yine aynı mahallede bir kadının panzer altında kaldı. 22 Mart'ta, ÖZDEP'te HEP heyeti yaptığı açıklamada; Adana valisi ve emniyet müdürünü "Personaj Nan Grata" (istenmeyen şahıs) ilan ederek, "Tüm ülkede barış için devletin Newroz, Adana ve İstanbul'da kanlı geçmiştir. Adana Valisi ve Emniyet Müdürü, Newroz'u provokata ettiler." dedi. Çok sayıda yaralı ve gözaltı olduğu söylendi. Saptanan yaralıların 118 civarında olduğu ve bunların 8'inin silahla ağır bir biçimde yaralandığı açıklandı.

Elazığ- 21 Mart saat 14.00'de tesbit edilen kutlama alanlarına gidildi. Bunlar Fevzi Çakmak ve Yıldız Dağları mahalleleri idi.

Her iki bölgede de ateşler yakılıp, saygı duruşu yapıldıktan

sonra, günün anlamını belirten metinler okundu. Daha sonra davul-zurna eşliğinde halaylar çekildi. Kutlama boyunca, günün anlamını belirleyen sloganlar atıldı. Saz çalınır marşlar söylendi.

Günün anlamı ile ilgili sloganlar dışında, Devrimci Sol Güçler 5-10 kişiyile kitleden kopuk, "Halkız, Haklıyız, Kazanacağız" sloganını atmakta geri durmadılar. Eylem komitesinin pankart ve döviz açmama kararına rağmen, 3-4 tane döviz çıkarıp, kitlenin önüne geçerek, adeta poz vericisine dövizleri açıp, acele bir şekilde fotoğrafladıktan sonra ateşe atıldılar. Bize göre bu hareket, kitleye karşı saygısızlık, kendilerini de teşhir etmekten öteye gitmedi. Ve herşeyi kendilerine maletmekten başka bir şey değildi. Her iki bölgede de 500-700 kişilik kitle, bu yapılanlardan rahatsız olmasına rağmen, bunlarla aynı hataya düşmemek için elinden gelen tüm çabayı sarfettiler.

TC'nin tüm önlemlerine rağmen herhangi bir olay çıkmadan 3 saat süren kutlamalar sonucunda, son bir kez daha sloganları atan kitle sakin bir şekilde dağıldı.

Mersin: Newroz Mersin'de kitle sel kutlandı. Yenipazar mahallesinde 6 bin kişi bir araya geldi ve Kürdistan bayrağını renklerinden oluşan eşarpları birbirine bağlayarak halay çektiler.

Alsancak mahallesinde ise 700'e yakın kişi ateş yakıp, halay çektiler.

Newroz salonlarında

ANKARA, Özgür Gelecek— Özgürlük ve mücadele günü olan 21 Mart HEP'in organize ettiği bir şenlikle Altınköşk Döğün Salonunda kutlandı.

HEP il başkanı bir açılış konuşması yaptı. Alanlarda kutlamayı arzu ettikleri halde devletin Newroz'u salonlara soktuğunu söyleyerek tüm halkın bayramını kutladı. Koma Serhat'ın coşkulu müzigidinden sonra Çanşenliği Tiyatro Topluluğu Newroz'un doğuşunu canlandırdı. Amed Kültür Merkezi Amed (Diyarbakır) yöresi folklor ekibi sahneye çıktı. Folklorcular Mit-Hizbukontra-korucu ile halkın çelişkinisi de canlandırdılar.

Koma Mezra Botan'dan sonra gösterilen slaytlar kitleyi coşturdu. Günün en şir ve anlamlı gösterisi Mezopotamya Kültür Merkezi'nin çocuk korosuydu. Yöresel kıyafetler giyen çocuklar Kürçe, Türkçe şarkılar söylediler. Kür bayrağını simgeleyen sarı kırmızı yeşil renklerin bir arada bulunması yasaklanınca analar çocuklarına bu renklerde kazaklar giydirmişler, kızlar kurdaleler bağlamışlardı. Salonunda bir an Kürdistan bayrağı çıkartılınca polis almak istedi. HEP yetkilileri duruma elkoymdu ve o anda bayrağı vermedi.

Kamu Sendikaları ve Demokratik Kitle Örgütler mesaj göndererek tüm halkın Newroz bayramını kutladılar.

16 Mart'tan başlayan Ankara polislinin Kürt avı nedeniyle 60 kişiden fazla Kürt gece Newroz günü Ankara emniyetindeydi.

İzmir'li öğrencilerden ortak coşku yürüyüşü

İZMİR, Özgür Gelecek- Ege ve Dokuz Eylül üniversitelerinden devrimci, demokrat ve yurtsever öğrencilerin; "16 Mart Katliamlarına Lanet ve Newroz'a Coşku Yürüyüşü", yapılan saldırıya karşın gençliğin mücadelesine güç kattı.

Ege Üniversitesi Kampüsünde Yurtlardan Ziraat Fakültesine kadar uzun bir yol kat ederek slogan atan öğrenciler, burada forum yapıldı. Forumda, "Zulme Karşı Başkaldırı Mesrudur-Biji Newroz", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" pankartları altında faşizmi ve emperyalizmi lanetleyen konuşmalar yapıldı. Bu saldırı-provokasyon peşinde olan polislin fotoğraf çektiğini tespit eden öğrenciler, tavrı alıp teşhir ettiler. 350-400 kadar öğrencinin katıldığı forum başarıyla sonuçlandı. Daha sonra eylemden çıkıp açık grevindeki özgürlük tutsaklarına destek vermek için İHD'ye gitme çağrısı yapıldı.

Topluca Belediye otobüslerine binen öğrenciler, sivil ve çevik polis barikatıyla karşılaştılar. Haydutça yol kesen faşist güçler 40 kadar öğrenciyi cop, tekme ve küfürle saldırarak gözaltına aldı.

ODTU'de kutlamalar, anımlar

ODTU'de 5 Mart'ta katliamları kinamak için yapılan yürüyüşten sonra asker-sivil faşist rektörlük üçlüsünün saldırılarına piskürtken devrimci-demokrat öğrencilerin hareketliliği sürüyor. ODTU öğrencileri Newroz'un tatil denk gelmesi sebebiyle İstanbul Üniversitesi ve Halepçe katliamı anımları ile Newroz kutlamasını birleştirdiler. Eylemler 300 kişinin katıldığı bir forumla başladı. Şağı duruşundan sonra YDG'li bir öğrenci Halepçe'yi ve tüm katliamları lanetleyen bir konuşma yaptı. Forumun ardından yürüyüşe geçildi. YDG'nin "Halepçe'yi Lanetliyoruz", "Zulmün Dağlarını Eriten Newroz Ateşini Körtüde!" yazılı bir pankartla katıldığı yürüyüş sloganları eşliğinde sürdürüldü ve matematik bölümü binasının önünde bitirildi. Burada molotoflarla Newroz ateşi yakıldı, halay çekildi.

İzmir'in tepelerinde Newroz ateşleri yandı

İZMİR, Özgür Gelecek— İzmir'de Newroz'un yaklaşımla İnsan Hakları Derneği İzmir Şubesi kutlamalarını gerçekleştirileceği semtlerde gözlemci heyeti bulundurma kararı aldı. Gözlemci heyetinde, yönetim kurulundan, avukatlardan ve doctordardan birer kişi bulunuyordu. Bu heyetler Newroz şenliklerinin düzenlendiği semtlerde şenlik bitimine kadar görev yaptılar.

İzmir'de ilk gelişme 21 Mart saat 12'de Eski Çamlık son durağında başladı. 100 kişilik bir grup alanda toplanınca çevik kuvvet geniş bir güvenlik önlemi aldı. Şenliğin sonuna doğru özellikle 10-13 yaşlarındaki çocukların slogan atması üzerine polis tüm sokakları kalkanlarıyla kapatıp engelleme yoluna gitti. Yaşanan gerginliği İnsan Hakları Derneği gözlemci heyeti devreye girecek giderdi. Kutlama 22:45 de olaysız erdi.

Kadifekale'de ise geçen yılki durumu gözönüne alarak TC olağanüstü bir önlem almıştı. Saat 13:30'da Newroz Ateşi yakılmaya başlandı. Polis hemen müdahale edip ateşi söndürerek 9 kişiyi gözaltına aldı. Gözlemci heyeti duruma müdahale ederek gözaltına alınanları serbest bıraktı. Newroz ateşi tekrar yakıldı. 1000 kişiyle başlayan şenlik 3000 kişiye ulaştı. Davul

zurna eşliğinde halaylar çekilip marşlar söylendi. Şenlik 22:00 de olaysız bir şekilde sona erdi.

Gümüşpala semtinde Newroz kutlamaları öğle saatlerinde başlayıp saat 18:00'de sona erdi. Polis müdahalesi olmadı için her hangi bir olay çıkmadı.

Yamanlar'da Newroz kutlamaları 18 Mart'ta öğle saatlerinde başladı. 150 kişilik bir grup alana girerken polis kuşatmasıyla karşı karşıya geldi. Kuşatmaya rağmen alana girmek isteyen kitleye polis coplarla saldırdı. 44 kişi gözaltına alındı. Bir kişi serbest bırakılıp diğerleri tutuldu. 21 Mart'ta akşamı doğru tekrar Newroz ateşi yakıldı. Bu kez 1500 dolayında katılma vardı. Polis saldırısı olmadı, şenlik olaysız bitirildi.

Turgutlu'da izin alınarak kutlanan Newroz'a polis müdahale edip kitleyi dağıtmak istedi. Bu arada 20 kişi yaralandı. Bunlardan biri kurşun yarası almıştı. Hastaneye kaldırıldı. Dağıtılan göstericiler tekrar toplanarak kutlamalara devam etti.

Menemen'de de 2000-2500 kişinin katıldığı bir kutlama yapıldı. Yakılan ateş etrafında toplanan insanlar halay çekip türkü söyleyerek Newroz'u kutladı.

Narlıbahçe ilçesinde saat 19:00'da 250 kişilik grubun meydana toplanmasıyla başlayan Newroz Kutlaması 20:30'a kadar sürdü. Kutlama süresince yakılan ateş çevresinde halaylar çekildi. Bu arada kutlama alanına devrimci grupların pankartları asıldı. Asılan pankartlardan sonra polis kitleyi cembere alıp pankartları indirmek istedi. Topluluk polislin cembemini kırarak kutlamaya devam etti. Polis de pankartları indirirken sonra kenara çekilip etkinliği izlemekle yetindi.

Newroz'a ilgili konuşmalar yapılırken alanda DDSB'nin Newroz özel sayısı dağıtıldı. Kitle saygı duruşundan sonra "Biji Newroz", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Kahrolsun Faşizim Yaşasın Devrim ve Sosyalizm", "Marx, Lenin, Mao Önderimiz İbo Savaşıyor TIKKO", "Gençler Dağlara Partizan İktidara" sloganları atılırken sokak aralarına doğru yürüyen kitle dağıldı.

Cennetçeşme semtinde de 150 kişinin katılımıyla gerçekleşen kutlama olaysız sona erdi.

Ayrıca HEP'in düzenlediği şenlik Ekici Över Salonunda yaklaşık 4-5 bin kişinin katıldığı coşkulu ve güzel bir programla kutlandı.

Cinayet şebekeleri İstanbul'u yine kana buladı

6 Mart 1993 günü, gözü dönmüş ölüm makineleri yine kan kustular. Polis İstanbul-Kartal Esentepe'de sağ olarak yakaladığı 5 Devrimci-Sol savaşçısını ağır silahlar ve yangın bombalarıyla delik deşik ederek öldürdü. Bedri YAĞAN, Gülcan ÖZGÜR, Menekşe MERAL, Rifat ve Asiye Fatma KASAP'ın sağ ele geçirilip sonradan öldürüldüğü o kadar belliydi ki Cumhuriyet Gazetesi'nin "Olayların Ardındaki Gerçek" sütununda: "... yargısız infaz kuşkusunu düşüncelerden silmek zorundayız. Oysa bu kuşku baskın operasyondan sonra çekilen fotoğraflardan bile yansımaktadır" sözleriyle burjuva basının ağzından bile itiraf ediliyordu.

YENİ BİR İNFAZ SENARYOSU DAHA

Katliam duyan devrimci-demokrat çevrelerin de ilk yorumu yeni bir yargısız infaz olduğuydu. Çünkü terörle mücadele şubesi son üç yılda ev başkanlarında sınır tanımaz bir vahşetle tam 102 devrimciyi böyle katletmişti. Polis birçok katliama öldürdüğü devrimcilerin yanlarına silah koymuş, sağı solu dağıtmış, duvarları rast gele kurşunlamış ve çatışma çıktı yalanıyla suçlarını örtbas etmeye çalışmıştı. Herkesin gördüğü ve algıladığı bu bariz cinayetler ANTI TERÖR YASASI'nın koruması altındaki katillerce gerçekleştirilmişti.

Bedri Yağan ve arkadaşlarının evde mi yoksa dışarda mı yakalandığını bilemiyoruz. ama sağ yakalandıkları, bir süre işkence gördükleri (vücutlarındaki kırıklar bunu gösteriyor) ve savunmasız bir komunyadken öldürüldükleri çok açıktı. Polis her ne kadar 5 devrimciyi kapıyı kırarak ve çatışarak öldürdüğünü söylüyorsa da, kapıda iki kurşun deliği dışında hiçbir hasar yoktu. Polis evin camlarını da olaydan çok sonra gazetecilerin gö-

zünü önünde kırıyor. Cumhuriyet gazetesinin sorularını yanıtlayan polis: "kapıyı kırmak ille de parçalamak anlamına gelmiyor. Bir kapının kilidi bozulabilir, dili kayabilir; Camları da patlayan kalorifer borusundan dolayı içerisinde kaplayan buhar çıkışını diye kırıldı" gibi inandırıcı olmayan yalanlar söylüyordu. Cesetlerdeki yanıklar ve silahların duruş biçimini açıklamıyorlardı.

Dahası otopsi raporları kuşkuya yer bırakmayacak kanıtlarla doluydu: Gülcan Özgür'de kafatası, kaburga ve radius kemiklerinde kırıklar, iç organ ve büyük damar delinmesinden gelişen iç kanama-beyin kanaması ve beyin doku harabiyeti tespit ediliyor ve cesette mermi çekirdeği bulunmuyordu. Bedri Yağan'da ise, kırık, müteferik beyin harabiyeti, kalp, büyük damar ve iç organ delinmesinden meydana gelen iç kanama tespit ediliyordu. Teşhise katılan Halkın Hukuk bürosu avukatları da, cesetler üzerindeki kurşunların belden yukarı ve öldürücü mahiyelere isabet ettiğini, operasyonda ağır silahlar ve yangın bombası kullanılmış olduğunu belirterek cesetlerdeki yanıkların birinci dereceden ve öldürücü olduğuna dikkat çekiyorlardı.

Operasyonda Kasap çiftinin çocukları 6 aylık Sabahat ve 3 yaşındaki Özgür sağ olarak kurtuluyor ve Darülaceze'ye teslim ediliyordu. Burjuva basını çocukları hemen TERÖR YETİMLERİ olarak lanse ediyordu. Yufka yürekli içişleri bakanı çocukların sağlık durumuyla yakından ilgileniyordu. Necdet Menzir ise çocuklardan fena halde rahatsız olmuştu; "O çocuklarla ilgili nedense dün akşamdan beri gelişir bir baskı var. Çocukların ilgilenilecek bir tarafı yok. Polisin buradaki büyük başarısını görün" diyerek gazetecilere yatıyordu. Polis kamuoyunun dikkatini dağıtmak için ertesi gün büyük bir silah deposu ele geçirdiğini açıklıyordu.

Gün geçmiyordu, "ölü ele geçirildiler" lafını televizyondan duymayalım. "Hücre evi" basılıyor, "terörist" ölü ele geçiriliyor! Kartal Esentepe'de beş devrimci katledilirken polis senaryoları gazetelerin sayfalarını dolduruyor. Sonra, YANIT BEKLEYEN SORULAR soruluyordu. Kartal tüm devrimci demokrat çevreleri yasa boğarken, Bahçelievler'de "ölü ele geçirilenler" oluyordu. Üç devrimcinin katlini yazıyordu, gazeteler... YANIT BEKLEYEN SORULARI...

Bedri Yağan ve Gülcan Özgür toprağa verildi

Haber Merkezi- Kartal-Esentepe operasyonunda öldürülen Menekşe Meral'ın cenazesi Bandırma'da toprağa verildi. Rifat Kasap Rize'de, eşi Asiye Kasap ise Beykoz-Tokatlıköy mezarlığında toprağa verildi.

Bedri Yağan ve Gülcan Özgür için 9 Mart günü Topkapı-Kozlu mezarlığında 150 kişilik bir topluluğun katılımıyla bir cenaze töreni düzenlendi. Aileler ve topluluk mezarları karanfellerle donatıldı. "Yaşasın devrim şehitleri", "Kahrolsun faşizm yaşasın mücadele", "Faşizmi döktüğünde kanda boğacağız" sloganları atıldıktan sonra saygı duruşu yapıldı. Hemen ardından, katliamlarla devrimci mücadelenin boğulamayacağı, süreceğini vurgulayan bir konuşma yapıldı. "Faşist katillerden hesap soracağız" sloganından sonra devrim andı içilerek: "Kahrolsun faşist diktatörlük!", "Baskılar bizleri yıldıramaz!", "Yargısız infazlara son!" sloganlarıyla cenaze töreni sona erdi.

Bahçelievler katliamı

Haber Merkezi- İstanbul 24 Mart'ta yeni katliam haberleriyle sarsıldı. Bahçelievler'de Menzir'in cinayet şebekesi üç Devrimci Sol savaşçısını katletti. İbrahim Yalçın Arıkan, Avni Turan ve Recai Dinçel polisin yeni bir senaryosu gereği öldürüldüler.

Burjuva gazeteleri polisin masum olduğunu kanıtlamak için özel çaba harcadılar. Hürriyet "Tam 174 kez tezim ol" çağrısı yaptı" başlığı atıyordu. Ortalık durulduktan sonra, bu operasyonun da yargısız infaz olduğu ortaya çıktı. Halkın Hukuk Bürosu avukatları yaptıkları açıklamada: "Bütün cesetlerde ortak yaralanma izleniminde, ölü katliamlarında farklılıklar olduğu (farklı saatlerde ölmüş olabilmeleri) için ceset üzerinde öldükten sonra silah sıkıldığını, Recai Dinçel'in arkadan tarandı ve kurşunların önemli bir kısmının öldükten sonra atılmış olduğu anlaşılıyor" denildi. Recai Dinçel'e 30, Avni Turan'a 20'ye yakın, İbrahim Yalçın Arıkan'a ise en az 25 kurşun sıkıldığı da otopside saptamıştı.

Polis çatışmanın 4,5 saat sürdüğünü söylüyordu ama polis içeri alındığına cesetlerin yanında sadece 1 kaleşnikof, 2 tabanca bulunmuştu.

Bütün bu vahşete rağmen İçişleri Bakanı yine polisin yargısız infaz yapmayacağını açıklıyordu

Zorun niteliği ve devrimci yöntem

Hiç kuşku yoktur ki yeni toplumu yönetecek olan proletarya önderliğindeki halkın örgütü zorudur; zor olmadan eski toplumun yıkılıp yeni toplumun inşası mümkün değildir.

Sözünü ettiğimiz bu zor, sömürücü egemen sınıfların halka uygulamaları zor değil, karşı zordur.

Faşist zorla karşı devrimci zor'u uygulamak tarihsel görevimizle yüz yüze kalan proletarya ve emekçiler halk sınıf ve tabakaları arasındaki çelişkilerde bir kuyumcu titizliğiyle zor'dan kaçınır, barışçı anlayış ve dostluk duygularıyla Sorunlarını çözmeye çalışır. Bu doğru anlayış, günlük çıkarıcı bir anlayış değil tarihsel, stratejik bir anlayıştır. Tarihi yazmak, geleceği yaratmak ancak böyle

mümkündür. Halka karşı uygulanan zor ancak geçici zaferler sağlayabilir. Bu zor egemenler adına değildir, halk adına uygulandığında da sonuç böyle olacaktır; geçici başarı! Ancak bu başarının (!) diyeti de en az o kadar fazla olacaktır; egemen sınıfların düzenlerini sürdürmelerine hizmet edecektir.

Halk güçleri birbirine girdiğinde düşman bulunmaz bir fırsat yakalamış olacak, saldırılarını daha bir pervasız sürdürecektir. Bundan da öte halk güçlerini birbirini yıpratarak ve birbirlerine güven olayını yıkarak halkın yüreğinde ve bilincinde onulmaz yaralar açacaktır.

Tarihsel olarak son kararı proletaryanın verecek olması (ya da kendisi-

nin onun adına hareket ettiğini söyleyenlerin) diğer halk sınıf ve tabakalarına karşı düşmanca tavır almasını haklı çıkarmaz. Kaldı ki proletaryanın ML. ideolojisi ve politikası zaten böyle bir şeyi de yadsır. Bu anlamıyla öylesi bir davranışa zaten proletarya adına girmek mümkün değildir.

Konu, dost gördüğümüz Devrimci Sol bareket; içindeki sorunlara ve son günlerdeki problemlere getirmek istiyoruz.

Örgüt içi nedenlerle ortaya çıkan sorunlar giderek kamuoyunun gözleri önünde cereyan etmeye başladı. Birbirlerine "Dursun Karataş-hizibi" ve "Darbeciler" olarak hitap eden ve kendisini Dev-Sol olarak ifade eden her iki grubun devrimci saflarda oldu-

ğunu düşünüyor ve bize yansıyan bu iki olayda gözlemlediğimiz kadarıyla "Darbeciler"e karşı zora başvurma yöntemini doğru bulmuyoruz. Subjektif yargılarla; "onlar devrime zarar veriyor" gerekçesiyle hareket ederek zor kullanmak meşru görülüyorsa da, Türkiye'deki bütün sol hareketlerinin birbirine saldırmaları meşrulaştırılmaz olacaktır. Bu çok vahim bir durumdur.

Kuşkusuz karşı devrimle mücadele sol içi mücadeleden daha kolaydır ancak tarihi yaratmak, özgür geleceği yaratmak istiyorsak aklı selim olmak ve sorunları üzerine dostlukla gitmesini becermek zorundayız. Aksi bir tutumun tarih karşısında savunusunu yapmak mümkün olmayacaktır.

'Darbeciler' olarak adlandırılan çevrenin iddiaları:

— Küçükarmutlu'da M. Doğan üç dört kişilik bir DK'cı grup tarafından demir çubuklarla evinde dövülür. Falakaya çekilmeye çalışılırken bayılır. Saldırganlar ev halkından başka insanlara da saldırır. Dışardan yardım geldiğini görünce demir çubuklarını atıp kaçarlar. Giderken eve ateş ederler. Saldırganlardan biri (60 yaşındaki bir ev sahibini döven kişi) yakalanır ve olayın yarattığı kızgınlıkta ev halkı tarafından ağır bir şekilde dövülür. Olayı haber alan M. Doğan arkadaşları müdahale eder ve ev sahibi ile saldırganın tedavisini yaparlar.

— Saldırganı ama iyi davranırlar, evine dek bırakırlar ama DK Hizbi ertesi gün M. Doğan'ın evini yeniden basar, ev halkı dayaktan geçirilir. M. Doğan ve kardeşi, babası hastanelik edilir. Ev kundaklanır, eşyalar yakılır. Eve polis gelir ama ev sahipleri olayı gizlerler.

— DK hizbi kendisinden olmayan herkesi baskı, tehdit ve şiddetle sindirmeye çalışıyor.

— Avukat Fethiye Pekşen "27 Mart'ta HEP il örgütünde yaptığı açıklamada, "DK hizbi tarafından darbeci olarak adlandırılan müvekkillerinin cezaevinde can güvenliği kalmadığını iddia etti. Bu kişilerin kendisini de Küçükarmutlu'daki dayak olayından sonra gözaltına almaya çalıştığını ama başaramadığını ama 26 Mart'ta HEP il binasına geldiğinde ağızını tutarak kendisini yukarı çıkarıp dövdüklerini, cantasını elinden almaya çalıştıklarını iddia etti. (F. Pekşen'in dövlüme iddiasını HEP il başkanlığı yaptığı bir basın açıklamasıyla doğruladı, açıklamada saldırıya müdahale ettiklerini ve Pekşen'i saldırganların elinden aldıklarını söylediler.)

'Dursun Karataş hizbi' denilen çevrenin iddiaları:

— Darbeciler Küçükarmutlu'da yapımızı dedikodu sürecine soktular. Örgütünü ve kadroarın tartışıp çözeceği darbe ve önderlikle ilgili sorunları halka aktardılar. M. Ağar ve Menzir gibilerinin ağzından duyulan söylemleri halk içerisinde yaydılar.

— Asilsiz yalanları yayan darbecilerden birisini uyarmaya giden bir arkadaşımıza sabaha dek işkence yaptılar.

Çene kemiğini kırdılar. Beş dişi parçalandı. Suratı kızgın demirle dağlandı, suratı tanınmaz hale getirildi. Bütün bunlar bayıldıktan sonra yapıldı.

— Bu arkadaşımızı arayan arkadaşlara "evine gönderdik, çorba içirdik, süt içirdik" diyerek aldattılar. Ki oraya giden arkadaşlar sayıca çok güçlü olmalarına, gereken müdahaleyi orada yapabilecek olmalarına rağmen bu söylemler

üzerine oradakileri uyarak bölgeyi terkettiler.

Bu uyarıları dikkate almayı, üstelik 'siz devrimcisiniz işkenceye alışkınsınız ne olacak ki' diyerek oradaki arkadaşlara tekrar saldırdılar. Bunun üzerine gerekli yanıt verilerek işkencecilere hesap soruldu.

— Yalan; iftira, üç kağıtçılık... Şimdiye kadar bunlar polis ve kontrorollü taktikleriydi.

Tüm bu taktiklerle yetinmeyen darbeciler olayı işkence boyutuna vardırırlar. İşte darbecilerin ahlakı budur!

Ve bu ahıksızlığı halka kadar yayma başarısını ev ve arsa vaadiyle ekonomik çıkar temelinde bir aileyi bu oyunlarına alet ettiler.

— Darbecilerin ev ve arsa vaadi yüzünden bu insanların bir insana işkence yapacak kadar gözleri dönmüştür.

Devrimci tutsaklar yaşam alanlarını savunuyorlar

Sağmalcılar ve Nevşehir cezaevlerinde gerçekleştirilen firarların ortaya çıkmasının hemen ardından cezaevlerinde baskının, işkencenin, şiddetin dozu arttı. Sürgünler ve hak gaspları yeniden başladı. Devrimci tutsaklar haklarını yeniden almak ve yaşam alanlarını savunmak için açlık grevine başladılar. İrçok cezaevlerinde ise eylemlere destek amacıyla açlık grevleri yapıldı.

SAĞMALCILAR: 4 Mart'ta 29 maddeden oluşan taleplerinin cezaevi idaresince karşılanması amacıyla açlık grevine başladılar. Tutsaklar dışarıya gönderdikleri açıklamalarında: "Nevşehir ve Bayrampaşa'daki özgürlük eylemleri bahane edilerek 19 Şubat 1993 cumasından beri yoğun hak gaspları, baskılar ve onur kırıcı uygulamalarla karşı karşıyayız. Koğuş kapılarına kilit vurularak günlerce mahkemelere çıkarılmadık, hastane sevklerimiz yapılmadı, görüşler yaptırılmadı. Kısaca 12 Eylül koşullarını ve hücre hapsini andırın tarzda dış dünyaya tüm bağlarımız kesildi" diyorlar. Aynı gün tutuklu yakınları da STP'de başladıkları açlık grevini Ankara'da sürdürüyorlardı. Açlık grevindeki açlık grevini TKP-ML/TIKKO, DS, MLSPB, TIKB, DY, TKEP/L, TDP, TKH, TKP/ML HAREKETİ, DKK, KKP, DİRENİŞ HAREKETİ süresiz katılınca, PKK, TKP/KIVILCIM, HKC dönüşümlü süresiz olarak katılıyor. Ailelerin aralarında belirlediği üç temsilci, SHP milletvekilleri Salman Kaya, Celal Kürkoğlu, Adalet Bakanlığında bir müfettiş, birlikte Sağmalcılar Cezaevi'ne gittiler.

Tutsaklarla 2 madde dışında tüm maddelerde anlaşma sağlandı. Bu iki madde bayan ve erkek tutsakların görüşmesi, koğuş kapılarının açılması ve koğuşlar arası ziyaret yapılmasından oluşuyordu. Tutsaklar bu iki maddedeki yasakları sonradan aşacaklarını belirterek açlık grevine son verdiler. DS ve TDKP davası tutsakları ise Buca ve Yozgat Cezaevleri'ndeki sorunlar çözümlenene dek açlık grevine devam etme karar aldılar.

BUCA: 9 Şubat'ta tünelin açığa çıkmasında; sonra cezaevi idaresi tutsaklar üzerinde adeta terör estirdi. Buca'da insanca yaşam için gerekli herşey gaspedildi. Tutsaklar

kalas ve joplarla dövüldü. 9 devrimci tutsak Aydın Cezaevi'ne sevk edildi. Birçok eşya gaspedildi. 21 Ekim 1992'de varılan anlaşmayla sağlanan bütün haklar gaspedildi. Buca Cezaevi'nde tutsaklar taleplerini 13 maddede odakladılar ve 9 Şubat'ta açlık grevine başladılar. Tutsak aileleri ve SHP milletvekillerinden oluşan bir heyet 18 Mart'ta Buca Cezaevi'ne gittiler.

Cezaevi idaresi ile tutsaklar arasında ayakta durma ve süresiz havalandırma maddelerinde anlaşma sağlanamadı. 23 Mart'ta 43. gününde açlık grevi idareyle anlaşma sağlanarak bitirildi.

YOZGAT: Nevşehir Cezaevi'nde firardan sonra 25 Şubat'ta koğuşlara operasyon yapıldı. Tutsakları uyuklayarak polis nezaretinde saldırdı. Birçok tutsak yaralandı. 14 tutsak aynı gün Nevşehir'den Yozgat Cezaevi'ne sürgün edildiler. Yaklaşık on gün sonra on kişi daha Yozgat'a getirildi. Şu anda Yozgat cezaevinde TKP/ML, DS, TDKP davalarından 12 tutsak var. Gazetemize 22 Mart'ta bir mektup gönderen TKP/ML davası tutsaklarından Cemal Çakmak: "şimdi, en sıradan insan haklarımızın dahi gasp edildiği, her türlü baskı ve tecrit uygulamalarının yağılaştırılarak uygulandığı bir mekanda bulunmaktayız... 26 Şubat 1993'te başlattığımız süresiz açlık grevi devam etmektedir" diyor.

Tutsak yakınlarıysa Yozgat Cezaevi'ne yarım saat süren bir arama ve sıkı bir sorgudan sonra girebilmeliklerini, kendilerine nikah defterlerindeki bilgilerin bile sorulduğunu, ayakkabılarının arandığını anlattılar. "Görüştü tutuklunun ve ziyaretçinin aralarında birer gardiyan dikiliyor. İnsanları; görüş hakkı küçük düşürücü ifade ve uyarılarla engelleniyor" diyorlardı. Yozgat'ta tıbbi sakıncalardan ötürü da-

Cezaevlerindeki tutsakların açlık grevlerini analar açlık greviyle destekledi.

yak kısmen azalmış ama tutuklu yakınlarının anlatımlarına bakılırsa bağışları dışında geçen bir PKK'lı tutsağa pansuman dahi yapılmıyor. Gazetemize baskıya girmeden önce Yozgat'ın durumu buydu.

DIYARBAKIR: Tutsaklar gaspedilen haklarını geri almak için 8 Şubat'ta başladıkları dönüşümlü ve süresiz açlık grevlerini devam ettiriyorlar. 14 maddeden oluşan talepleri arasında itirafları sanıkların koğuşlarında yapılan işkencelere ve itirafların idare tarafından kıskırtılmasına son verilmesi de var.

KAYSERİ: Firarlar sonrası kefi aramalar yapıldı ve bu aramalar tutsakların deyimleriyle tam bir talana döndü. Gece yarısı saat üçte uyanırlanan tutsaklar, tünel araması bahanesiyle -20 derece soğukta bekletildiler. 9 Mart'ta başlayan açlık grevlerini 16 Mart'ta sona erdirdiler.

GAZİANTEP: TKP/ML-TIKKO davası tutsakları 18 Mart'ta açlık grevine başladı. Diğer gruplar 22 Mart'ta açlık grevine girdiler.

ÇANAKKALE: Çanakkale cezaevinde de temel haklar gaspedilmiş durumda. TKP-ML, DS, PKK, Acil ve TDKP davasından tutsakların 5 Mart'ta başlattığı açlık grevi

sürüyor.

MALATYA: Temel haklarını gaspedilen Malatya E tipi cezaevindeki TKP/ML-TIKKO, TKEP, TIKB davasından tutsaklar 4 Mart'tan beri süresiz açlık grevine başladılar. Diğer tutsaklar üçer günlük dönüşümlü olarak açlık grevine girmişti. Açlık grevinin ilerleyen günlerinde sürgünler başlayınca DS ve TKP-ML Hareketi tutsakları da süresiz AG'ye başladılar.

Kamuoyunda "Çiftlik Davası" olarak bilinen davada TKP-ML/TIKKO üyesi olduğu iddiasıyla yargılanan bir tutsak 9 Mart'taki duruşmasında: "...Eğer haklarımız ölümün pahası verilecekse biz ölmeye hazırız. Bir ay içinde haklarımızı iade edilemezse açlık grevini ölüm orucuna çevireceğiz" diyor. Açlık grevi sırasında TKP/ML-TIKKO davası tutsaklarının kaldığı 5. koğuşa jandarma ve gardiyanlar tarafından saldırıldı, beş tutsak yaralandı. Saldırı gerekçesi tutsakların durumu ağırlaşan bir tutsak için koğuş kapılarının açılmasını talep etmesiydi.

Gece dörtte gerçekleşen saldırıyı protesto etmek için PKK dışındaki diğer gruplar aynı gün yapılan görüşe çıkmadılar.

Pınar Mahallesinde keyfi polis baskınları ve gözaltı!

İSTANBUL Özgür Gelecek- Son zamanlarda baskı ve zulümden payını almakta geri bırakılmayan geçeköndü bölgelerinde, sık sık gerçekleştirilen ve keyfilikten başka bir anlam ifade etmeyen polis baskınları iktidarın ikiyüzlü politikasından başka bir şey değildir.

İşte bunlardan biri; 23 Mart 1993 tarihinde Sarıyer/Pınar Mahallesinde bir ihbarı! değerlendirmeye gelen onlarca polis, yurtsever-demokrat-aydın nitelikli bir çok eve baskın düzenlemiş ve evleri talan ederek gitmişlerdir. Gözaltına alınan bir kişi ertesi gün serbest bırakılmıştır. Mahalle sakinleri polisin böylece baskınlarının sıradan bir olay haline geldiğini ve kendilerini sindirmeye yönelik olduğunu belirtti.

DTCF'de faşist saldırılar

ANKARA, Özgür Gelecek- A.Ü-DTCF'de faşist devrimci öğrenciler saldırı.

A.Ü-DTCF'de sivil faşist çetelerle, devrimci-demokrat öğrenciler arasında çatışma çıktı. İHD'ye basına açıklama yapılar: "Geçmişten bugüne DTCF'de polis-idare desteğiyle faşist saldırılar yaşanmakta, bugün yaşanan bu saldırıların zeminini polis, Dekan Rüçhan Arık, Dekan yardımcısı Kenan Gürsoy hazırlamaktadırlar. Saldırıların sonrası bizlere birden fazla soruşturma açılması, gözaltına alınıp işkence görmemize rağmen sivil faşistler ellerini, kollarını sallayarak halen okulda gezmektedirler. 16 Mart akşamı dersten çıkan bir arkadaşımıza faşist çetelere yeniden saldırı yapıldı. Arkadaşımızın yüzünde ve vücudunda çürükler oluştu. Bizler bu duruma sesiz kalmayacağız. Bugün (17 Mart) arkadaşımızı döven çete yeniden okula gelerek provakasyon yaratırlar. Bundan sonraki faşist terör ve provakasyonlara sessiz kalmayacağız" dediler.

7 Mart pazar günü 63 aile Ankara'ya geldi. 8 Mart 93 günü İHD'de bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamada 18 Şubat'tan yani Nevşehir ve Bayrampaşa firarlarından sonra gerçekleşen tutuklanma gasp edilen hakları geri verilinceye kadar Ankara'da kalacaklarını söylediler.

9 Mart 93 aileler DkÖ'ler, sendikalar ve basın tek tek dolaraşarak konuya duyarlı olmalarını istedikler. CHP kurultayına giderek söz istedikler, gündem dışı bir konuşmayı kabul etmedi divan. Aileler Baykal'ı duyarlı olmaya çağıldılar.

10 Mart 93 günü aileler öğleden sonra 16.00 ya kadar Adalet Bakanlığında görüşmeye çalıştılar. Ancak aşam üstü görüşebildiler. Ailelerden 5 temsilci Salman Kaya ile birlikte Cezaevleri Genel Müdürü Zeki Güngör de orada bulunuyordu. Adalet Bakanı ailelere "Benim yanınızda değilim. Meclis buna karşı, tutuklular buna karşı aileler olarak siz de benim yanınızda değilsiniz", "Bana bağlı olan gardiyanlar ve savcılar hakkında şikayetiniz varsa ben onu hallederim. Ancak dışarınsa karışmam orası İçişleri Bakanlığında bağlı askeriyenin sorunu".

Sürgünleri duracak mı? sorusuna "Rahat et-sinler diye elimizde binan 30 cezaevine gönderiyoruz, göndermeye devam edeceğiz. Bu değiştiremeyeceğiz" dedi. Ailelerin isteklerini de arada not aldı. Gasp etme sözüne çok şiddetli tepki gösteren Bakan cezaevlerinde üç başlık var, şeklinde kendine çaresizliğini koyarken temsilcilerin birinin önde giderek suratını uzattı. "Gel beni döv, tokalla" beni diyerek gerin bir ortam yarattı ve firar öncesi kazanılmış hakların tamamının tekrar verileceğini söyledi.

Aileler çocuklarımızın hakları verilinceye kadar Ankara'da kalmayacağız ve bize verilen sözlerin takipçisi olacağız diyerek oradan ayrıldılar. İHD'ye dönen aileler 11 Mart günü tutsak çocuklarını destek için açlık grevine başladılar. Açlık grevi sürerken Ankara SHP milletvekili Sal-man Kaya'da konuyla ilgilendi.

Açlık grevinde olan analar, babalar hemen hergün tek tek bütün sendikalar ve günlük gazetelere giderek sorunun duyulması kamuoyu yaratmak amacıyla bir şeyler yazmalarını, söylemelerini istedikler.

Tutuklu ve hükümlü ailelerin Ankara günleri

11 Mart'ta Siirt milletvekili Zübeyir Aydar, Adıyaman milletvekili Mahmut Kılınc, Mardin milletvekili Mehdi Aslan, Ankara millet vekili Salman Kaya, Kamu Çalışanları Sendikaları ve Demok-ratik Kitle Örgütleri'nin de bulunduğu 33 imzalı bir basın açıklaması yaparak cezaevlerindeki baskıları, kadıkadınlarını ve ailelerin yanında olduklarını bildirdiler.

Bekledikleri süre içinde hiçbir değişiklik ol-mayınca 16 Mart günü tutsak aileleri SHP'de oturdular. Genel Başkan inönü ile görüşmek isteyen aileler Genel Sekreter yardımcılarını geri çevire-rek biz Cevdet Selvi'yi istiyoruz dediler. Uzun bir bekleyişten sonra gelen Cevdet Selvi; "Bakanlık sorunları biliyor ve ilgileniyor. Biz kendisine tekrar iletiriz siz burayı terkedin" dedi.

"Çocuklarımız ölüm sınırına gelmiş, onların sorunları çözümlenmiş bile burayı terketeceğiz" diyen ailelere karşı Selvi "siz burayı terket-mezsiniz ben de kesinlikle sorunla ilgilenmem, polis çağırıp hepinizi atarım" şeklindeki konuş-maların sürdürülmesi Cennet anı onu ikna etme-ye çalışırken tansiyonu düştü ve fenalık geçirdi. Yarım saat kendine gelemeden anaya SHP yet-killileri hiç ilgi göstermediler.

Selvi'nin namus sözüne inanan bazı aileler SHP'den çıkmak istedikleri halde aynı fikirde ol-mayan çoğunluk gece 24.00 kadar kaldılar. Gece yarısı gelen Salman Kaya ailelerinden oluş-turacak bir heyetle ve iki milletvekiliyle, cezaev-lerini dolacaklarını, mümkün olursa sorunları çözebileceklerini söyledi. Eğer cezaevlerinde sistemli bir işkence tespit edilirse Adalet Ba-kanının "görevinden istifa edeceğim" dediğini de ilettiler.

Bunun üzerine bir kısmı istemediği halde aile-ler gece 00.30'da SHP'yi boşalttılar.

Aileler kendi aralarında üç temsilci belirlediler. Salman Kaya, SHP milletvekili Celal Kürkoğlu, Adalet Bakanlığında bir müfettiş, Pınar Akınar, İbrahim Saydan, Nuriye Sarı 17 Mart günü Sağmalcılar Cezaevine gittiler. Sağmalcılar daha kolay çözümleneceği biliniyordu. Sonuçta öyle de oldu. Sağmalcılarda talepler tek tek okunup üstünde tartışıldı. Milletvekilleri temsilcilerle görüştü. Cezaevi yönetimi karışmadı. Var olan 30 maddeden sadece 2 madde anlaşıl-madı.

1. Bayan ve erkeklerin görüşmesi
2. Koğuş kapılarının açılması ve koğuşlar arası ziyaretlerin yapılması.

Cezaevleri müfettişi bu konuda taviz veremeyiz bu önemli bir sorundur. Firarlar buna bağlanıyor. Birlikte oturup planlar yapıyorlar dedi.

Tutsaklar bu iki maddenin daha sonra tekrar cezaevi yönetimiyle tartışabileceğini söyleye-rek taleplerinin çoğu kabul edildiği için açlık grevi-ni bıraktılar. Sağmalcılar cezaevinde TDKP ve Devrimci Sol tutsakları Buca ve diğer cezaevlerine destek amacıyla açlık grevleri sürdürüyorlar. Heyet 18 Mart günü İzmir Buca cezaevine ulaşıyor. Buca'ya iler girmez üst araması yapıldı. Buca'nın farklı olduğu hemen belli oluyordu. Saat 9.00'da yigrin milletvekilleri 11.00'de çıktılar. Hep beraber savcının odasına gittiler. Sal-man Kaya içerdeki tutsakların tekrar taksat aramasına karşı olduğunu bildirdi.

Koğuş temsilcileri Avukat mahalline çağırıldı. Temsilciler ayakta aranmasını protesto ettiler için çıplak ayakla geldiler. Salman Kaya tut-sak temsilcilerinden ayakta giymeleri için rica etti. Bayan temsilci sonuna kadar çıplak ayakta betonun üzerinde kaldı.

O gün görüş vardı ve bütün tutsaklar ziyaret-çilerini çıplak ayakla karşıladılar. Savcı temsilci-lerin bulunduğu yere geldi. Bakanlık müfettişle oturdular. Firarlarından sonra operasyonlar yapı-lıp yapılmadığı konuşuldu. Operasyon yapıldığı çok açık ortadaydı. Tutsakların yüzlerinde de- rin yaralar halen iyileşmemişti.

Tutsaklar cezaevi savcısına, "firardan sonra kalaslarla dövüldük. Müdür, savcı oradaydı, siz de seyrediyordunuz, herhangi bir müdahalede bulunmadınız" dediler.

Cezaevi savcısı Yaşar Aslan; "Ben sizi hasta-neye gönderdim, siz beni karınıza aldınız" di-yerek "suçsuz"luğunu kanıtlamaya çalıştığı gö-rüldü.

İkinci bir operasyonda PKK temsilcisi savcı-ya, "bu işkence ne zaman bitecek" dediğinde "Sen olduğun sürece bitemeyecek" diyebiliyor.

Savcı "sinirli anımda söyledikler şeyleri getiriyorsunuz" diyor. Görünen o ki, Buca savcısı, müdürü, gardiyanları "sinirlendiklerinde" her şeyi yapabiliyorlar.

Buca cezaevi müdürü heyetin yanına bile gel-medi, görüşmelere katılmadı. Daha sonra talep-ler üzerinde görüşülmeye başlandı.

idare tutukluların tavrını bildiği için özellikle bu konuda diretti. Birkaç madde üzerinde konuşuldu. Yiyecek alınacağı, görüşlerin düzenleneceğini, kitapların vs. eşyaların kar-şılanaacağı bunları yapanlar hakkında dava açılacağı söylendi. Ancak ayakta aranması konusunda anlaşma olmadıği için bu konu Buca tutsaklarının en çok önem verdiği bir konu cezaevi içerisinde dolayısıyla aileler ayakta kalanları çıkartılıyor topuklar söküldü arıyor. Böylece onur kırıcı bir hareketi kabul etmeyen tutsaklar dedektörle arama yapılmasını istiyorlar. Bu maddede anlaşamayan tutsaklar açlık grevine devam ediyorlar.

Heyetin izlenimi orada sağlıklı bir idare yok. Sağ düşünceli insanların hakim olduğu bir yönetim. Yönelim Adalet Bakanlığının verdiği emirleri dahi hiçe sayabiliyor.

Buca'ya çözümlenemeyen dönem heyet planda Yoz-gat olduğu halde Yozgat cezaevine gitmedi. İZlenimlerini İHD'de bekleyen ailelere anlatan Salman Kaya ailelerin bütün ısrarlarına rağmen "Buca'da anlaşma sağlanmadı Yozgat'a git-menin benim için bir anlamı yok. Cezaevi idaresi zaten uzlaşmaya yanaşmıyor, tutuklular da gacı olarak ayakta kalmamasını kabul et-mediler. Benim bundan sonra yapacak bir şeyim yok" dedi.

Bayram tatilinin araya girmesi 15 gün içinde 9 gün açlık grevinde bulunan ailelerin 54 kişiden 30 düməsi Ankara'dan ayrılmalarına neden ol-du. Aileler 6 kişilik bir temsilci bırakarak 20 mart günü evlerine döndü.

Elazığ'da kontrgerilladan hesap soruldu

DERSİM-ELAZIĞ, Özgür Gelecek 21 şubat 1993 günü İHD başkanı Avukat Metin Can ve Dr. Hasan Kaya Kontrgerilla cinayet şebekesi tarafından bir komplo sonucu kaçırılarak katledilmişlerdir. Cesetlerinin bulunduğu güne kadar Avukat Metin Can'ın eşi Fatma Can, Doktor Hasan Kaya'nın abisi Mevlut Kaya, aile ve yakınları ile DKÖ'ler sendikalar ve devrimci-demokrat duyarlı insanlar, çeşitli girişimlerde bulunmuş; 100-150 kişiyle açlık grevine gitmiş; Elazığ Emniyetiyle ve polislerle görüşmeler yapılmış; Ankara ve İstanbul'da çeşitli girişimlerde bulunulmuş ancak bir sonuç alınmamıştır. Alınmazdı da, çünkü, iki eli kana bulanmış bir düzenin-hükümetin tabii ki bu olayda da parmağı vardı ve her şey kendi bilgileri doğrultusunda gerçekleşmişti.

27 şubat 1993 günü Avukat Metin Can ve Doktor Hasan Kaya'nın cesetleri Tunceli'ye 10 km. uzaklıktaki Dinar köprüsü altında, elleri arkadan bağlı, kafalarına birer kurşun sıkılmış ve işkence edilmiş bir vaziyette bulundu.

Daha sonra cenazeleri kalabalık bir kitle tarafından alınarak Hastaneye kaldırıldı. Bu süre içinde Tunceli esnafı kepenk kapatma eylemi

Metin Can ve Hasan Kaya'nın cenazeleri 7000'e yakın öfkeli ve kararlı bir kalabalığın hesap soran sloganları arasında toprağa verildi

yaptı. Tunceli halkından yaklaşık 4.000 kişi hastanenin önünde toplanarak 4 saat kadar bekledi. Bu arada "Katil Polis", "Katiller bulunsun hesap sorulsun", "Katiller burada", "Kürdistan Faşizme mezar olacak", "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Metinler Hasanlar ölmez" gibi sloganlar atıldı.

Daha sonra tüm devrim şehitleri adına bir dakikalık saygı durumunda bulunuldu. Ardından cenazeler hastaneden alınarak, çarşıya doğru yürünmek istendi, ancak polis arkadan kitleye saldırınca olaylar meydana geldi. Panzerlere taşla karşılık veren kitle yine sloganlarla meydana inliyordu. Halk korkusuzca jop ve panzerlerin üstüne üstüne gidiyordu. Dersim'deki bu duyarlılık ve kararlılık Öncü'nün yıllardır bu bölgede yürütmüş olduğu mücadelesinin bir ürünüdür.

Cenazeleri Elazığ'a getirmek için oluşan konvoy yola çıkıncaya kadar olaylar devam ediyordu. Elazığ'a gelmeden kitle polis tarafından engellendi. 15 kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar ikinci gün serbest bırakıldılar. Cenaze

Elazığ'a getirildiğinde yolda yoğun güvenlik önlemleri vardı. Dört yerde arama yapıldı. Cenazeler Elazığ Devlet Hastanesi'ne getirildi, otopsi yapıldı. Yapılan otopsi sonucu, Tunceli Devlet Hastanesinde olduğu gibi yine işkence yapıldığı ve kısa bir süre önce öldürüldükleri tanısı yapıldı ve rapor tutuldu. Hastane morgunda sabaha kadar kalabalık bir kitle nöbet tuttu.

Cenazeleri 28 şubat Pazar günü yaklaşık 6000-7000 kişilik kalabalık bir topluluk hastaneden alarak şehir merkezine doğru harekete geçti. Kitle hep bir ağızdan slogan atıyordu. "Kahrolsun kontrgerilla", "katiller bulunsun hesap sorulsun", "Metinler, Hasanlar ölmez", "İktidar namlunun ucundadır", "Kahrolsun Faşizm", "Kürdistan Faşizme mezar olacak", sloganlarıyla şehir merkezine gelindi. Daha önceden organizasyon komitesi (DKÖ'ler) ve şehit ailelerinin önerisiyle cenazelerin camiye götürülmesi talebi üzerine alınan karar uygulandı. Kitle, halkımızın gelenek ve göreneklerine saygılı bir şekilde beklerken, tabutlar camiye alınıp namaz kılındı. Hoca vaaz esnasında "vefat etmişler" demesi üzerine namaza duran ikiyüz kişilik kitle için den iki kişi kalkıp "Hoca yalan söylüyor; kuran ölüm biçimi nasilsa öyle söyleyemeyi emreder. Onlar vefat etmediler; işkenceyle öldürüldüler" dedi. Bu sırada Elazığ'a çevre illerden de getirilen, vurucu tim ve çevik kuvvet güçlerinin büyük panik ve heyecan içinde, saldırgan bir vaziyette şehrin giriş ve çıkışlarını kontrol altına almışlardı.

"Elazığ'ı size kaptırmayız" diyen TC güçleri, bu cinayetleriyle Elazığ'ı kaybetme noktasına gelmişlerdir. Elazığ tarihinde ilk defa böylesi bir gösteriye tanık oluyordu. Sosyalist-devrimci-demokrat-yurtsever kitle saflarını belirleyerek ağız salyalarını hayal kırığına uğratmışlardı. Tek vücut olan kitlenin yumruğu bir balıoz gibi beyinlerinde patlıyordu.

Egemenler bu cinayeti işlediklerine bin pişman olmuştu. Neye uğradığını şaşırarak Elazığ Emniyeti cenaze yürüyüşü beyaz çeşme istikametine döndü, terne istikamette 50-100 kişilik sivil faşist ve sivil polisi bir araya toplatılarak "Kahrolsun PKK", "Elazığ-bozkurt yuvası", "Elazığ Komünistlere mezar olacak", "Allahuekber" sloganlarıyla beş-on dakika bekleyip dağılıyorlardı.

Cenaze Beyazçeşmeye vardığında İHD genel başkanı Akın Birdal bir konuşma yapıp, kitlenin dağılmasını istedi.

Orada hazır bulunan arabalara, alabileceği kadar insan binip cenazelerle mezarlığa gidildi. Av. metin Can ve Dr. Hasan Kaya'nın cenazeler kaldırılırken, saygı durumunda bulunuldu ve kitle dağıldı.

İHD İzmir şubasının 13 Mart'ta düzenlediği 'İnsan Haklarına Saygı Mitingi'ne 2000'e yakın kişi katıldı.

İzmir'de İnsan Haklarına Saygı mitingi

İZMİR, Özgür Gelecek 13 Mart 1993'de İzmir İnsan Hakları Derneği şubasının öncülüğünde İstanbul, Ankara, Kütahya, Tunceli, Konya şubeleri ve İzmir'deki demokratik kitle örgütlerinin, öğrenci demoklerin ve sosyalist basının katıldığı "İnsan Haklarına Saygı" mitingi yapıldı.

Miting alanının dört tarafı polisler tarafından kuşatılarak ve insanlar tek tek aranarak alana sokuldu. 2000-2500 kişinin katıldığı mitingde gerekli çözümler ve direnç yoktu. Polislin güvenlik bahanesiyle dört tarafı kuşatması ve bunun yarattığı psikolojik üstünlük, kitle coşkusunu kırılması gerekirken kırılmadı. Kendi özgücüne güvenmeyen, devlete karşı bağımsız eylem ve gösteri yapma eğiliminden yoksun bazı çevrelerin, demokratik kitle kuruluşlarının örgütlediği mitinglerde kucak dolusu bildiri dağıtarak, gündeme denk düşmeyen ve kitleyi kucaklamayan sloganlar atması da genel coşkunun düşük olmasının sebeplerindendir.

Malatya büromuza baskın ve talan

MALATYA, Özgür Gelecek - Malatya Büromuz 19 mart'ta ona yakın sivil polis tarafından basıldı. Temsilcimiz Kenan Taşkın direnince polisler gözaltına alamadılar gittiler.

İçine düşmüş oldukları siyasi ve ekonomik krizden dolayı saldırganlaşan egemen güçler, gelinen süreçte en ufak demokratik taleplere dahi tahammüllerinin kalmadığını yoğunlaşan saldırılarıyla kanıtlanmışlardır.

Sosyalist-devrimci-demokrat basına yönelik saldırıların biçimi her geçen gün boyutlanarak, açık bir hal almıştır. 19 Mart 1993 günü 10'e yakın sivil polisce büromuz işgal edilmiş; ellerinde hiçbir arama izni olmadığı halde ortak hallaç pamuğu gibi dağıtılmıştır.

Polislere arama izinlerinin olup olmadığı, eğer yoksa aramalarına müsaade etmeyeceğimizi belirtince; polisler "Biz siyasi partiler hariç her yeri izinsiz olarak arama hakkına sahibiz; burayı zorla da olsa arayacağız" diyerek, ortaklığı dağıtmaya, çekmeceleri karıştırmaya başladılar.

Kendilerine "bunu yapmaları için 9-10 kişiyle gelip burayı işgal etmelerine gerek olmadığını" söylediklerinde, polisler "biz zaten işgal ederiz, görevimiz budur" diyerek, kendi niyetlerini açıkça ortaya koydular.

Toplatılmış dergileri bahane ederek, ifademizin alınması için beni gözaltına alacaklarını belirtince; kendilerine beni götürmeye haklarının olmadığını, soruşturmayı yapmalarını ve işi yargıya bırakmalarını, kendileriyle gelmeyeceğimizi belirterek tavır koyunca beni almakta vaz geçtiler. Polislin, devrimci basını susturmaya yönelik saldırısını kınıyoruz. Hiçbir baskı Özgür Gelecek'i susturamayacaktır.

İHD Malatya Şubesi

Olağanüstü Genel Kurulu yapıldı

MALATYA, Özgür Gelecek - Malatya'da açılışından bu yana pek bir etkinliğini göremediğimiz İHD Malatya şubasının 14 Mart'ta 1993'te yapılan olağanüstü Genel Kuruluyula yönetimi değiştirdi.

Tek listenin sunulduğu, söntük ve cansız geçen Genel Kurulda söz alan konuşmacılar; anti-demokratik uygulamalardan, faili meçhul cinayetlerden, yargısız infazlardan, işkencelerden... vs.. bahsederek bu uygulamaların üzerlerine kararlınca gideceklerini belirttiler:

Konuşmaların ardından oylamaya geçildi. 125 üyeden 68'inin katıldığı oylamada 68 üyenin oyunu olarak oluşan yeni yönetim kurulunda yer alan kişiler; Abdullah Nebioğlu (Avukat), Oğuz Şahiner (Avukat), Yıldız Koluvaçık (Avukat), Zübeyde Ünsal (Ev kadını), Zeynep Karahan (İşçi), Hasan Buran (Gazeteci), Aziz Öcal (Esnaf)

İHD'li Ercan Kanar yargılandı

İnsan Hakları Derneği, İstanbul şube başkanı Ercan kanar bir toplantıda "Devlet sadece terörist değil, aynı zamanda ahlaksızdır" dediği için Beyoğlu 2. Ağır Ceza Mahkemesinde yargılanmaya başladı. Savcı Kanar'ın 10 yıla ceza hapsini istiyor. Kanar duruşmada ahlaksızlık olarak nitelediği şeyin devletten insanlarla zorla muhbirlik teklif etmesi olduğunu belirtti.

21 Şubat 1993 günü İHD Elazığ şube başkanı Av. Metin Can(üstte) ve Dr. Hasan Kaya (altta) kontrgerilla tarafından kaçırıldı. 27 Şubat günü de elleri arkadan bağlanmış ve kursuna dizilmiş bir şekilde cesetleri Tunceli yakınlarında bulundu. Hükümet olayı 'faili meçhul bir cinayet' diye tanımlarken kaygısı cellallarını korumaktı.

Cenazeye ilgili Mücadele gazetesinde çıkan bir takım yanlış bilgilere değinme

Mücadele gazetesinde olayla ilgili Elazığ temsilciliğinin yapmış olduğu haberde bir takım yanlış bilgiler söz konusudur. Daha doğrusu yanlış değil de bilinçli yapılmış çarpıtmalardır bunlar. Bunlara değinmeden geçemiyceğiz.

Birincisi; Açlık grevinde asılan dövizlerde "Halkız, haklıyız kazanacağız" gibi bir döviz yoktu.

İkincisi; Açlık grevinde DLMK'lılar yoktu. Üçüncüsü; DKÖ'leri tarafından oluşturulan platforma birinci gün TODEF'ler katılıp imza koyarken; ikinci gün, tüm ilerici öğrenciler adına başka bir öğrenci gelmişti. Ancak haber de sanki öğrenci grupları içerisinde açlık grevinde ve oluşturulan platformda sadece TODEF'ler varmış gibi yansıtıldı.

Dördüncüsü; Eylemlik İHD önderliğinde gelişmesme rağmen arkadaşlar hiçbir rahatsızlık duymadan EHADKAD ve Sağlık-Sen yaptı diyorlar.

Bu konuda yaptığımız uyarılar dikkate alınıp, düzeltme yapılmadığı için bunları açıklamak, bu yanlış tutum ve davranışları teşhir etmek gereği duyduk.

Açmaz açamaz deme hiçbir zaman...
Bir nar çeği açacaktır elbet,
Böyle kalksa da üstümüze faşist namlular
Namlı ellerin en sonunda bir gün kırılacak

Metin'i ve Hasan'ı
yüreğimizde ve
mücadelemizde yaşatacağız.

Elazığ
İnsan Hakları Derneği
mensupları ve üyeleri

43 bin işçinin toplu iş görüşmelerinde uyuşmazlık

Tekefif Sendikası'nın Sümerbank'a bağlı 28 işyerinde 19 bin 734 işçi adına devam ettirilen görüşmeler tıkandı ve grev kararı alındı.

Petrol-İş'in 25 işyerinde toplam 4 bin 396 işçi adına yürütüldü görüşmelerde uyuşmazlıkla noktalandı, arabulucu raporundan sonra karar verilecek.

Çimse-İş'in Ege Seramik ve Serel fabrikalarında, Kristal-İş'in Şişe-Cam'a bağlı on işyerinde ve Deri-İş'in Sümerbank'a bağlı 2500 işçinin çalıştığı işyerlerinde sürdürüldü görüşmelerde uyuşmazlık aşamasında.

TÜM BEL-SEN'e engelleme

Tüm Bel-Sen 1 Nolu şubesince memurların sendikal haklarını kullanılmalarını engelledikleri için Güngören Belediyesi Zabıta Müdürü Hasan Bostan ve zabıta Amiri Süleyman Genç hakkında suç duyurusunda bulunuldu. Sendika yetkilileri, Güngören'de belediye oluşturulmadan önce Bakırköy Belediye Meclisi'nde her memura giyecek yardımı yapılması yönünde karar alındığını, ancak bunun uygulanmaması üzerine, çalışanlardan bir bölümünün 27 Ocak'ta Bakırköy Belediyesi'ne dilekçe verdiklerini hatırlattılar. Sendika engellemelerin sürdürüldüğünü belirtti.

Kamu emekçileri İstanbul Valiliği'ne yürüdü

İstanbul Kamu Çalışanları Sendikası şubeler platformu 5 Mart 1993'te sendika üye ve yöneticilerine yönelik sürgünleri, baskıları ve katliamları protesto etmek için Çağaloğlu'nda Hürriyet Gazetesinin önünde basın açıklaması yaptı.

Yaklaşık 300-350 civarında kamu emekçisinin katılımıyla saat 12.30'da yapılan basın açıklamasından sonra kamu emekçileri düzenli bir kortej oluşturarak İstanbul Valiliği'ne kadar yürüdüler. Yürüyüş boyunca: "Baskılar Sürgünler Bizi Yıldıramaz", "Yaşasın Haklarımızın Korunmasını", "Bakanlık ve Valilik Genelgesi Kaldırılmalı", "Devlet Gütümlü Sendikaya hayır", "Sendika Haklarımız, Grev Silahımız" sloganları atıldı. Kamu emekçileri valiliğin önündeki protestodan sonra sessizce dağıldılar.

Güllük'te ırkçı saldırılar

Muğla-Güllük'te bir bahçeden 3 adet portakalı izinsiz koparıp aldıkları için birkaç Kürt işçi (bu bahaneyle) dövüldüler. Yöre Kürt kahvehanesi olarak bilinen ve bir Dersimlinin işlettiği kahvehanedeki Kürt kökenli olan bir kaç kişi Güllük gençleri olan yereğircis kavgacı tutumlarına gerekçe müdahale etmek istediler. Ancak çok kısa bir süre içinde çevreden toplanan Güllüklüler konuşmak yerine Kürtlere saldırıya geçtiler. Ve Güllüklülerden biri kahvehaneye sığınmak için kaçışın birkaç Kürt işçiye av tüfeğiyle ateş etti.

Olay yerine gelen Jandarma, kahvede bulunan insanların bazılarını ve birkaç saldırganı karakola götürdü. Saldırganlar hemen salıvrakendi; Kürt işçiler şantiyecilerin girişimiyle ve uzun çabaları sonucu gece yarısı ancak bırakıldılar.

Tütün başfiyatı Ege köylüsünü yine yürüttü

İZMİR, Özgür Gelecek-Ege ekici tütün piyasası 17 şubat'ta Maliye ve Gümrük bakanı Sümer Oral tarafından açıldı. Açılan tütün piyasasıyla koalisyen hükümetinin sömürücü ve halk düşmanı yüzü birkez daha kendini gösteriyordu. Her alanda olduğu gibi tütünde de emperyalistlerin çıkarlarını zedelemeyen, onların kârlarını gözeterek fiyatlar belirleniyordu. ANAP iktidarı döneminde kaçakçılığı önleme bahanesiyle yabancı sigara üreticilerine tanınan kolaylık koalisyen hükümetince az bulunmuş olsa gerek ki tütün baş fiyatını düşük tutarak tütün üreticisini açlığa ve tütün ekmemeye zorlamaktadır. Böylelikle pazarı ve tütünü emperyalistlere peşkeş çekiyorlar.

Emperyalistlerin ülkemizdeki tütün pazarında da kanlı hürsüz ellerinin eksikliğini istemeyen kompörator burjuva yöneticilerin yürütülge soğuklukları tekel kararnameşi ile Philips Morris'in 'Torbali'da kurduğu sigara fabrikası 1992 de açılmıştı. Yakın zamanda Camel'in de üretime başlayacağı söyleniyor. Bu fabrikaların yerli üretimini rekabet etmesi olası görünmüyor. Bu gerçekler doğrultusunda düşünülürse sigara üretken yerli fabrikalarda çalışan milyonlarca emekçi pek yakında işsizlikle karşı karşıya gelecektir.

Bakan Sümer Oral tarafından açıklanan fiyatlar A grad tütün için (yü tütün) 46.000 TL, B grad için (orta tütün) 26.000 TL, Kapa tütün içinse (kötü tütün) 5.400 TL olarak belirlenmiştir. Açıklanan fiyatları duyan köylüler bakanı yuhlayarak ve Gördes'teki tüccarların dükkan

Tütün baş fiyatının düşüklüğünü protesto eden Egeli üreticiler, tüccarların dükkanlarının camlarını kırıyorlar. Kiraz'da bir tütün mitingi düzenlediler.

"KAHROLSUN AMERİKAN EMPERYALİZMİ"

Açıklanan fiyatların düşüklüğü ve genel olarak tarım emekçilerinin mevcut düzene karşı varolan hoşnutsuzluğu bölgedeki köylülere 6 Mart'ta Kiraz'da yapılan mitingte bir araya getirdi. Tütün Üreticileri Birliği'nin örgütlediği miting saat 12.30'da başladı. Kiraz'a 20 km uzaklıktaki Yeniköy'den traktörlerle hareket edilerek başlayan miting Kiraz merkezinde konuşmalarla devam etti. Miting'de bulunan 600-700 kişilik kitle attıkları "işçi Köylü elele Genel Greve",

"İşi Köylü Birleşin İktidara Yerleşin", "Marlboro ve Virginia tütününe hayır" Kahrolsun ABD emperyalizmi" gibi sloganlarla seçim meydanlarında "benim köylüm" kandırmacasıyla o isteyenlerin koluklara oturduktan sonra kendilerini açlığa ve sefaletle sürüklediklerini ifade ediyorlardı.

Mitingte bölgenin ikinci geçim kaynağı olan süt taban fiyatlarının düşüklüğü, buna karşın yem fiyatlarının yüksek oluşundan dolayı yaşadıkları sıkıntıları ifade eden pankart ve dövizler de taşıdı. Terip komitesi başkanı Mehmet KÜTÜK yaptığı konuşmada: "3.000 liraya mal ettiğimiz sütü 2.000 TL satıyoruz. Buna karşılık küspenin, yemün, samanın fiyatı sürekli art-

yor" derken "özellleştirileceği söylenen Türkiye Süt Endüstrisi Kurumu'nun (SEK) KİT'lerin en kârlı kurumlarından olduğu halde özelleştirilmesinin sağma olduğunu" söyledi. Devletin süt üreticisini hayvancılığı, tütüncülüğü değil kalkındırmak tam tersine yok etmeye çalıştığını" belirterek üretici köylüler olarak taleplerini şöyle sıraladı: "Süt endüstrisi kurumunun üreticilere devri,

- Süt fiyatlarının en az 4.000 TL olması,

- Tütün paralarının zamanında ödenmesi.

B grad tütünün kg fiyatının 10.000 TL artırılması" Kütük: "Haklı sesimizi ve eylemlerimizi daha da yükseltelim" diyerek konuşmasını tamamladı. Bu arada köylüler bir bidon süt getirip yere dökererek süt fiyatlarının düşüklüğünü protesto ettiler. Mitinge destek için katılan Kamu Sendikaları Platformu temsilcisi Tarım-Sen'den Mihti Perinçek'te konuşmasında "İşçi-memur sorunu nasıl ayrılmaz bir parça ise, köylünün yaşadığı sorunlar da genel sorunlardan ayrı değildir. Bu soygun ve talan düzenine karşı ortak mücadele verilmelidir. Dün memuru sadakaya muhtaç bırakınlar bu gün köylüyü açlığa itenlerdir. Haklı eylemlizden sonra ne kadar yayındayız. İşçi Köylü elele genel greve" sloganıyla konuşmasını tamamladı. İşçi Partisi Başkanı Doğu Perinçek'te yaptığı konuşmada tüm sorunların çözümünde tütüncülerin ve genel olarak tarım emekçilerinin yanlarında olduklarını belirterek mitingin son konuşmasını yaptı.

METRO GROS MARKET İŞÇİLERİ ANLATIYOR 'Metro Grosmarket'te patronlar huzur içinde, çünkü yanlarında Tez Koop-İş var'

ANKARA, Özgür Gelecek-Ankara Metro Grosmarket patronları çok rahat ve huzur içindedir. Çünkü işyerlerinde Tanrının bir lütfu olarak Tez Koop-İş sendikası var. Metro Grosmarket işçileri sendikalarıyla yaşadıklarını anlatıyorlar:

İŞ KAZASI VE SENDİKA YÜZÜNDEN İŞİMDEN OLDUM

Ankara Metro Grosmarket'te Mart 1992 tarihinde çalışmaya başladım. İki ay çalıştıktan sonra bir iş kazasına maruz kaldım. Kaldırıldığım SSK hastanesinde çalışamaz durumda olduğum tespit edildi. Çünkü ayağım kırılmıştı. İstirahatli olduğum günler içerisinde işyerimden vizite kağıdı almak istediğimde verilmemesi gibi yalancılık ve sahtekarlıkla suçlandım. Ayrıca son on günlük rapor bildirim belgesi de alınarak iş akdimin feshedildiği söylendi.

Sözü edilen işyeri işletme müdürünün talimatına göre hareket eden güvenlik görevlileri tarafından bir daha buraya girmemin yasak olduğu söylenerek dışarıya çıkarıldım.

Bu onur kırıcı ve insanlık dışı uygulamayı örgütülü bulunduğumuz Tez Koop-İş sendikası Genel Başkanı Ahmet Tamer ve yardımcısı Veyssel Cingöz'e bildirdiğimde ya-

pılacak hiçbir şey olmadığını ve hatta 17. maddeden çıkarıldığım halde dava bile açamayacağımı gayet rahat ve ilgisiz bir şekilde söylediler.

Daha önceden de 24 kişinin işine son verilmesinde kulı bile kapırdamayan Tez Koop-İş sendikası genel merkez yönetimi ve işyeri temsilcileri Kadir Ersen ve Mümtaz Akıncı tam bir uyum içerisinde işverenle açık bir işbirliği yürüterek çıkartılması gereken işçileri olduğu için işçilerin örgütsüzlüğünden, dağılılığında ve dışarıda milyonlarca işsiz aç, perişan insanların olmasından güç alan işverer ve işbirlikçisi sarı sendikacılar işçi düşmanlıklarını bu kez de Ankara Metro Grosmarket'te gerçekleştirmiş oldular.

SENDİKAYA RAĞMEN 8 MART'I NASIL KUTLADIK?

Sarı sendika Tez Koop-İş Başkanı Ahmet Tamer, işçisinin önünde set olmaya, 8 Mart'ta da devam etti.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutlamak için bir komisyon kuruldu. Komisyon 8 Mart'la ilgili yazılı öğle yemeği molasında okumak üzere kaleme aldı. Yazımın okunacağı haber alan Tez Koop-İş Başkanı Tamer ve yardımcısı so-luğu Grosmarket'te aldı. Yazıyı

okumak isteyen arkadaşlara bunun gereksiz olduğunu, kadın günü erkek günü ayırımının yapılmasının yanlış olduğu demojojisini yapar, gerekirse böyle bir yazımın işyeri temsilcilerinden birinin okuyabileceğini söyledi. Temsilciler ise, idare ile işbirliği yapan insanlardan konuşuyordu. Bunu kabul etmeyen komisyon üyeleri ise, sendika başkanına yaptığının işbirlikçilik olduğu vurgulamış ve yazımın her durumda okunacağı belirtilmiştir.

Yemek saati geldiğinde ise temsilcilerden birisi bir yazıyı okumak için ayağa kalkınca, işçiler yemekhaneyi terkederken sendikacıyı protesto ettiler.

Hemen arkasından komisyon üyeleri kendi yazılarını okuyacaklarını işçilere belirtince, işçiler geri yemekhaneye döndüler. Sendika başkanının ve yardımcısının engellemelerine rağmen, günün anlamına ilişkin okunan yazı oldukça talum buldu. Ve tüm işçiler tarafından alkışlandı. Yazıda, tarihsel gelişme ve kadınların kurtuluş mücadelesinin, sınıfın kurtuluş mücadelesi ile birlikte ele alınması gerektiği belirtilmiş ve herkes mücadelede davet edilmiştir.

Tez Koop-İş sendikası kendi işçilerine gözdağı vermek isteyerek, tehdit ediyor, iki yüzlü, düzen uşağı olduğu gerçeğini açıkça sergiliyor.

Kültür-Sen Genel başkanı kaçırıldı, ajanlığa zorlandı

ANKARA, Özgür Gelecek-Kamu Çalışanları Sendikalarını engellemek için devlet yeni biçimler arıyor. Kültür-Sen genel başkanı Ankara Emniyet müdürlüğüne bağlı sivil polislerce Denizciler caddesi'nden arabaya çekilerek kaçırıldı. Polislin teklifiyle reddeden sendikacıya 15 Mart 93 günü saat 19.30'da Bahçelievler-Akdeniz caddesinde

randevu verildi. Polis, bu görüşmenin son derece gizli kalmasını açıkladığı taktirde başına büyük felaketlerin geleceği söyledi.

20 Sendikadan oluşan kamu Çalışanları Platformu konuya ilişkin bir basın açıklaması yaptı. Açıklamada: "Son günlerde kayıpların, insan hakları ihlallerinin nerelere kadar yaygınlaştığını gözönüne seren bu

çirkin davranışa karşı bütün yetkililere sesleniyoruz; 20 sendikadan oluşan kamu çalışanları platformu olarak bu ve benzeri uygulamalar ve doğuracağı sonuçlardan direkt hükümeti sorumlu tutuyoruz. Gelişebilecek olaylar karşısında bütün meşru mücadele biçimlerini geliştireceğimizi kamuoyuna bildiriyoruz" dendi.

Maliye çalışanlarına bayram tatili yok

ADANA, Özgür Gelecek-17 Mart'ta saat 12 de Adana Vergi dairesinin önünde Tüm Maliye-Sen'li memurlar basın açıklaması yaptılar. Halktan da katılımların olmasıyla, basın açıklamasına katılanların sayısı 350'yi buldu. Memurlar, 12 Mart tarihli ve 17220 sayılı, Gelirler Genel Müdürü Zekeriyâ Temizel imzalı genelgele ile 9 günlük bayram tatillerinin gaspedildiğini söylediler. Bu genelgeyi angarya olarak niteleyen memurlar, "esaret zincirleriyle bağlanmış köle değiliz" dediler ve 9 günlük tatillerinin gaspedenlerin şimdiden rezervasyonlarını yaptırdıklarını emin olduklarını belirttiler.

Mersin ve Adana belediyelerinde direniş

ADANA, Özgür Gelecek-Mersin Belediye'sinde 4900, Adana'nın Yüreğir Belediyesi'nde ise 620 işçinin ikramiye ve diğer sosyal haklarının ödenmemesini protesto amacıyla grevdeler.

Mersin Belediyesi'nden toplam 100 milyar alacağı bulunan işçiler eylemlerini sürdürürken cadde ve sokaklarda çöplerin birikmesinin ve toplu ulaşım aksamasının faturası yine işçilere çıkarılmaya çalışılıyor. Burjuva basın da buna çanak tutuyor. "İşte, cadde ve sokaklar pislik içinde", "Yurttaşlar işe gitmekte zorlanıyor" denerek, bunun suçlu uşlaşmaz işçiler olarak gösteriliyor. Grev hakkı, işverenler tarafından ve emegen sinifların (yani yine kendilerinin) yasalardan yararlanılarak sabote edilmiş, işçiler anarşist, terörist ilan edilmiştir. 1992 Ocak ayından bu yana ve Türk-İş kayıtlarına göre 600 bin işçi tenkisat ve taşeronlaşmayla işten atılmıştır.

8 MART ETKİNLİKLERİNDEN

Sosyalist Kadınlar: 8 Mart'ın dünya emekçi kadınlarının birlik, mücadele ve dayanışma günü olduğunun bilincinde olan sosyalist kadınlar, mücadelenin sokağa taşınması ve özünü uygun kutlanması için 8 Mart günü Sultanahmet'ten Çarşoğlu'na kadar izinsiz yürüyüş yaptı. 50-60 kişinin katıldığı yürüyüşte "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" sosyalist kadınlar imzalı bir pankart taşındı. Ellerinde yaptıkları meşalelerle yürüyen emekçi kadınlar "Yaşasın 8 Mart", "Kadın-erkek elele Özgür günlere", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Kurtuluşumuz Sosyalizm" ve Klara Zetkin'in şiarlaştırdığı "Kadınlar Uyanın, Harekete Geçin, Savaşın" sloganlarıyla eyleme son verdiler.

Eğitim Emekçileri: Eğitim emekçileri 8 Mart günü Eğitim-Sen 3 nolu şubede panel, dia gösterisi, Aşye Gülen halk sahnesi ve Özgürlük Türküsü'nün katıldığı bir kutlama yaptılar. Yeni Demokratik Kadın Derneği, Yurtsever Kadınlar Derneği, Marmara özgür-Der ve Eğitim-Sen adına katılan panelistler kadın sorununu çeşitli boyutlarıyla tartıştılar. Hepsinde kadın sorunun özünde yatan sınıf sorunu olduğunu vurguladılar.

8 Mart günü Eğitim-Sen 1 nolu şube panel ve dia gösterisi yaptı. Eğitim-Sen, İHD- Gerçek dergisi ve yeni Demokratik Kadın Derneğinin katıldığı panelde emekçi kadınların sorunları ve çözüm yolları üzerine tartışıldı. Eğitim emekçilerinden bir grup kadın, "erkeklerin kadın sorununa yeterince duyarlı olmadıklarını, hala bir kadın komisyonunu yaşama geçiremedikleri" noktasında yakındılar. Burada erkeklerin duyarlılığı yanında kendilerinin de soruna yeterince sahip çıkmadıkları ve ısrarlı olmadıkları noktasında eksik davrandıkları dile getirilerek panel sona erdirildi.

Gülsuyu Çorumlular Derneği: 8 Mart'ta Çorumlular derneğinde şölen yapıldı. İzin alınmadığı için şölen polisçe engellendi. Şölenin engellenmesine kadar 8 Mart'a ilişkin bir konuşma yapıldı. Ozan Barış'ın türküleri eşliğinde halay çekilerek, çocukların 8 Mart Dünya emekçi kadınlar gününe ilişkin oynadıkları oyun ilgiyle izlendi.

Sarıyer ve Kağıthane emekçileri: Sarıyer ve Kağıthane'de 150'ye yakın kadın ve erkek emekçinin katıldığı şenlikte coşkulu bir şekilde halaylar çekildi, türküler haykırıldı. Her günün Dünya Emekçi Kadınlar Günü olması bilinciyle 8 Mart'a sahip çıktılar. Kısa süre içinde hazırlığı tamamlanan, bazı eksikliklerine rağmen esasta 3,5 saat süren ve kitlenen coşku içinde kalmasını sağlayan bu etkinlik olumlu geçti.

Feminist Kadınlar: 8 Mart feminist kadın gruplarının da çeşitli etkinliklerle kutlandı. Kadın sorununu sınıf sorunundan ayrı gören bu yapıyla da emekçi kadının gerçek kurtuluşunun özünü gösteren hedef şaşırtan feminist kadınlar etkinliklerinden sıkça kadının cinsel sorunlarından ve tecavüzlere söz ettiler. Tornacıbaşı sokakta Mor Çatı, Kadın Postası, Tecavüze Karşı Feminist Grup ve Minerva adlı feminist gruplar 8 Mart'ı kutladılar. Düzenleme komitesinin isteği üzerine güvenlik için gelen polislerin eşliğinde yapılan kutlama pek etki de yaratmadı.

8 Mart'ta emekçi kadın ve erkekler özgür bir gelecek için yürüdü

İSTANBUL, Özgür Gelecek— 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün, burjuva kadın örgütüllükleri tarafından kutlanmasına yetkililerce izin verilirken hatta bütün bir hafta boyu iki yüzlerce TV.'de basında olmayan kadın haklarından söz edilirken devrimci-demokrat, yurtsever kadınlara 8 Martın kutlanmasına şiddet baskı ve yargulamalarla engel olunmaya çalışıldı. Ama tüm bu engellemelere rağmen 8 Mart dünya emekçi kadınlar günü olarak çeşitli etkinliklerle kutlandı. Egemenlerin emekçi kadınların etkinliklerine saldırmasının ardında yatan gerçek, emekçilerin düzenlenmiş hesap sorma, bilincinin gelişmesi kadın ve erkeğin el ele omuz omuz mücadelede katılması anlayışının pekişmesiydi. Zira bu anlayış sömürü düzenini kökten sarsıyor.

İstanbul Valiliği yasakladığı etkinliklerden biri Emekçi Kadınlar

Kurultayı oldu. Bu kurultay çeşitli demokratik kadın örgütlerinin ve diğer bazı demokratik kurum ve kuruluşların ortaklaşa yaptıkları bir çalışmaydı. 3 aylık bir süre zarfında özellikle işçi ve emekçi kadınlara gidilerek onların sorunları tartışılarak kurultaya katma çabası verildi. Bu sadece İstanbul'la sınırlı bir çalışma değildi. Türkiye'nin ve Türkiye Kürdistan'ının çeşitli bölgeleri de bu çalışmanın içerisindeydi. Ayrıca yurtdışından da kurultaya katılım için gelenler vardı. Kurultayla ilgili geniş bir afişleme yapıldı. Hatta Belediye otobüslerine afişlerin asılması için izin alındı. Bu vesileyle donatımı oldukça geniş oldu. Ama valilik kesinlikle yasaklar göstermeden geçemediğini bildirdi.

6 Mart günü çeşitli bölgelerden ve yurt dışından gelen emekçi kadınlar kurultayın yapılacağı salonun önünde toplandılar. Polisin sü-

rekli saldırı tehditlerine rağmen bir süre bekleddikten sonra Aksaray'dan valiliğe doğru yürünmeye başlandı. Çemberlitaş'a gelindiğinde polis izinsiz yürüyüş yapıyorunuz diye joplarla saldırdı. Bazı kadınları almaya çalıştı. Yürüme hakkımızı kullanıyoruz kimseyi almazsınız diye direndik. Direnen kadınlardan 19'u joplanarak karakola götürüldü. Özgür Gelecek muhabiriyle Antep den kurultaya katılmak için gelen bir erkek emekçi de gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar bu baskı ve yasaklamaların protesto ediyoruz deyip soru ve adres vermediler. Saldırı olayını Hürriyet: "kadın hayatında bize özgü kutlama", Milliyet "direnen kadınlardan 16'si gözaltına alındı", Cumhuriyet "koca dayığından sonra polis dayığı" açıklamasıyla yansıttı.

Bu yasaklı zihniyet kendini 6 ve 2 nolu şubelerdeki Tüm-Bel-Sen emekçilerinin 8 Mart günü düzenledikleri şenlikte de kendini gösterdi. Belediyeye ait binaları kullanarak haklarını tüzükte varolmasına rağmen polis Reşat Nuri Tiyatrosu'ndaki etkinliği yasakladı. Bir tarafta Sözen'in yolladığı kutlama çeleği diğer tarafta iktidar partisinin çevik kuvvetleri vardı. Yasağa rağmen belediye emekçileri meşru haklarını kullanarak şenlik yerine geldiler ve salonu tamamen doldurdular ve şenliği yapma kararını hayata uyguladılar. Salonun boşaltılmadığını gören polis yetkilileri bu defa salonun tüm ışıklarını keserek karanlıkta bıraktı.

Şenlik karanlığa rağmen bir süre daha devam etti. Polis sonradan gelenlerin de içeri girmesine engel oldu.

Karanlıkta 15.30'a kadar devam eden şenlik daha sonra "Baskılar bizleri yıldırmasın" sloganları ve alkışlı protestolarla sona erdirildi.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü tüm dünyada kutlandı. Yurtdışındaki Türkiye'li devrimciler de İsviçre'de yürüyüşle eşlik etti.

Ankara'da devrimci kadınlar coplandı, burjuva kadınlar eğlendi

ANKARA, Özgür Gelecek— 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü değişik sınıflar çevrelerine kendine göre yaşadı, anlamlandırdı. Aralarında Erdal İnönü'nün eşi Sevinç İnönü'nün de bulunduğu SHP'li kadınlar 8 Mart'ı "Bosna-Hersekli Kadınlarla dayanışma günü" olarak ilan ettiler. Sabahın erken saatlerinde SHP Genel Merkezi önünde toplanan kadınlar BM Türkiye temsilciliğine yürüdüler. Bosna-Hersek'teki tecavüz ve katliamları kınayan bildiri ile 76 bin imzalı dilekçeyi BM Türkiye temsilciliğine iletiler.

Güven parkta toplanan Millet partisi, Yeniden Doğuş Partisi, Demokratik Sol Parti, Mazlum-Der'e üye kadınlar BM binası önüne pankartları ve sloganları ile yürüdüler. Burada Sırp vahşetini kınayan bir bildiri okudular. Eylemcilerden tesettürlü bir kadın çantasından bir tabanca çıkararak BM çalışanlarına doğrulttu. "Bosna-Hersek'te yaşananların hesabını soracağım" dedi. Aynı saatlerde Zafer Çarşısı önünde devrimci demokrat kadın ve erkekler toplandı. Zafer Çarşısı'ndan Yüksel caddesi'ndeki İnsan Hakları Anıtı'na kadar yürümek isteyen kadınlar ve erkekler önce sivil polisler sonra da çevik kuvvet saldırdı. Kadınlar ve erkekler caddede ortasında tekme tokat dövülerek polis otolarına bindirildi. O anda orada bulunan pek çok izleyici de polislin hücumuna uğradı. 46 kişinin gözaltına alındığı yerde olayı izleyen muhabirlerin filmleri toplandı. Makinelere el konuldu, gazeteciler de dayak yedi. Gözaltına alınanlar akşam ev aramasına getirildiğinde evde bulunanlar da alınca 8 Mart'ta alınanlar 62 kişiye çıktı. 2 gün emniyette kalanların bir kısmı savcılığa bile çıkarılmadan bırakıldı. Bırakılanların vücutlarında işkence izleri çok belirgin görünüyor. 6 kişi halen gözaltında bulunuyorlar.

Barbara'nın doğduğu ülke İsviçre'de 8 Mart yürüyüşü

BASEL, Özgür Gelecek— Evet bugün daha güzel bir 8 Mart. Çünkü Barbara Anna Kistler yoldaş kapitalizmin tüm-nimetrelerini elinin tersiyle iterek kendi ülkesi dışındaki bir ülkede sınıf kardeşleriyle birlikte silah eide savaşmaya gitmiş inandığı düşünceler uğruna şehit düşmüştür. Bu Alplerden Munzurlara çekilen kızıl bir hatır, Dağlar daha da güzelleşmiş, duygularımıza kızı çevirmiş, o artık bizim için ölümsüzdür. Basel'deki ML'ler ve devrimciler 8 Mart mücadelesine sahip çıkararak 8 yürüyüşlerle kutladılar. Yürüyüşte kadın sorunun devrim sorunun olduğu mesajı işlendi. Türkiye devriminin halk savaşı yoluyla başarıya ulaşılacağı vurgulandı. Basel'de 8 Mart'la ilgili düzenlenen yürüyüş TKP/ML dışında TDKP, TKP/ML Hareketi ve KAWA olmak üzere 4 örgüt iştirak etti. Yürüyüşe TKP/ML 300'e yakın taraftarıyla katıldı. Bu yürüyüşte 20'nin üzerinde İsviçreli de TKP/ML kortesinde, TKP/ML'yle birlikte hareket etti. Yürüyüşle 2500'den fazla TKP/ML ve ATİK imzalı Almanca-Türkçe bildiri dağıtıldı. Yürüyüş ekşikliklerine rağmen olumlu bir havada sonuçlandı.

Tokat'ta 8 Mart

TOKAT, Özgür Gelecek— 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü Tokat'ta coşkuyla kutlandı.

Devrimcilerin ortak bir şekilde hazırlayıp sunduğu programa halkın yoğun ilgisi sonucu birçok kişi programı ayakta izlemek zorunda kaldı.

Program 8 Mart Dünya Emekçi kadınları Günü ile ilgili konuşmalarla başladı. Eğlence programında bolca Emekçi'nin Kızılmak ve Grup Yorum'un parçaları söylendi. Programın arasında bir Partizan okuru kürsüye gelecek kadın sonunun genel anlamda baktığı açısını koydu ve kadınların kurtuluşunun ancak devrimle olacağını belirtti. Yeni Demokrat Gençlik'ten bir konuşmacı Kadın sorununu aynı zamanda erkeğin de sorunu olduğunu, kadın erkek ilişkisinin nasıl olması gerektiğini içeren bir konuşma yaptı.

Programın ilerleyen saatlerinde köylü kadınları temsil eden devrimci bir ana "okuma yazmasını bilmediğini" söyleyerek köylü kadınların sorunlarına kısaca değindi:

"Bu kadın hakları ellerini sıcak sudan soğuk suya sokmayanlara mı yoksa köylü kadınlarına da var mı? Köylü kadınları daha fazla yıpratıyor, diyerek bütün işlevi kendilerinin yapmalarına rağmen erkeklerin keyfini bozmadığından yakındı. Bize hiç hak veren yok ANAP geldi, birşey yapmadı, DYP geldi, birşey yapmadı, SHP geldi hiçbir şey yapmadı. Bizim artık tek umudumuz devrimci çocuklarımızdır. İnşallah devrimci çocuklarımız bir an önce devrimi yapar. Biz çektik, ezildik, onlar çekmez" diyerek konuşmasını bitirdi

Mersin'de yer gök inledi

MERSİN, Özgür Gelecek— 8 Mart dünya emekçi kadınlar günü Mersin'de coşkuyla kutlandı. Saat 14-30 civarlarında istasyon meydanında kortejler oluşturularak yeralan DKÖ (Devrimci Kitle Örgütleri)leri ve dergiler platformuyla beraber, PARTİZAN okurları, YDKD (Yeni Demokrat Kadın Derneği) ve DDSB (Devrimci Demokrat Sendikalar Birlik) ordaydı.

Yürüyüş sloganlarla başladı. "Kadın-erkek elele, demokratik düzene" sloganları ile yer gök sarsılıyordu. 3000'e yakın insanın haykırışıydı bu...

DDSB pankartı, izin alınmadığı gerekçesiyle ve platform tarafından yürüyüşün daha başında indirildi; fakat moral bozukluğuna yolaçmadı. Kortejler yanyana bulunan Adliye ve Emniyet binalarının önüne gelince "Devlet Terörüne Son", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" sloganları duvarlarda yankılanmaya başladı. PARTİZAN okurları, YDKD ve DDSB kortejleri hep bir ağızdan; işkencecilerin, köhnemiş hukukun köhnemiş savunucularının suratlarına "Parti Şehitleri Ölümsüzdür" haykırışlarıyla kinlerini ve sev dalarını dile getiriyorlar. Adliye ve Emniyet binaları

nın önü emekçi kitleye bakan ve kaygısız görünen işkencecilerle doluydu. Biraz daha yaklaşmış dikkatlice bakan bir göz, onların kaygısız maskeli suratlarını altındaki ifadeye görebilirdi: KORKU. Mersin Otel'i geçildikten sonra çevrede toplanan halkın sayısı artmaya başladı. "Halkımız Saflara" çağrılarıyla alkışlı katılımlar gerçekleşti. Özellikle çocuklu ve hamile bir kadın eşyile elele kitleye katılmış coşku yarattı. Atatürk Parkının ölümlüğüne alana sırasıyla giren kortejler yerlerini almaya başladılar. PARTİZAN okurları ve YDKD anonsuyla 95-100 kişilik kitlenin gür sesi ve tükenmez soluğu alanı sarsıyor PARTİZAN' sloganıyla alana girdi.

Alanda devrim şehitleri için saygı duruşu, yumruk dalgaları ve devrim andlarıyla karşılandı. Enternasyonal marşı okundu. Alanda sık sık "Kadınlar Göküzünün Yarısıdır", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Halkız Haklıyız Kazanacağız" sloganları atıldı. Konuşmacılar günün önemini Türkçe ve Kürçe olarak anlattılar. Miting 14.50 civarında, halaylar ve türkülerden sonra sona erdi.

İzmir'de şenlikler düğün salonunda

İZMİR, Özgür Gelecek— İzmir Kadın Platformu, 13 Mart 93'de Konak belediyesinin kendilerine tahsis ettiği Alsancak Dominik sokakta 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutladı. Çeşitli parti ve derneklerin kadın komisyonlarının hazırladıkları yazı ve resimler sergilendi. Katılımcılar açık kürsüde kadın sorunu ile ilgili düşüncelerini anlatan konuşmalar yaptılar.

Aynı yerde "Haraç mezar kadın bacak satışı" adlı oyun sergilendi. Eğitim-Sen, Tüm Sağlık-Sen, Tüm Maliye-Sen, Tüm Yargı-Sen, Tüm Bel-Sen kadın komisyonlarından oluşan İzmir Kamu Çalışanları Sendikaları Kadın Komisyonları Platformu da Bayraklı düğün salonunda düzenledikleri şenlikte 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü coşku ile kutladı.

ŞUBAT AYINDA BAYRAMPAŞA VE NEVŞEHİR'DE GERÇEKLEŞEN FIRARLAR KOALİSYONU KRİZE SOKARKEN FIRARI HALİL ÇAKIROĞLU ÖZGÜRLÜK EYLEMİNİN DEVRİMCİLERE COŞKU VERDİĞİNİ SÖYLÜYOR:

'Hiçbir önlem devrimci yaratıcılığın üstünde değildir'

Bilindiği gibi Şubat ayı içerisinde Nevşehir ve Bayrampaşa cezaevlerinde 2 büyük firar eylemi gerçekleşti. Gerçekleşen bu firar eylemleri egemen sınıflar ve koalisyona iktidarını şoka sokarken, onun boyalı basınında da büyük yankılara neden olmuştu. Devrimci-demokrat kamuoyunda ise coşku ve heyecanla karşılanmıştır.

Bir okurumuz yaşadığı coşkuyu diğer okurlarımızla paylaşmamız için Halil Çakıroğlu ile yaptığı görüşmeyi gazetemize gönderdi.

"Nevşehir cezaevinde büyük bir emekle ve uzun çabalar sonucu kazılan tünelin 18 siyasi tutsak özgürlüğe uzanırken, Bayrampaşa'dan bilinmeyen yollardan 7 siyasi tutsak özgürlüğü kucaklanmış. Bu iki özgürlük eylemi devrimci kamuoyunda olduğu gibi bende de büyük coşku ve heyecan yaratmıştı. Firarilerden birine tanışma, söyleşme, kaçış öncesi ve sonrası duygularını, gelişmeleri öğrenme özlemi içerisindeyken bir firar ile (Halil ÇAKIROĞLU) beraber olma imkânını yakaladım. Yakalandığım bu olanağı, devrimci-demokrat kamuoyunun firar öyküsünü araştırma özlemi içinde olduğumu düşünerek arkadaşla söyleşi talebinde bulundum.

Halil ÇAKIROĞLU ile yaptığım bu söyleşiyi, devrimci bir yayın organı olarak, kamuoyuna duyuracağımız düşünüşüyle gazetemiz Özgür Gelecek'e gönderiyorum."

— Nevşehir ve Bayrampaşa cezaevlerinde gerçekleşen firarlar, egemen sınıfları ve onların iktidarını sarsarken, biz devrimci-demokratlarda büyük bir sevinç yarattı. Bu firar eylemi sizde ne gibi bir etki yarattı?

— Herşeyden önce şunu belirtmem gerekir ki, egemenlerin gelişen mücadeleyi bastırarak amacıyla biz komünistlere, devrimcilere yönelik saldırıları bütün hızıyla devam ederken, doldurdukları zindanlarını parçalayıp, kavganın sıcak ateşine uzanmak, bu firarilerden biri olmak dışında, sadece bir devrimci olarak bende de büyük bir coşku yarattı. Tabii ki, egemenlere bu tokadı indiren devrimcilerden biri olmak, yaklaşık 2,5 yıldır ayrı kaldığım sıcak mücadelenin içinde yeniden yer almak, bu coşku mu daha da arttırdı.

— 2,5 yıldan beri özgürlüğünüzden koparılarak, zindanda olduğunuzu söylediniz. Cezaevi öncesindeki, devrimci yaşamınızı anlatır mısınız?

— 1987 yılında, çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının öncü müfrezesi TKP/ML'nin safında örgütlü faaliyet içine girdim. Daha önceki yıllarda çeşitli devrimci örgütlerle belli ilişkilerin olmuş olsa da, siyasi çizgileri ve mücadeleyi ele alış biçimleri, dünya görüşüne ters olduğu için, bu yapılarla örgütlü bir mücadele içerisinde girmedim. Yakalandığım dönem TKP/ML'nin İstanbul Askeri Komitesi içinde yer alıyordum.

— Nasıl yakalandınız?

— Bir kamulaştırma eylemi sonrası, polisler girilen silahlı bir çatışmada yakalandım. Bilindiği gibi partimizin yürüttüğü mücadele esas olarak halka dayanıyor. Ama çeşitli dönemler, özellikle faaliyetin yüklü ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla, faaliyetin ihtiyaçlarını düşünmeden zorla ele geçirme politikasını da savunuyoruz. Böylece bir yüklü ihtiyacı karşılamak amacıyla, Partimiz, tamamıyla halkımızın emeği olan bir kısım paramın kamulaştırarak faaliyetin ihtiyaçlarını giderme karar almıştı. Eylemi başanyla gerçekleştirdik. Ama olay yerinden uzaklaşırken işlediğimiz bazı hatalar sonucu düşmanla karşılaştık. Girdiğimiz çatışmada yaralı yakalandım.

— Yaralı yakalandığınızda gerekli tedaviyi yaptı mı, işkeneye maruz kaldınız mı?

— Çatışmada benimle beraber iki arkadaş da yaralanmıştı. Önce bizi direkt Gayrettepe'ye götürmek istediler. Ama daha sonra olay yerine gelen gazetecilerin yaralı halimizi fotoğraflamaları nedeniyle, polis kamuoyuna gelecek tepkisini düşünerek bizi Haydarpaşa Hastahanesine kaldırdı. Burada bir gece kaldık. Kurşunlardan birini vücuduma kalmıştı. Adı bir pansuman ve verilen iki serumdan başka tedavi gömedim. Polis beni almak için sabırsızlanıyordu. Doktorlar sıkıştırarak, onlardan gerekli onay almak istedi. Doktorlar kararız kalınca, karar bana bıraktılar. Polislerle kapışmak, onları kendi ilerinde yenmek için sabırsızlanıyordum. Kabul ettim. Yakalandığım dönem ve daha sonrasında tedavi gördüm. Vücudumdaki kurşun halen çıkarılmış değil.

Gayrettepe'den geçen bir insana "işkeneye maruz kaldın mı?" diye sormak, buralı devrimcileri, geri killelerce bile garipseniyor artık. Ordan geçen her insan gibi, tabii ki ben de işkeneye maruz kaldım. İşkeneye biçimleri ve yöntemleri kamuoyuna bilindiği için bunlara girmeyi gereksiz görüyorum.

— 3-4 yıllık sıcak mücadeleden sonra yakalayıp, cezaevine girmezsiniz sizde ne gibi bir etki yarattı?

— 3-4 yıllık gibi kısa denilebilecek bir devrimci faaliyet sonrası yakalanmıştım. Ama bu süreç içerisinde partimden, yoldaşlarımdan kazandığım çok şeyler olmuştu. Yani yakalandığımda mücadelemizin bedelini ödemediye hazırdım. Cezaevine, partimizin kızıl direniş geleceğini yaşatarak girdiğim için mutluydum. Ama tam da çeşitli hatalarını aşip, partiyi devrime ve halkı daha yararlı bir faaliyet yürütmeye başladığım bir zamanda yakalandığım için üzgündüm. Ayrıca geride yapılacak bir çok şeyler burakmam beni daha da üzüyordu. Ama tüm bunlara rağmen daha dar da olsa, yeni bir mücadele alanındaydım. Bu açıdan moralim yerindeydi.

— Cezaevi nasıl bir mücadele alanı?

— Bir devrimci için hayatın her alanı mücadele alanıdır. Çünkü devrimci olmak, var olanı, dayatılanı kabul etmemek, değiştirmek için mücadele yürütmektir. Hayatın her alanında olduğu gibi cezaevinde de düşmanla devrimciler arasında açık bir çatışma var. Düşman yakalanan devrimcileri teslim almak, kimliklesizleştirmek ve böylece mücadeleden koparmak istiyor. Bunun için her türlü zulmü reva görüyor. Devrimciler zindanlarda da, zorbanın zulmünü kırma mücadelesini veriyor. Ayrıca düşmanın zindanlarında da dışardaki mücadeleye karşı olan görevlerini bitmiyor. Esir bir devrimci için, dışarda süren mücadeleden kopmak ölümdür. Katılabileceğimiz her şeyi mücadeleye katmak için büyük uğraşlar veriyorduk. "Yeni bir mücadele alanı" derken bunları kastediyorum.

— Cezaevine girdiğinizde firar edip, özgürlüğe kavuşabileceğinizi düşünüyor muydunuz?

— Tabii ki düşünüyordum. Bir kavga adamı için özgürlüğün anlamı büyüktür. Bir an önce sıcak mücadelemizin içinde yer almak bizler için en büyük tutkudur. Bu tutku cezaevine giren her devrimcide olduğu gibi bende de vardı.

— Bayrampaşa cezaevinde daha önceden de çeşitli firar eylemleri gerçekleşmişti. Birçok firar eylemi de yarıda kalmıştı. Tüm bunlardan dolayı, kamuoyunda Bayrampaşa cezaevi "yol geçen hanı" olarak ismini duyurmaya başlamıştı. Bu olgu, egemen sınıfları ve cezaevi yönetimini oldukça yıpratmıştı. Kaçışları engellemek için yoğun önlemler alındığı kamuoyuna biliniyordu. Tüm bu yoğun önlemlere rağmen nasıl kaçabileceğinizi düşünüydünüz?

— Bayrampaşa cezaevi için kullanılan "yol geçen hanı" benzetmesi, aslında gerçeğe aykırı düşüyor. Sizin de belirttiğiniz gibi daha önceki süreçlerde Partimizin ve çeşitli devrimci örgütlerin firar girişimleri olmuştu. Her yeni girişim düşmanın yeni önlemler almasını beraberinde getiriyor. Ahnayı yoğun önlemler nedeniyle, firar olanakları neredeyse sıfırlanmıştı. Ama devrimciler, imkansız olanı yenme yeteneğine sahip olan insanlardır. Kaçış yolunu bulmak öyle kolay olmadı. Zaten kolay olsaydı 2,5 yıl beklemezdik.

— Peki bu 2,5 yıllık süre içerisinde, firar girişimin oldu mu? İmkansız dediğiniz önlemler umudunu kurmuş muydu?

— Çeşitli tasanlar kurduysak da, teşebbüste bulunmamıştık. Çünkü her tasanımız olanaklarımızın darlığı ve alınan önlemler nedeniyle, pratiğe geçirilemiyordu. Ama hiçbir dönem umudum kılınmadı. Mücadele dışarda bizi bekliyordu. Aramızdaki duvarları şu veya bu şekilde kırma çabası içerisindeydik.

— Merak ediyorum cezaevinden gardiyan elbisesiyle mi kaçtınız?

— Hayır. Bu gerçekleştirdiğimiz firar sonrası acizlik içerisinde giren egemenlerin bir oyunudur.

— Firar eyleminiz, aniden gelişen bir eylem miydi, yoksa uzun bir hazırlık dönemini kapsıyor muydu? Nasıl bir hazırlık dönemi yaşadınız?

— Daha önceden belirttiğim gibi firar sürekli düşündüğümüz bir olguydu. Bu açıdan aniden gelişen bir eylem değil, daha önceki birikimimizin bir ürünüydü. Nasıl bir hazırlık sürecini yaşadığımızı girmek istemiyorum.

— Firara ilişkin içerden yardım gördüğünüze dair iddialara dair ne diyorsun?

— Cezaevi idaresinden ve gardiyanlardan yardım gördüğümüz iddiası gerçek dışıdır. O kadar önleme rağmen, nasıl kaçtığımızı şaşırın egemenler, acizliklerini gidermek için suçlu yaratmaya çalışıyorlar. Cezaevi yönetimine getirilen insanları ve gardiyanların nitelikleri biliniyor. Hiçbiri devrimcilere yardım etme çabası içine girmez. Onların "ihmalgarlık" dedikleri ise, devrimci yaratıcılığın önüne geçememdir. Ne kadar önlemler alınsa da, devrimci yaratıcılık bunları aşmanın yolunu bulur.

— Nevşehir ve Bayrampaşa firar eyleminden sonra cezaevleri ile ilgili yeni yasa tasarısı çıktı. Hücre tipi cezaevleri gündemde ve kısa vadede birçok önlem alınması planlanıyor. Bu durum özgürlük mahkumlarının firar eylemlerini nasıl etkiler?

— Hücre tipi cezaevleri firarlarla birlikte gündeme gelmedi. Devrimci tutsakları "uslandırma" çabası içerisindeki egemenler, onları "Avrupa standartında" kandırmaçısıyla "tabutluklara" koymayı uzun zamandır planlıyordu. Bu yönlü belli girişimlerde de bulundular. Ama her girişimleri devrimci tutsakları ve devrimci-demokrat kamuoyunun mücadelesi ile geri tepti. Tamamen meşru firar eylemleri bahane edilerek devrimci tutsaklar üzerinde yeni oyunlar oynanmaya çalışılıyor. Esasen bu firarları önleme girişimi değil, devrimci tutsakları diri diri tabutluklara gömmeye girişimidir.

Kamuoyuna olaya bu yönlü yaklaşmalı. Devrimci tutsaklara omuz omuza mücadeleyle katılıp, egemenlerin bu oyununu alt etmeli. Bu daha önce başarıldı. Bir kez daha başarılacağına inanıyorum. Bu tür önlemlerin firarları nasıl etkilediğine gelince; yeni firarlar yaratılacaktır. Hiçbir önlem devrimci tutsakları bu tutkusunu alt edemez. Hatırlarsanız daha önce de Metris cezaevi için "kuş uçurtmayı" diyorlardı. Ama yoldaşlarımızın olağanüstü yaratıcılığı bu "kuş uçurtması" dedikleri yerden, 29 devrimciyi "uçurtmuştu". Hiçbir şey devrimci yaratıcılığın üstünde değildir.

— Firar eylemi süresince başınızdaki geçen ilginç bulduğunuz olgular varsa, anlatır mısınız? Mutlaka ilginç olanlarımız olmuştur?

— Tabii ki bu süreçte birçok ilginç olayla karşılaştım. Bunları teker teker anlatmak zaman alır. Ama bunlardan bir tanesini anlatayım. Eylem hayatı geçireceğimiz gün, genel koğuş araması vardı. Bulduğumuz koğuşta cezaevi müdürü, 2. müdür ve serbaş gardiyanlar gelmişti. Cezaevi müdürü olan Cabbar Özer kendine güvenen ve akıllı olduğuna inanıyor bir insandı. Dönem, dönem olası bir girişimden haberdar olmak için açığımızı yakalamaya çalışırdı. O günde benzeri bir girişimi oldu. Attığı birkaç zarftan sonra "Ben burda olduğum sürece size firar ettirmem" diye başlayıp, bu konuda yaratıcılığı an-

latmaya başladı. Kendisine; "kendi yaratıcılığınla devrimcilerin yaratıcılığı aynı düzeyde görme. Bizler de kavga tutkusuna olduğukça senin yaratıcılığın beş para etmez" dedim. İnatlaşmaya devam edince "sen ne türlü önlemler alırsan al, bizleri engelleyecek bir önlem yaratamazsın. Yanılmadığımızı göreceksin" dedim ve bunu pratiğimizle kanıtladık.

— Dışarı çıktığınızda herhangi ilginç olayla karşılaştınız mı?

— Çıktığımızın 2. günü bir yoldaşla gezerken bir polis kontrolüne denk geldik. Uzun zamandır böyle bir olayla karşılaşmadığımız ve firar nedeniyle arandığımız için önce heyecanlandım. Yanımdaki yoldaş "hayrola bir durum mu var?" diye sorunca polis "cezaevinde yine firar olmuş. Onları anyoruz" dedi. Bu arada ben kimliğimi uzatmıştım. Uzun zaman incedi. Ben "herhalde anladı" diye düşünmeye başladığımız bir anda "ortalıkta fazla dolaşıp, başınıza iş almayın" deyip kimliğimi tekrar bana uzattı.

— Yeniden cezaevine dönelim. Bilirsiniz şu anda cezaevinde direnişler ve açlık grevleri sürüyor. Sen cezaevindenkeyce cezaevi koşulları nasıldır?

— Cezaevinde bulunduğum dönem, uzun süreli kan bedelini mücadelelerle kazanılmış hakların korunduğu ve ilerletilemeye çalışıldığı bir dönemde Bayrampaşa cezaevindeki siyasi tutsaklar, diğer cezaevlerine oranla daha geniş haklara sahipti. Bunun nedeni İstanbul cezaevlerinin direnişçi bir geleneğe sahip olmasıdır. Ayrıca İstanbul cezaevlerindeki direnişlerin, kamuoyuyla daha erken kucaklanabilmesi de bir etkendir. Tabii bunlardan herşey güllüştüranlık dediğim anlaşılmasın. Cezaevinde bulunduğum süre içerisinde defalarca haklarımızı korumak ya da yeni haklar kazanmak için uzun süreli açlık grevleri ve direnişlere başlamak durumunda kaldık.

— Çalışan özgürlüğünüzü, yeniden kendi ellerinizle aldınız. Yaşam sizden ne bekliyor ya da siz yaşamdan ne bekliyorsunuz?

— Halkımız üzerindeki zulmün katmerleşerek arttığı, ulusal ve sosyal kutuluş mücadelesinin boyutlandığı, herşeyden önemlisi de Partimiz TKP/ML önderliğindeki gerilla savaşının geliştiği bir dönemde yaşamın biz devrimcilerden neler beklediği açıktır. Bugün yaşam bizden, komprador patron-ağa devletine karşı sürdürdüğümüz savaşı geliştirmemizi, zulmün karantlık ellerini parçalamamızı istiyor. Yaşamın bizden beklediği bu istemleri yerine getirmek için firar ettim. 2,5 yıldır ayrı kaldığım silahımı kavrayıp, Partimiz TKP/ML'nin yol göstericiliğinden, bu istemleri yerine getirmeye hazırım. Yaşadım beklediğim budur. Cezaevinde kaldığımız ve devrimci dostlarımızın dışardan selamlamak istiyorum ve onlardan yeni firarlar beklediğimi, bunu yaratıcılarımızın inandığını söylemek istiyorum.

Uzun süreli ve oldukça engellenmiş bir yoldan ilerleyen her toplumsal ilerleyiş gibi devrim mücadelesi de bu yol boyunca, mücadelenin biçimi ve niteliğine göre taraflar üzerinde çeşitli etkiler icra eder. Bu etkilerin maddi kayıpları (kadro yitimi, örgütsel yenilgiler, teçhizat yetersizliği, zaman kaybı vb.) bir yana, yarattığı manevi etkiler oldukça önemlidir. Rahatlıkla söyleyebiliriz ki; bütün bu etkiler hem mücadelenin o anki sürecini etkiler, hem de yeni süreçlere yansır.

Mücadelenin manevi etkileri oldukça önemlidir. Hatta öyle dönemler olur ki bu olgu zaman zaman ön plana geçip her şeyden önemli bir hal alır. Bu etki stratejik olarak savaşın sonucunu tayin etmez, ama taktik planda savaşın sonucuna önemli etkiye bulunur. Yani mücadelenin ortaya çıkardığı olumsuz etkileri ideolojik, moral, psikolojik vb. noktada lehimize çevirdiğimiz de ya da bizi en aşağı düzeyde etkileyebildiğinde çok az mevzi kayıplarını sonucu lehimize çevirebiliriz. Ters durumda da stratejik olarak sonucu lehimize çeviririz, ancak daha fazla mevzi kaybıyla karşı karşıya kalırız. Somutlayacak olursak; ülkede devrim ile karşı-devrimin savaşı halen kıyasıya devam etmektedir. Ve bu savaşı eninde sonunda haklıların kazanacağından zerre kadar kuşku duyulmamalıdır. Yine biliyoruz ki haklılar bugüne kadar birçok muharebeye kaybetti. 12 mart ve 12 eylülde olduğu gibi zaman zaman çok ağır kayıplar alındı. Ancak feodal-faşist güçler bile savaşı değil, sadece belli muharebeleri kazandıklarının farkındadırlar. Yani kavga sürüyor. Süregiden bu kavgada düşman taktik olarak bizden kat kat güçlü ve devlet olarak örgütlü olmanın avantajını kullanıyor. Bu avantaj, doğal olarak düşmana tek tek muharebeleri kazandırıyor. Aslında savaşın bütünlüğünü düşündüğümüzde düşman açısından bile bunlar önemli kazanımlar değil, onun için önemli olan bu başarıların yarattığı etkilerdir. Bu noktada düşman için başından gelen taktik avantajını ve gücünü bu tür kısmi başarıları şahsında genelleştirerek stratejik olarak güçlü ve yenileşmiş olduğu imajını oluşturma çabası içinde. Bizce bunun hemen her dönem başvurulan basit bir kandırma olduğu açıktır. Buna rağmen düşmanın bunu ısrarla kullanması bunun kitleler üzerindeki etkiyi lehine arttıracakını bilmesinden geliyor. Günümüzde kırılması gereken en olumsuz etkilerden birinin bu olduğunu söylesek abartmış olmayız. Çünkü birakalım genel de kitlelerin etkilenmesini, zaman zaman (özellikle ağır yenilgi dönemlerinde) devrimci örgütleri bile bu etki sarbilmekte, düşmana esir düşenler bir muharebenin değil, tüm olarak savaşın kaybedildiği sanmaktadırlar. Esir düşme şansına sahip olanlar ise, aynı mantıkla savaşın tümüyle kaybedil-

diğini sanarak "elveda proletarya", "elveda silahlar" diyebiliyorlar.

Devrimci saflarda ortaya çıkan bu tür çözümler ve geri çekilmeler maddi kayıpların etkisinde olsa da, yukarıda bahsettiğimiz kaypak bir zeminde doğrudan sağladığı ve öne çıkardığı potansiyel tünlülüğüne dolaysız bir şekilde Unutulmamalı ki, bu psikolojik üstünlük kaypak bir zeminde yükselmektedir ve bu kısmi başarıların, tek tek muharebelerin egemenler tarafından savaşı süreci olarak abartılıp gösterilme yanmaktadır. Bu haliyle bu etki doğru politikalar ve pratik taktiklerle daraltılabilir ve hatta kitleler nezdinde bu kaypak zemin kaldırıldığına tamamiyle etkisizleştirilebilir. Ancak başta bu kitlelere siyasal ve ideolojik bilinci taşıma görevinde olan öncü kesimce anlaşılmasını ve bilinç çıkarılmasını zorunlu kılmaktadır. Yani kitlelerin taleplerine cevap vermeyenlerin düşmanın geçici başarıları karşısında yönünü şaşırılmaları gerekiyor.

Faşist diktatörlük, özellikle son iki yıldır kitlelere ve öncülerine karşı çok yönlü bir imha saldırısına girişmiştir. Devrimci kitlelere yönelik katliamların yanı sıra, devrimcilere yönelik saldırılarda birçok örgüt önemli kayıplar verdi. Bu saldırıların daha çok kitle hareketlerinde meydana gelen görece ivme düşüklüğünün olduğu dönemde olması dikkat çekicidir. Yani düşmanın son beş yıllık dönemle özellikle 12 eylül sonrası yavaş yavaş dirilmeye başlayan ve alt düzeyde taleplerle esasta barışçıl mücadele biçiminde gelişen kitle hareketlerine karşı etkin önlemler almaya çalıştı. Yeni gelişen harekete karşı da savaş psikolojisini dayattı. Geniş tutuklamalar ve işkenceler zincirinden sonra özellikle kitlelere önderlik eden öncülere yönelerek, bunları uzun süreli olarak bu mücadelenin aktif sürecinin dışına itmeye çalıştı. Bunda da düşmanın önemli ölçüde başarılı olduğu söylenebilir. Kitlelerin esasta kendiliğinden gelme mücadelesine yeterli derecede müdahale edilemediğinden önderliksiz kalan kitleler göreceli olarak kabuğuna çekildi. Bu yetersizlik estirilen devlet terörüyle birleşince, savaşta moral üstünlüğü düşman lehine bürünmüş bir havaya girdi. Kitle hareketlerindeki düşüşle birlikte düşmanın saldırıları giderek pervasızlaştı. Bu durumda yararlanan düşman saldırılarını daha çok yeraltı örgütlenmelerine yöneltmiş ve devrimcilere "terörist" yafatasını asarak beşer onar katletmeye başlamıştır. Bu dönem belki de hiçbir zaman olmadığı kadar kendi deyimleriyle "milli mutabakat" sağlayarak bu saldırıları kitlelerin gözünde "meşru" kılmaya çalışmıştır. İhbarcılığın "fazilet" olduğu propagandası hergün gazeteler ve televizyonlar tarafından halkımıza pompalanmıştır. Egemen sınıfların huzur ve güven ortamının halk arasında huzursuzluk ve güvensizlik ortamı oluşturmaktan geçtiğine

İdeolojik Sağlamlık; kavgayı sebatla sürdürmenin teminatıdır

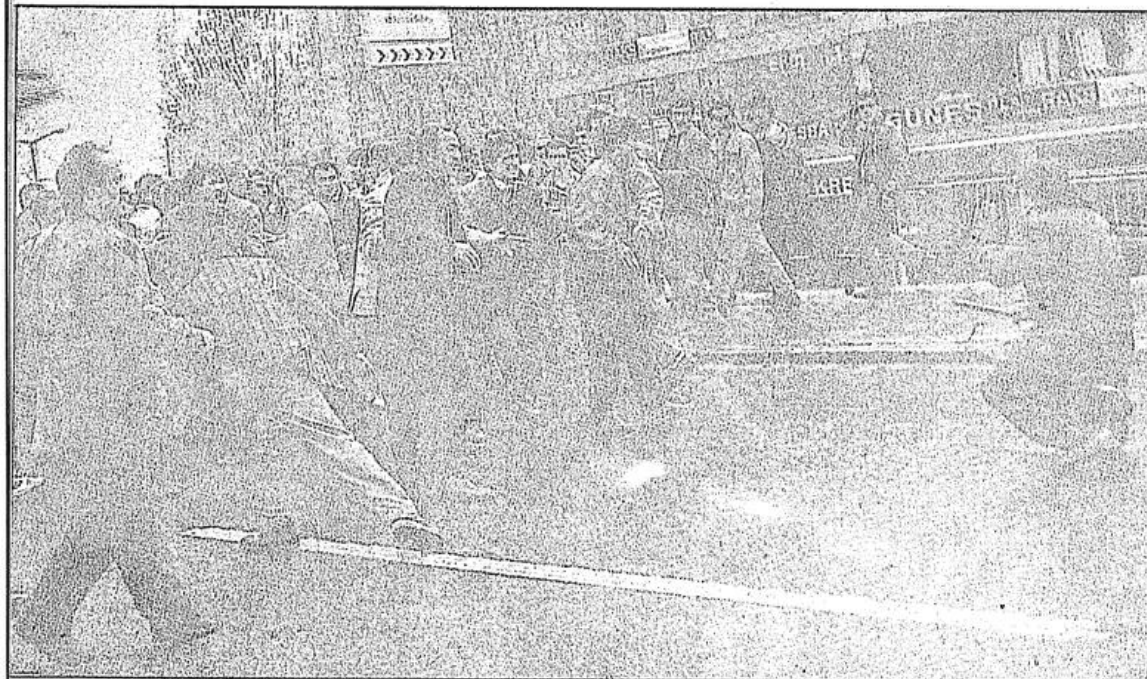
inan faşizm, örgütlerin içine ajan sokmaktan çok ajan şüphesi sokmaya çalışmış, halkın komşusundan şüphelenmesi için elinden geleni yapmış, herkesin birbirini ihbar ettiği bir toplumsal ilişkiler süreci oluşturmaya çalışmıştır. Bu noktada hedeflerine ulaşabildikleri söylenemez ancak ciddi adımlar attıkları gözönüne alınırsa, karşı önlem ve propagandanın devrim cephesi açısından önemi tartışma götürmez bir zorunluluktur.

Proletaryanın verdiği mücadele ile kendi kaderini tayin hakkı uğruna verilen mücadele bugün aynı mevzide yer alıyor. Cezaevlerindeki mücadele, gençliğin mücadelesi, emekçi kadınların örgütlü bir şekilde sahneye çıkma çabaları, köylülüğün ve esnafın hak arayışları, memurların grevli-toplusözleşmeli sendikal mücadelesi yine bu mevzide bulunmaktadır. Zemin sınıf mücadelesinin değişik biçimleri için son derece elverişlidir. Devrim cephesini kuşatan şartlar proletarya partisinin daha hızlı ve cesaretle atılanlığını emrediyor. Şimdi kitlelerde birlik ve sevk ögesi daha güçlüdür. Egemenler devrimin kurumlarının yaratılma çabalarını, sağda solda ortaya çıkan ye-

ni mücadeleleri, önemlisi de dağlardan gelen sesleri her zamankinden daha dikkatli izliyorlar. Haklarını alamamanın ve ekonomik sıkıntının mensesinde giderek daha çok sıkışmanın kaçınılmaz sonucu dağlar ve sokaklardır. Son firarlar ve bir gecede İstanbul, Bursa, Adana başta olmak üzere büyük kentleri bombalarla uyardıran gerçek göstermiştir ki, egemenlerin duyduğu korku ve bu korkudan beslenen taktikler, gerçek kudretin kim de olduğunu gösteriyor. Yalanların, güç gösterilerinin, tehditlerin çürük özünü, pratiğin açığa çıkarıcı gücünden kaçınmak mümkün mü? Bunu söylerken şu gerçeği gözden kaçırmayalım: Türkiye devrimi, tarihini, kendi tecrübesini, ülkenin jeo-politik konumunu ve mevcut güç ilişkilerini iyi kavramışsa hasmını, diğer devrimlerin aldığından daha çok ciddiye almak durumundadır. Osmanlı kabadayılığının ve palavrasının çürük özünü parmak basarken, gerçekten kudretli olanı başarığını dalgalandırırken bu gerçeği unutmamak gerek.

Yukarıya aktardığımız gelişmelerin devrim cephesi üzerindeki etkilerini ilkiye ayırarak durumundayız. Bu ayrımı kılar ve şehirler olarak yüzeyel bir şekilde yapabiliriz. Herkesin kabul edebileceği gibi savaş esas olarak kırlarda odaklaşmıştır. Buna karşılık faşizmin, baskı ve zoru, katliamları yine kırlarda yoğunlaşmış durumda. Kontr-gerilla eylemleri bu gerçeği gün ışığına çıkarmıştır. Ancak faşizmin tüm baskı, zoru ve yığınağına karşılık kırlardaki devrimci alternatifleri geliştirerek şöyle dursun, her geçen gün daha da ilerlemektedir. Yazının başındaki tespitlerimizi haklı çıkarıcısına tek tek ve yine taktik başarılarına rağmen düşman bunu psikolojik üstünlüğe çevirememekte, devrimci mücadele bu dezavantajları kendi lehine çevirebilmiştir. Kırlardaki halk şehirlere oranla daha geri bilinç düzeyinde olduğu halde savaşın bizzat içinde olmakla taraf belirlemekte bu açığı kısa sürede gidermekte ve siyasal bilincinde daha hızlı sıçramalar yaşamaktadır.

Şehirlerde ise düşman çok daha az çabayla çok daha az muharebe kazanarak bunun üzerinde psikolojik üstünlük sağlamayı becerbiliyor. Burada bir çelişkinin olduğu söylenebilir. Ancak bunun yanıtı "orada silahlı mücadele var, bundan dolayıdır" demekle verilmaz. Diğer taraftan bu yanıt silahlı mücadeleye önem verir gibi görünse de aslında mücadelenin diyalektikini kavramayan bir anlayıştır. Yani böyle bir yanıt şehirlere barışçıl mücadeleyi kefen biçme hatasına götürür. Yine de böyle bir yanıt bir sıkıntıya işaret etmektedir. Bu sıkıntı silahlı mücadelenin şehirlerde olması gerektiği noktada değildir. Şehirlere barışçıl mücadele önerilmeyeceğine göre, radi-

Polis kurşunlarına karşı taşla sopayla savaşmasını bilen bir halk nihai hesaplaşmada zafere çıkmasını bilecektir.

1 Mayıs İşçi Sınıfının Birlik Dayanışma ve Mücadele Gününde, 1990'da İstanbul'da Şişhane-Tartabaşı yoluyla Taksim Meydanı'na çıkmak isteyen devrimcileri polis saldırarak engelledi. Ancak 'göstericiler 1 Mayıs alanına çıkmakta kararlıydılar. Bu nedenle polisle çatışma çıktı.

kal mücadelenin buralarda hangi temel ve nasıl ifadelendirileceği sorunudur. Bu sorun boyutlu bir tartışmayı gerektirmekle birlikte aynı zamanda konumuzu dağıtacağından bir belirlemede bulunup geçiyoruz; o da bu sorunda proletarya partisinin çizgisi berraktır. Sorun bu çizginin pratiğe geçirilmesinde yatmaktadır. Radikal mücadeleyi savunan küçük burjuva akımlar açısından ise çizgi sorununda yatmaktadır. Bu sorun hemen hergün yanlışliğini ispatlamaktadır.

Bu olgulardan hareketle söyleyebiliriz ki, kırlarda faşizmin her türlü taktik üstünlük ve muharebe başarılarına rağmen, mücadelenin niteliği ve biçimi değişmeksizin kesintisizliğinin ideolojik yönünü sağlam bir temele bağlayabiliyor. Oysa şehirlerde hem kitle hareketinin gerisinde kalınıyor, hem de düşman saldırıları karşısında kesintiye uğrayıp vazgeçmeye kadar dönüşebiliyor. Bu noktada kitleler hem ciddi taktik önderlik sorununu hem de süreklilik noktasında önderliklere güvensizlik sorununu yaşıyorlar.

Bu durum örgütlerin kendi iç bunalımını da körüklemekle kalmıyor, örgütlerin bir bütün olarak politik güvensizliğe düşmesine yol açabiliyor. Devrimci yayın organlarını düzenli takip eden herkes bu olguyu gözlemleyebilir. Sorun sadece düşmanın psikolojik üstünlüğünü kırma sorunu değildir. Başta da belirttiğimiz gibi bu uzun bir savaştır ve binlerce muharebeden geçmek gerekecektir. Bunların kimi kazanılacak, kimi kaybedilecektir. Önemli olan kendimizi ve devrimci kitleleri bu binlerce donatıp düşmanın ideolojik saldırılarını boşa çıkartabilmek ve yeni muharebeler daha kararlı ve deneyimli olarak girebilecektir. Yoksa karşı-devrimin canıyane baskı ve faşist terörü ile hergün karşı karşıya bulunan ve bu faşist terörden

daha çok nasibini alan kitlelere "teröre karşı birleşin" diyen egemen sınıfların demagogilerine kanmak celladın "seni öldüreceğim ama bu sadece senin iyiliğin için" demesinden farkıdır. Sermayenin emek üzerindeki aleti olan devlet, bir avuç zorbanın elinde olduğu milyonlarca kitleyi baskı ve tahakküm altına alan siyasal bir makine olarak kaldığı ve bu temel karakterini sürdürdüğü sürece devrimci sınıf savaşının şiddeti esas olan yönünde, temel değişikliğin olması mümkün değildir. Durum böyle iken, siyasal

iktidarın zor yoluyla ele geçirilmesi mücadelesinin bu esas yönünde değişikliğin olabileceğini öne sürmek, bu temel değişikliği "zor olmadan da olur" biçimine dönüştürmek, pratikte bu mücadele biçimini reddetmek burjuvazinin değişimine su taşıyarak, devrimi yok saymakla eş anlamlıdır. Bunu söylemekle radikal mücadele dışındaki mücadele biçimlerini reddetmek anlamı çıkarılmamalıdır. Vurgu yapmak istediğimiz nokta, diğer tüm mücadele biçimlerinin esas mücadele biçimi ekseninde toparlanmasındır. Hiç kuşkusuz proletarya kendi önderliğinde kurulacak olan Demokratik Halk Diktatörlüğünü kurma mücadelesinde nispeten uzun süreli bir savaşta hiçbir koşulda, bu mücadele şeklini esas almayacaktır. Bilinir ki, yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde süreç başından sonuna kadar "silahlı devrimle, silahlı karşı-devrim" in şiddet yoluyla hesaplaşmasıdır. Bir bütün olarak silahlı mücadele ile bu mücadelenin bir noktada veya birkaç noktadan desteklenmesi aynı şeyler değildir.

Toplumsal bir devrim ereğiyle çıktığı bu yolda, proletarya zafer yolunu açabilecek, bu uzun yolda onu, gidebileceği

yere ulaştırabilecek olan da bu anlayıştır. Bunun için de asgari ve azami programını gururla uygulamaya koyabilecek olan da bu anlayıştır. Bu mücadele, stratejik öneme sahip silahlı devrimci mücadelenin siyasal hedefler doğrultusunda yürütülmesinden başka bir şey değildir. Unutulmaması gereken bir nokta da silahlı mücadelenin siyasal mücadelenin bir biçimi olduğudur. Ve aynı zamanda devrimin siyasal görevlerini yerine getirmede kullanacağımız esas biçimdir. Silahlı mücadeleyi siyasal mücadeleyi karşıtı olarak göstermek, silahlı mücadeleyi "salt askerî bakış açısı" olarak göstermek hep revizyonistlerin başvurduğu yöntemler olagelmıştır. Bu konu da komünist önder İbrahim KAYPAKKAYA'nın komünistler için bağlayıcılığı tartışılmayan sözlerini aktararak geçiyoruz: "salt askerî görüş açısı savaşmak için savaşmak tutumuna sahip olanların görüşüdür. Biz devrimin siyasal görevlerini yerine getirmek için savaşmak istiyoruz. Kırlık bölgelerde parti önderliğinde halk ordusunu yaratmak, mahalli ve merkezi otoriteyi adım adım parçalayarak halkın iktidarını gerçekleştirilmek için silahlı mücadeleyi savunuyoruz." Her ne biçimde yürütülürse yürütülün, hangi sınıf ve tabakalar önderliğinde olursa olsun, savaş siyasetinin silahlarla yürütülmesinden başka bir şey değildir. Bu gerçeği sadece proletarya değil, tüm emekçi yığınları götürecektir. Önderlik, direngen, tamamiyle yöntemli ve bilimsel çalışmalarıyla sözde değil, pratikte MLMZD silahıyla donanmış kadrolar olacaktır. En geniş halk kitlelerine ulaşmak, büyük ölçüde dağınık, tek ayak üzerinde ağır aksak yürüyen bir çalışma biçimi; derlenip toparlanmış bir makinenin dişleri gibi düzenli çalışan ve iki ayacı üzerinde sağlam basabilen bir çalışma biçimine dönüştürmek, küçük derecilerin son derece karmaşık ve çetin engelleri aşması, büyük bir kanalda birleşerek engellenmesi imkansız, muazzam bir irmak haline gelmesi. Önemli ölçüde kendiliğinden (özellikle şehirlerde) gelişen mücadeleyle, proletaryanın Marksist-Leninist partisi önderliğinde toparlamak ve bunu kolektif bir güce dönüştürmek, devrimci Marksistlerin önünde bir görev olarak hala durmaktadır.

Hakim sınıflara ve onların yeminli uşaklarına el aman dedirilen, dehşet den düşüren, onları korkutan, korku ve panik içinde hareket etmeye iten, kırlık bölgelerden başlayarak ve giderek

yaygınlaşan silahlı mücadelenin kendisidir. Ülkede kaynayan kazanın kapağı daha fazla kapalı tutulmuyor. Kapak bastırıldıktan sonra güçlü patlamalar meydana gelmektedir. Bizim sözünü ettiğimiz gelecekteki kasırganın uğultularının şimdiden duyulmaya başlamasıdır. İşte hakim sınıfları ve onların efendilerini, reformist, sağ pasifist ve parlamenterist ahmaklar ve bütün silahlı mücadele düşmanlarını aynı noktada, aynı zeminde birleştiren şey de budur.

İnatla zaferi yakalamak için kendimizi her alanda silahlandırmak zorundayız. Ülkede ve dünyada hızlı değişimler göstermektedir ki, Marksizm-Leninizm Mao Zedung Düşüncesi'nde ısrar her zamankinden daha da önemlidir. MLMZD silahıyla donanmış ve bunu ısrarla hayata geçirenler hergün paha biçilmez zaferler kazanmaktadır. Bugün Peru Komünist Partisi tüm dünya halklarına umut veriyor ve geleceğin toplumunu şimdiden yaratabiliyorsa, uluslararası proletaryanın Türkiye toprağındaki temsilcileri olarak bizler de bunu yaratılacağını tüm ezilenlere müjdelemek durumundayız. Küçük burjuva ve burjuva milliyetçi hareketlerin arka arkaya silahlara veda ettiği, ve "yeni dünya düzeni" içerisinde kendilerine yer bulmaya çalıştığı bir ortamda MLMZD'nde ısrar etmenin önemi daha iyi anlaşılacaktır. Ülkemizde de egemenlerin ulusal hareketi masa başı pazarlıklarıyla boğmaya çalıştığı bir ortamda M-L çizgide ısrarlı ve inatçı olmanın önemi kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Feodal-faşist güçler ulusal hareketin "işini bitirdikten" sonra esas olarak proletarya hareketine yönelecekleri açık olarak ifade etmektedirler. Buna karşın proletarya partisi de daha atılğan bir döneme girileceğini açıklamaktadır. İdeolojik sarsıntılara ve sapmalara uğramadan çizgide inatçı davranmak olumludur. Ancak bu çizginin hayata geçirilmesi de o kadar elzemdir. Devrimci kitlelerin üzerine serilmeye çalışılan ölü toprağının atılması için her bireyin kendi üzerine düşeni mutlaka ama mutlaka yerine getirmesi gerekiyor. "Herşey yapılmalıdır, ben de yardımcı olmaya çalışırım" mantığı siyasal arenada kaçıklığın teorisi olmuştur hep. Kirlarda yükselen ve son dönemlerde şehir kır diyalektiğinin doğru bir tarz da ele alınacağına umutlarıyla daha canlı ve daha atak davranılması gerektiğini hayat dayatmıştır.

1950'li yıllardan sonra başlayan, 80'li yıllarda ancak gerçekliği herkes tarafından görülebilen Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa ülkelerinde yaşanan dönüşümlerin, Dünya Devrimci Hareketini derinden etkilediği bir gerçektir. Bu etki yenilgiden ders çıkarmasını bilenler için olumlu olduğu ölçüde; varlığı ve gelişimin ilkelere kadar ziyade ilkelere bağlanmış çevreler için travmatik çok derecesinde bir sonuç doğurdu.

Sovyetler Birliği'ndeki geri dönüşten sonra başını ABD'nin çektiği emperyalist kamp "yeni dünya düzeni" adı altında bir kavram ortaya attı. Öyleki bu kavram neredeyse sloganlaştı. Burjuva politikacısından, bürokrat sendika ağasına kadar herkes bu kavramı konuşmalarında kendine haklılığını payandası yapmaya çalıştı. Geçmişteki başarısızlıklarının nedenini sosyalizme bağlamışlardı. Bugün sosyalizm olmadığının göre "yeni dünya düzeni" içinde sorunların çözülmemesi için bir neden yoktu! Ama görüldü ki sorunlar çözülmedi, çözülmesi de mümkün değil. Giderek daha da derinleşti. "Uluslararası entegrasyon", "serbest piyasa ekonomisinin zaferi", "Glo-balleşme", "özeleştirme", "küreselleşme", sözcükleri havada kaldı. Çünkü kapitalizm aynı kapitalizmi ve o var oldukça sömürü ve zulüm düzeni kaçınılmazdı.

Bu nesnel duruma karşı sömürünün, zulmün olmadığı bir dünya özlemi ve gerçekliği bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da genel geçerliliğini artan ölçüde korumaya devam ediyor. Başta yeni ismi "Bağımsız Devletler Topluluğu" olan Sovyetler Birliği'nde olmak üzere Doğu Bloku ülkelerinde ve dünyanın bir dizi sömürge-yarı sömürgelelerinde yükselen sınıfsal ve ulusal kurtuluş mücadelelerinde bu durum somut ifadesini bulmaktadır. Kısaca bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm ezilenlerin umudu ve geleceğin maddi gücü olmaya devam ediyor.

Sınıf mücadelesinin ta başlangıcından beri var olan ve onu içten içe kemirmeye, burjuvazinin düzen suyuyla bağlamaya çalışan revizyonist ve refor-

Bilinç

Mahmüt Dedeoğlu

İşçi sınıfının sendikal mücadelesinde kavramlar-anlayışlar ve gerçekler

mist düşünceler yeni kılıflar içinde boy vermeye başladılar. Ve bugün sosyalizme, uluslararası emperyalist kampın ellerindeki medyalar aracılığıyla yaptığı saldırıya adı geçen anlayışlar da köken olarak eski ama "yeni" buluşlarla saldırıyorlar.

İşçi sınıfı mücadelesi ve sendikal harekette ortaya çıkan bu "yeni" anlayışlar, "çağdaş sendikal anlayış ve kalite çemberleri" adı altında revizyonist ve reformist düşüncelerini cilalayıp "sınıf ve kitle sendikacılığı" kavramıyla da örtüştürerek piyasaya sürmektedirler. Esin kaynağını sınıftan değil yeni dünya düzeninden alan bu "çağdaş"lar; "çagımız değişti", "teknoloji gelişti", "ideolojiler öldü", "sınıf tanımı değişti", "kapitalizm kendini yeniledi" vb. diyerek sınıf mücadelesini inkar edip "toplumsal mutabakat" adı altında kapitalizmle barış içinde bir arada yaşamın mümkün olduğu anlayışıyla işçi sınıfı içinde sınıf işbirliğinin ve sınıf uzlaşmacılığının bayraktarlığını yapıyorlar.

Adı geçen anlayışların demagojik propagandalarının dan ötürü, söylendiği gibi gerek dünyada gerek ülkemizde sendikal hareket ve sendikaların bir takımlik içine girmişlerdir. Sendikaların giderek işçi sınıfından kopmaları, kan kaybetmeleri süreci bu gelişmelerden kopuk değildir. Burjuva ideolojileri ve sendika bürokratları bunun nedenini sendikaların ve işçi sınıfı hareketinin sınıf mücadelesini ekonomik mücadelede değil, ideolojik ve politik boyutlara kaydırılmasına bağlıyorlar. **Ne büyük yalan ve çarpıtma!**

İşçi sınıfı hareketi ve sendikaların bir tikanma süreci içinde oldukları doğru. Ancak bunun nedeni ne işçi sınıfıdır ne de iddia edildiği gibi mücadelenin ideolojik ve politik yanının öne çıkarılmasındandır. Zaten eksik kalan da bu yönüdür. Dünya sendikal hareketi tarihine bakıldığında zaman süreci yön veren anlayışların reformist, oportünist ve sınıf düşmanı anlayışlar olduğu görülecektir. İşçi sınıfının sendikal hareketini ve mücadelesini bu olumsuzluklardan arındırmanın ve ivme kazandırmanın yolu revizyonist, reformist anlayışların mahkûm edilmesindedir. Dolayısıyla çagımızın emperyalizm ve proleter devrimler çağı olduğu, sınıflar var oldukça ideolojilerin halen belirleyici olduğu, kapitalizmin insanlık ve sınıf düşmanı toplumsal bir sistem olmaya devam ettiği, işçi sınıfının niteliğinde temelde bir değişikliğin olmadığı, toplumsal mutabakat yerine sınıf mücadelesinin artan ölçüde geçerliliğini koruduğu vb. gerçeklerin altı kalın çizgilerle çizilmeli ve bilinç kazılmalıdır.

Bu gerçeğin ışığında şunu bir kez daha vurgulamalıyız ki: sınıf mücadelesini geliştirecek, sendikaların içinde bulunduğu tikanıklığı aşacak olan sınıf sendikacılık ve bunun cilanmış yeni biçimi olan çağdaş sendikacılık, kalite çemberleri ve bu anlayışları örtüştüren "sınıf ve kitle sendikacılığı" değil **DEVİRİMCİ SINIF SENDİKACILIĞI**DIR.

Sınıf bilinçli işçilerin birleik görevi devrimci sınıf sendikal anlayışını ve bunun pratik özgül araç ve mücadelesini işçi sınıfının bulunduğu bütün alanlarda ete kemiğe büründürmek olmalıdır.

ENDER

Türkiye'den özelleştirme manzaraları Aktaş'ın küpü dolarken, halkın kesesi boşaldı

Haber Merkezi- Düzen içine girdiği bunalım atlatabilecek amacıyla özelleştirmelere hız verdi. 3096 sayılı yasa, zarar eden kamu iktisadi Teşekkülleri'nin özelleştirilmesini öngörüyordu. Enerji sektörü de bu uygulamadan nasibini aldı. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı bu yasaya dayanarak; "kaçak elektrik kullanımının artması, kaçakları denetlemede TEK'in elindeki araç-gerecin azlığından dolayı denetlemede yetersiz kalması gibi gerekçelerle 31 Ağustos 1990'da İstanbul ili-Anadolulu yakası, Kuzey Karadeniz, İzmit ili sınırları, Güneyde Marmara Denizi Sahilleri ve Büyük Ada ile Heybeli ada bölgelerinde elektrik dağıtım ve ticaret hizmetlerini AKTAŞ Elektrik AŞ'ye devretti.

AKTAŞ TEK'le yaptığı sözleşmede "TEK'ten ayrı bir uygulama yapılamaz" hükmüne imza etmesine rağmen AKTAŞ daha fazla kar hirsıyla halkın sırtına yük olacak yeni uygulamalar dayattı: Abonelerin kendi malları olan elektrik sayaçlarından kira aldı; önceki abonelerin borcunu tahsis etmeden yeni abonelere elektrik bağlamadı; fazla olan elektrik borçlarını taksitle bağlamadı ya da taksitle borç alırken aylık % 7 faiz uyguladı; bağlantı gücü 7 kw'ın altında olan abonelerden reaktif enerji bedeli

aldı; tatil günleri ve mesai saatleri dışında (gece yarları) borçlu abonelerin elektriklerini kesti ya da bir binada borçlu bir abonenin olması halinde o binadaki tüm abonelerin elektriklerini kesti; (en yakınların yöntem olarak) abonelere haksız yere yüksek fatura çıkarılması gibi uygulamaları ile haramcılık yaptı. AKTAŞ sayesinde köseyi döndüğü TEK'e bile kazık attı. Başbakanlık Yüksek Denetleme Kurulu'nca hazırlanan bir rapora göre AKTAŞ'ın "ödemediğimiz tek kurus yok, bütün malları devrettik" dediği TEK'e trilyonu aşkın borcu olduğu ve devretmediği malların 100 milyar lira değeri olduğu açığa çıktı.

Anadolulu yakası muhtarları ve EMO AKTAŞ'a karşı bir imza kampanyası başlattılar. Talepler arasında haksız tahsil edilen paraların iadesi yanında, özelleştirilen bölgelerin yeniden TEK'e devri de var.

Asıl vurguncuya yeniden ricat etmenin halk açısından pek fazla yarar sağlamayacağı ortada. Çünkü İstanbul'da 900 bine yakın abone AKTAŞ'ın yasalarla desteklenen vurgunundan kurtulmak için imza kampanyalarını, gösterilerle tepkilerini dilettiriyorlar, ama devletlerin özelleştirmelerden vazgeçmeye niyeti yok.

'Adil Düzen'in kağıthane'deki icraatları

İSTANBUL, Özgür Gelecek- Refah Partili Belediyeler İstanbul'da yatırım ve hizmet üretmek değil, işçi kıyımı ve yolsuzluk yaparak çok kısa zamanda meşhur oldular. Bağcılar, Güngören, Bahçelievler, Belediyelerinden atılan 1500 işçi sabırlı, kararlı bir mücadelesinin sonunda işlerine geri dönmeyi başardılar. Böylece onların yerine yandaşlarını almaya hazırlanan Refah Partisi'nin planları da bozuldu. Ama 11 Ocak'ta Kağıthane Belediyesinden atılan 340 işçi hala işlerine dönememeler.

Kağıthane Belediye işçileri direniş süreci içinde belediyenin icraatlarına ilişkin bir "Yolsuzluk ve üstünlük dosyası" hazırladılar: **İŞTE GERÇEKLER**

Yolsuzluk dosyasında işçiler Refahlı Belediyenin "Geçici işçilerin sözleşmelerini yenilemedik, bunun nedeni ekonomiktir" yollu açıklamalarına yanıt olarak şunları söylüyorlar: "Atılmamızdan sonra 29'u memur olmak üzere 63 kişi alındı. Ayrıca MGTV üyesi insanlar zabıta yapıldı. İşçi statüsünde alınanlar, sonradan memurlaştırıldı. Atılanlardan 50 kişi mahkeme kararına rağmen işe geri alınmadı. Belediye işçi statüsü verdiği insanları kamuoyuna "teknik eleman"

Kağıthane Belediyesi'nin atılan 304 işçi 11 Ocak'tan beri direnişte işçiler Kağıthane Belediyesi'nin gerçek yüzünü ortaya sermek için belgelere dayalı bir yolsuzluk dosyası hazırladılar

olarak gösteriyor.

Belediye, TANSA mağazalarını zarar ettiği ve halk istediği için kapattığını söylüyor. Oysa halk mağazaların kapanmasını istemedi. TAN - SA'lar daha önce doğrudan fabrikalardan mal alırken, (bütün işçileri atılıp kapatılmasından iki ay önce) sahibi RP üyesi olan KANLAR MARKET'ten mal almaya başlanmıştı. Bu durumu basına yansıtılmadan sonra zarar ettiği öne sürülen TAN-SA'lar yeniden açılmış ve KANLAR MARKET'ten mal alışverişine devam edilmiştir. TAN-SA'lar için Belediye Başkan'ının yeğine ait dükkandan da alışveriş yapılmıştır.

"Refahlı Belediye aylık iki milyar geliri olduğu için işçi çıkarttığını söylüyor ama 1992 yılında 60 milyar 933 milyon, 1993'te ise tahmini olarak 155 milyar geliri olacaktır. Bu aylık 5 milyar gelir demektir.

"Belediye'de 1992 mayısından beri özelleştirme işlemleri var. Temizlik işleri için taşeronla yapılan

anlaşmada bütün araçların yedek parça ve yakıt ihtiyaçlarının taşeronca karşılanması kararlaştırılmıştır ama araçların 2 ay boyunca yakıtı ve 1 yıllık yedek parçası, tamir ve bakımları belediye tarafından karşılanmıştır. Taşeronlara milyarlar aktırlarak Kağıthane belediyesi arpalığı çevrilmiştir. Aynı belediye 22 adet çöp kamyonunu da çürümeye terketti."

"Büyükşehir Belediyesinin red kararına rağmen Din adamları kooperatifine 5 yere 12 kat çıkma izni verilmiştir. Tapulu şahıs arazilerine belediye adına "avan proje" ile kat karşılığı inşaatlarda yaptırılmıştır.

Taşoranlardan bağış adı altında 26 adet araç alınmıştır. Bu araçlar makam otosu olacağı benziyor.

Kağıthane Belediye işçileri Nisan ayı boyunca yapacakları eylemlerle seslerini yükseltme niyetindedir. Dez boyu yolsuzluğa batan Adil Düzen Kağıthane Belediyesinin yakasını öyle kolay kolay bırakmayacağı benziyorlar.

Tarım-Sen'den örgütlenme çalışmaları

Tarım işkoluna bağlı kamu çalışanları, 20 Mayıs 1991 tarihinde kurdukları Tarım-Sen'in örgütlenme çalışmalarını ilke genelinde sürdürüyorlar.

Şube ve temsilcilik sayısı her geçen gün artan Tarım-Sen, haklarını örgütlü mücadele ile kazanılabileceği ilkesinden yola çıkarak bugün; G. Antep, Tokat, Kırşehir, Üşak, Muğla, Çanakkale, Trabzon, Manisa, Sinop, Kırklareli, Ş. Urfa, İzmir, Konya, Samsun, Sivas, Kayseri, Bursa, Muş, Ordu, Tunceli, Ankara ve İstanbul illerinde tabandan gelen üyelerin katılımı ve iradeleri doğrultusunda şube ve il temsilciliklerini oluşturmuş durumdur.

Bu illere paralel olarak, Balıkesir, Bolu, Kocaeli, Denizli, Aydın, Giresun, Adana, Mersin, Çorum, Amasya, Zonguldak, Siirt, Bitlis, Diyarbakır, Niğde, Van, Hatay,

Malatya, Eskişehir, Burdur illerinde de şube ve temsilcilik çalışmaları son aşamaya gelmiş durumda. Tarım-Sen'in bugünkü üye sayısı 6000

10-11 Nisan tarihlerinde sendikamızın 3. başkanlar kurulu Ankara'da toplanıyor. Başkanlar kurulu daha önce Ankara ve 5 Aralık'ta Kırşehir'de toplanmıştı. 3. başkanlar kurulunda, genel merkez yönetimi kurulunca hazırlanmış illere gönderilen toplu sözleşme taslak çalışması üzerine görüşmeler yapılacaktır.

Ayrıca Haziran ayı içinde yapılacak Tüzük Kurultayı ile ilgili çalışmalar bu toplantıda değerlendirilerek, sendikamızın örgütlenme durumu ele alınacak. Sendikamızın genel kurulu 4 Nisan 1993 tarihinde İstanbul'da Merter'de bulunan DİSK genel merkezinde yapılacaktır.

Sağlık Teknisyenlerine polis saldırı

LİMME Projesi çerçevesinde verilen kursları başarı ile bitirerek sağlık teknisyeni ünvanını alan bir grup teknisyen, 5 Mart'ta daha önce kendilerine verilmiş olan iş sözünü gerçekleştirilmesini kınamak ve Sağlık Bakanlığı'ndan haklarının verilmesi için Sağlık Bakanlığı ve Personel Daire Başkanlığı binası önünde eylem yaptılar. Eylem sonunda polis saldırısı ile karşılaşan teknikerlerden bazıları'nın yaralandığı görüldükçe, yaklaşık 50 kadar teknikerde gözaltına alınmalar bir süre sonra serbest bırakıldılar.

İşçi sınıfı sorunlarının kaynağında uzlaşmacı sarı sendikal anlayış yatar

Ülkemizde sınıf mücadelesi ve sendikal hareket bir tükünlük içindedir. Sınıfın başına çöreklenmiş revizyonist, reformist ve sarı sendika ağaları sınıfın gelişen mücadelesini burjuvazi için zararsız hale getirmek uğruna sınıfa büyük tahribatlar vermektedirler. Çünkü onların sarıdıkları ve savdukları anlayış ilhamını "yeni dünya düzeni" kavramından almaktadır.

İşçi sınıfının karşısına bugüne kadar Türk-İş ve diğer sendikaların şahsında uygulanmış klasik sarı reformist işçi düşüncesi sendikacılığın yanı sıra, yeni DİSK şahsında ve eliyle uzlaşmacılığın, teslimiyetin ve sınıf işbirliğinin çok somut ve resmîleşmiş şekli olan bir sendikacılık türü çıkarılmaktadır. ÇAĞDAŞ SENDİKACILIK. "Bilimsel teknolojik devrim çağı", "yeni dünya düzeni", "toplumsal mutabakat" kavramları altında çağımızın değiştiği ve yeni bir biçim aldığı, her şeyin bu değişime göre şekil alması gerektiği, sendikaların da bu çağa uygun yapı değişikliklerine giderek "çağdaş" birer sendikal yapılar haline almasını öne sürmektedirler.

Ülkemizde egemen olan bu sendikal anlayışlar sınıf mücadelesini ve sendikal hareketi büyük sorunlarla karşı karşıya bırakmışlardır.

- Bugün sendikalar ve sendikal hareket işçi sınıfına güven vermiyorsa, işçilerin ve emekçilerin hak alma mücadelesi başarısızlıkla sonuçlanıyorsa;

- işsizleştirme, taşeronlaştırma ve özelleştirme işçi sınıfı örgütlülüğü önünde ciddi bir engel olarak duruyorsa;

- TİS süreleri sönük geçip, mücadele dönemlerinde gerekli birlik ve dayanışma sağlanıyorsa;

- Kazanımlar, geliştirilmesi bir yana korunamıyorsa, dağınlık kaosu içinde ise;

- Sendikalar ve işçi sınıfı bir örgütsüzlük eğilimsizlik ve dağınlık kaosu içinde ise;

- Baskılara, zulme, sömürüye ve haksızlığa karşı işçi sınıfı sessiz kalıyorsa;

- Sendikal mücadele ekonomik, politik ve ideolojik bütünlüğünden soyutlanıp sırf üç kuruşu beş kuruşu yapma mücadelesi derekesine indirgeniyorsa;

- Toplu işten atılmaları, iş güvenliği ve işçi sağlığına karşı saldırılara tavır alınmıyorsa;

- Yüz binlerin katıldığı madenci yürüyüşü ve çeşitli iş kollarındaki grev ve TİS dönemlerinde mücadele yalnızlığa mahkûm ediliyorsa;

- İşçiler işini kâbetmemek için grev oylamasında "hayır" diyecek kadar güvensiz bir ortam sürükleniyorsa;

- Kamu emekçilerinin verdikleri grevli toplu sözleşmeli sendikal hak ve özgürlükler mücadelesine sınıf olarak destek verilmiyorsa;

- Sokak infazlarına, insan hakları ihlallerine, gözaltında kaybolmalara, Kürdistan'daki kirli savaşta işçi sınıfı kayıtsız kalıyorsa;

- 12 Eylül faşist darbisine karşı sessiz kalıp, sonrasında yürürlüğe konan tüm anti-demokratik, baskıcı yasa ve kararnamelere boyun eğiliyorsa;

Buna neden olan; düzenle bütünlüğün, bugün de koalisyona hükümetinin üçüncü ortağı durumuna gelmiş işçi sınıfının sendikal örgütlülüklerinin başına çöreklenmiş sarı bürokrat ve reformist egemen sendikal anlayıştır.

SINIF MÜCADELESİNDE BAŞARININ TEMİNATI DEVRİMCİ SINIF SENDİKACILIĞI GÜZERGAHIDIR

Mevcut egemen sendikacılık statükoyu bile koruyamayacak duru-

Başkanlığını Kemal Nebioğlu'nun yaptığı DİSK'in "Çağdaş Sendikacılık" tezi işçi sınıfını düzene teslimde TÜRK-İş ve Hak-İş federasyonlarından farklı olduklarını göstergesi olarak sunuluyor. Oysa sınıflar arası uzlaşma ve Yeni Dünya Düzeni'yle uyum üzerine kurulu teslimiyetçi bir çizgisyi temsil ediyor, "Çağdaş Sendikacılık" tezi.

ma gelmiştir. işçi sınıfının yükselen mücadeleye potansiyelini etkisiyle zaman zaman işçileri hatırlatıyor işçi çıkarılmadan bahsetmek zorunda kalan egemen sendikal anlayış dinamiklerini esas olarak yitirmiştir. Çözümü bunlardan beklemek ve bu yönde hayaller yaymak sınıfa ihanet, burjuvaziye hizmet etmek demektir. Çözüm: Devrimci demokratik sendikal anlayışın yön verdiği sınıf sendikacılığıdır.

Egemen sendikal anlayış sendikaları işçi sınıfının burjuvaziye karşı yığınsal mücadele örgütleri olarak doğduğu gerçeğini yadsır. O sendikaları sadece TİS Yapan ve ekonomik mücadele ile uğraşan örgütler olarak görür. Tabii ki ekonomik mücadele işçi sınıfının mücadele biçimlerinden biri olarak önemli bir konuma sahiptir. Ekonomik mücadeleyi önemsemek ekonomizm değildir. Mücadeleyi ekonomik mücadeleyle sınırlamak ekonomizm aynı zamanda reformistizmdir. Sınıf sendikacılığı işçi sınıfının ekonomik, politik ve ideolojik mücadelesini birbirinden ayırmaz. İşçi sınıfının, "kendisi işçi sınıfı olma" gerçeğini esas alır. Sınıf mücadelesinde kapitalizmin sonuçlarıyla mücadele ederken, aynı zamanda kapitalizmin ve sömürünün-ortadan kaldırılmasının nihai kurtuluşu olacağını benimser ve savunur.

Sınıf sendikacılığı; kapitalizm koşullarında sendikaları işçi sınıfı için gerekli hatta zorunlu örgütler, burjuvaziye karşı direniş, örgütlenme ve birlik merkezleri, işçilerin sınıfsal eğitime başladıkları kapitalist sömürü ve baskıya karşı faal olarak mücadele ettikleri ve bilinçlerini geliştirdikleri bir okul olarak görür. Bu nedenle sendikalar işçi sınıfının örgütlenme merkezleri olmalı, görevleri işçi sınıfının tam kurtuluşu için mücadele olmalı ve diğer yandan her türlü devrimci ha-

reketi desteklemelidirler. Sendikalar, işçi sınıfını kapitalist sömürüye karşı örgütlemek için sadece meşru bir olgu olarak kalınmayıp; aynı zamanda zorunlu bir olgu olarak kabul edilmelidirler.

Sınıf sendikacılığı; sendikaların işçi sınıfının siyasi partiler karşısında "tarafsızlığı" reformcu ve oportünist bir tez olarak red eder. Sendikaların ideoloji ve siyasetin dışında kalmaması gerektiğini, her örgütün ve sosyal hareketin temsil ettiği sınıfa tekabül eden siyasi ve ideolojik görüşlere sahip olmasının kaçınılmaz olduğunu benimser.

Sendikal mücadeleyle çalışma koşullarında yapılan iyileştirmeleri kendi başlarına bir araç olarak değil, ücretli köleliğin bütünüyle ortadan kaldırılması için genel sınıf kavgasını şiddetlendirmede ve daha başarılı yürütmeye yalnız başına bir araçtır. Bu tek doğru bakış açısından sendikal hareket kurtarıcı sınıf mücadelesinin ilerlemesinde yardımcı olduğu için son derece değerlidir.

Sınıf sendikacılığı, kitleleri temel gücü ve dayanağı olarak görür. Kitlelerle birlikte ve onların başında bir mücadele perspektifi çizer. Tabanın söz ve karar sahibi olmasını lafta değil somut olarak uygular. Sendikal demokratik ve demokratik merkezîyetçiliği, eleştiri-özelleştirme mekanizmasını savunur. Her türlü tasfiyeciliğe karşı amansız mücadele eder.

DEVİRCİ DEMOKRATİK SENDİKAL ANLAYIŞ VE BİRLİK

Devrimci-demokratik sendikal anlayış, emperyalizme, feodalizme, sövencimize ve her türden gericiğe karşı mücadeleyi yükselten; nerede kime yapılsa yapılsın her türlü baskı zulüm ve işkenceye,

ulus ve ulusal azınlıklara yönelen şöven baskı ve asimilasyona tavır alan ve ülkemizdeki Kürt ulusu başta olmak üzere, ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını (UKKTH) savunan, emperyalist gerici savaşlara karşı mücadele eden, gelişen sınıfsal ve ulusal mücadeleyi destekleyen, son yıllarda giderek küllenmeye başlayan uluslararası işçi dayanışması noktasında işçi sınıfının devrimci mirasına sahip çıkan ve geliştirilmesi için çaba harcayan sendikacı ve sendikal kadroların mücadelesi ile yükselen bir faaliyet olarak açık ilkel bir perspektife sahiptir.

Bugün sendikal hareketteki mücadele ve örgütlenmeye yönelik tükünlüğün aşılması ve sendikacılığın olmasının işçi sınıfını en geniş sınıf bilinci temelinde eğiterek politize edilmesini hedefleyen bir sürecin adımı olarak ortaya çıkan devrimci-demokratik sendikal anlayış aynı zamanda Devrimci-Demokratik Sendikal Birlik (DDSB) olarak ifadesini bulmaktadır. DDSB sadece ekonomik-demokratik mücadeleyle yetinmeyip siyasal hedeflere sahip, sınıf mücadelesinin gelişmesinde de üzerine düşen görevi yapacak devrimci bir mücadele odasıdır.

Bu konuyla DDSB yıllardır bürokrasi geleneği ve parmak işaretleriyle yönetilmiş ve bu biçiminden iyiden iyiyeye aşırılmış olan milyonlarca işçinin içinde çalışma ve işçilerdeki bu alışkanlığı kırarak kendi örgütlülükleri temelinde birleştirme, edilem, her şeyi sendikalardan bekleyen yığın olmaksızın çıkarıp örgütlü bir güç haline getirme, Türk-İş, DİSK ve diğer tüm bürokratik kurumlarla rağmen hareket geçirme ve giderek kangren olmuş egemen sendikal anlayışın işçiler üzerindeki etkisini kırma ve bunu ortadan kaldırma anlayış ve kararlarına sahiptir.

Yoğun mücadele sürecinin içinde yer alan DDSB sendikalarında devrimci anlayışların etkin bir konuma gelmesi için yoğun propaganda ajtasyonu ve pratik faaliyetlere girişimi, başta sendika şube kongreleri olmak üzere tüm kongrelerle hazırlanarak doğru bir perspektife hareket etmelidir. Bu süreçte mevcut bürokrat reformist sendikal yönetimlere alternatif "Devrimci Demokrat İşçiler Sendika Yönetimine" şiarını ve anlayışını savunarak hayata geçirilmelidir.

Bu anlayışa kimi şubelerde devrimci-demokrat işçiler yönetimlere gelmiş, kimilerinde potansiyel alternatif güçler olarak seslerini duymuş ve varlıklarını hissettirmişlerdir. İş yerlerinde başlayarak şubelere oradan da merkez yönetimlerine yönelen bu anlayış her mevzide Yeni Demokratik Muhalefeti yaratmış ve yaratma çabasına girmiş, bundan sonra da mevzileri yaratmaya devam edecektir. Bütün bu çalışmalarını devrimci-demokrat sendikal anlayış ve birlik işçi sınıfı, duyarlı sendikacılar arasında ve demokratik kamuoyunda yankısını yaratmıştır.

Egemen sendikal anlayışın etkilerini kırmak ve sınıf mücadelesine ivme kazandırmak için işyerlerinde ve hayatın her alanında devrimci-demokrat ve duyarlı işçilerin; devrimci-demokratik sendikal anlayışa destek ve omuz vererek onu egemen sendikal anlayış karşısında birlik olarak maddi bir güç haline getirmeleri acil bir görev olarak önerinde durmaktadır.

İnsan hakları ihlallerine karşı sesimizi yükseltelim

Bugün işkencenin, gözaltında ölüm ve kayıpların, sokak infazlarının toplu mezarlıkların ortaya çıktığı insan hakları ihlallerinin en vahşice uygulandığı bir dönemdedir. Bu ihlallerde çeşitli aşamalarda birçok hekimin de katıldığı bilinmektedir. Bu katilim tıp bilgisini işkenceye uygunluk dayanaklılık ve işkenceye bizzat katılma sırasındaki kullanma, işkence sonrası muayene sonuçlarının gizlenmesi, adil raporlarla gerçekleri çarpıtan yalan yanlış rapor düzenlemesi şeklinde olmaktadır.

Arijantin, Şili, Uruguay, Yunanistan cuntasında, Nazi Almanyası'nda hekimlerin yaşama hakkını yok etmeye yönelik bu tür uygulamalar içinde oldukları bilinmektedir. Bu işkenceci hekimlerin bir kısmı teşhir edilmiş ve cezalandırılmışlardır. Ülkemizde de devletin insan hakları ihlallerine ve yaşama hakkını yok etmeye yönelik uygulamalarına katılan insanlıktan çıkmış işkenceci hekimler meslekten men edilmelidir. Teşhir edilerek halka bu hekimlere tedavi amacıyla gidilmemesi yönünde uyarıda bulunulmalıdır. Bu konuda özellikle meslek örgütlerine, sendikalara ve demokratik kitle örgütlerine önemli görevler düşmektedir. Bu nedenle sağlık çalışanlarına da bu alanda uyulması gereken evrensel kuralları hatırlatmayı da zorunluluk olarak görüyoruz ve Dünya Tıp Birliği'nin (WMA) "Silahlı Çatışma Zamanındaki Kurallar" yönetmeliğine uymaya çağırıyoruz.

Silahlı çatışma zamanındaki kurallar (WMA, 1956, 1957, 1983)

1- Savaş zamanındaki tıpsal etik kuralları, WMA'nın hazırladığı Uluslararası Tıpsal Etik Yasası'nda belirtilmiş olan, barış zamanındaki kuralları ayırır. Hekimin birincil zorunluluğu mesleki görevidir; mesleki görevini yerine getirirken hekimin en önemli klavuzu kendi vicdandır.

2- Tıp mesleğinin birincil görevi sağlığı korumak ve yaşam kırtarmaktır. Bu nedenle hekimler için aşağıdaki uygulamalar etik dışı sayılır:

A) Hastanın yararına olduğu savunulamayacak koruyucu tıbbi ya da sağaltımsal işlemleri yapmak ya da öngülmek;

B) Sağlık için insanın fizik ya da mental gücünü zayıflatmak;

C) Bilimsel bilgiyi sağlığı zarar vermek ya da yaşamı yok etmek için kullanmak.

3- Savaş zamanındaki insan deneyleri de, barış zamanındaki kurallara yöneltir, özgürlüğünden yoksun bırakılmış herkes, özellikle evladsız esirler ve sivil esirler, işgal edilmiş ülkelerin halkı üzerinde bu gibi deneyler uygulanması kesinlikle yasaklanmıştır.

4- İvedi durumlarda hekim her zaman gerekli bakımı eksiksiz ve cins, ırk, milliyet, din, siyasal eğilim ya da başka benzeri ölçütü dikkate almaksızın vermelidir. Böyle bir tıbbi yardım gerekli ve uygulanabilir olduğu sürece sürdürülmelidir.

5- Mesleğinin yüklerini her zaman hafifleten tıbbi gizlilik kurallarıdır.

6- Hekime tanınan ayrıcalıklı ve kolaylıklar hiçbir zaman mesleki amaçlar dışında kullanılmamalıdır.

Özellikle savaş zamanında hasta ve yaralıların bakımını yönlendiren kurallardır:

A) 1- Sivil ya da asker her kişi her koşulda cins, ırk, milliyet, din, siyasal eğilim ya da başka benzeri ölçütü dikkate alınmaksızın gereksindiği tıbbi bakımı derhal alabilmelidir.

2- Sağaltım için haklılığı olmadıkça, sağlığı ve insanın fizik ya da ruhsal bütünlüğüne zararlık her tür işlem yasaklanmıştır.

B) 1- Acil durumlarda hekimlerin ve yardımcı tıp personelinin ellerinden gelen en iyi hilemi anında vermeleri gerekir. Tıbbi acilmede dışında, hastalar arasında hiçbir ayırım gözetilmemelidir.

2- Tıp ve yardımcı mesleklerin üyeleri, mesleki etkinliklerini özgürce yapabilmeleri için gerekli yardımı vermelidir. Yardımları sağlandığı, serbest geçişleri sağlanmalıdır. Onlara tam bir mesleki bağımsızlık verilmelidir.

3- Tıbbi görev ve sorumlulukları yerine getirilmesi hiçbir koşulda suç sayılmamalıdır.

4- Mesleki görevlerini yerine getiren tıp ve yardımcı mesleklerin üyeleri beyaz zemin üzerinde kırmızı bir yılan ve asad'ın oluşan ayırt edici bir amblem ile tanımlanabilmelidir. Bu amblemin kullanımı özel olarak düzenlenmelidir.

(Tüm Sağlık-Sen Döteni sayı 3)

Kafanın özgür olması gerekiyor. Bu olmadan, hiç bir otorite ile çatışamaz, yaratıcılıkta derinleşemeyiz. Çatışma iyidir. Büyük gök gürültülerinden, anaför ve uğıltu tufanlarından sonra gök kuşağının sürpriz ışıltıları, rengarenk gülmüşlüğü bilyoruz. Göğün, hafif mavimsi, yani insana derinleşme zevki veren, bir zirve götü gibi güzelleştirmiş bilyoruz. Hiçlikte ilkin çatışma vardır. Çatışma, aydınlanmanın anasıdır. Özgür ve aydın kafaları doğurur. Ve büyük ve daha güzel çatışmaların mimarları haline gelir bu kafalar. Büyük fikirler, sıradan küçük şeylere, ayrıntılara gizlenir. Önemli olan onları görebilmektir.

Yazar sandalyeyi anlatıyor. Sürahiyi, yemekleri, elbiseleri, eşyadaki küçük ayrıntıları, insanın gündür davranışlarındaki ayrıntıları, insanla insan, insanla eşya arasındaki ilişkileri ayrıntılarıyla anlatıyor. Ayrıntı hastası ya da avansı haline gelmiştir yazar. İçine gömüldüğü ayrıntılar aleminin özünü, geleceğe gebe çatışma öğelerini görmüyor, görmek istemiyor yazar. Çiçeğin güzel olduğunu söylüyor. Dönüşümlü öğelerden, köklere yürüten sülardan, kudretli gün ışığından söz etmiyor. Madde-deki çatışmalardan korkuyor yazar. Köklerin sarıldığını söylüyor yazar, ama depredden söz etmiyor. Yüzeyselliğin ve görselliğin zirvesinde koala (ağaç ayısı gibi uyuyor) gibi uyuyor yazar.

Sürüler halinde, gelibolu'da savastılar ilkin. Memetçiliğin ve Memo'nun akıl almaz kör direnişi karşısında, acayip telef oldular. Yarı yarıya boşalmış dev gemilerle, susamış sargılı, kol-bacak döndürer memleketerine. Yarısı karlı, yarısı terliydi öğlelerdeki sula mektuplarının. Garip şeyler oldu. Ölenlerin, şehirlere kasabalara heykelleri dikildi. Gelibolu saldırdı, milli bayram (Anzac Day) ilan edildi. Kore savaşına katıldılar sonra. Bunu, Vietnam, Körfez, Kamboçya ve Somali izledi. Gazi dernekler, şehit mezarlıkları türüdi ülkenin dört bir yanında. törenlerde, göğüsleri madalyonlu, dimdik yürüyen ve zaman zaman da bağran kafilleve tanık oldu kaldırımlar. Derinleşememe durumu uğramış ulusal kişilik. Bu kişilik eraziyonuna, başka ulusların bağimsizliğine karşı savaşmadan kaynaklanan bu ulusal onur, karakter ve gurur kaybına, seyirci kalmıştı yazar. Topların ve uçakların karanlılığı arkayarak dövdüğü dönemlerde, Koala gibi, mişil mişil uyumuştu yazar. Görkemli ormanlar sarıyordu zangir zangir. O ise, okalıptus ağacının budağında, dallardaki meyvelerinin ve yapraklarının titreyişlerini, renklerini seyretmekle, ilginç hülyalar kurmakla meşkuldü. Dünyanın rahmindeki çatışmalardan, mevcuttaki gelecekten habersizdi.

Aradan zaman geçmiş, dipte köşede kalan maz-

Bakış

Muzaffer Oruçoğlu

Sanatsal yaratıcılığın ilk şartı: Düşünceyi boyutlarından kurtarmak

lum uluslar ayağa kalkmıştı. ama yazarın ülkesinde, milyonlar hala, dünyanın öbür ucunda oturan krallığın osuruğundan güzel koktuğuna inanıyordu. Krallığın saayında dalgalanmış bayrağın, kendi ülkesinde de dalgalanmasını istiyordu. bayrak değişmemeli, kraliçe, duvarlardan, marşlardan ve paralarından, halka sürekli bakmalıydı. Krallığın tayin ettiği genel vali, seçimle gelen başbakanları görevden alabilirdi. Köprülerin altından bu kadar su geçmesine rağmen, yazar, şair ve ressam kuşkuluydu. Düşündükçe geçiriyor, geçirdikçe, "gerçekten güzel mi kokuyor?" diye mırıldanıyordu. Çatışmadan korkan sanatçının kriziydi bu. Kriz çatışmayla çözülür. Çatışmaya kulaklarını tıkayan ise, kriz tarafından 'çözülür'

Özgürce düşün. Kralı kızdırmaktan korkmayın, dünyanın her tarafında özgürce düşünebilir. İyi, iletir ve kaliteli yaşamın temel şartıdır bu. Yeryüzünde herkesin özgürlüğü vardır. Onu kullanmak için bedel ödemek gerekiyor. tatlı bir serüvendir bedel ödemek ve resmen sanatır. Bu sanatın bağrından çıkar iyi sanatçılar. Mitolojiyi emziren, gerçek hayatı tutuşup çayıp çayıp yanan ve kendi kütünden yeniden doğan mitolojik kuşların ayak izlerini toprakta ya da dövülmüş kuzgun demirde görebiliriz.

Saklı ağarmış ve kafasının içinde haylice akıl olan bir yığın insan, kaliteli mizah dergilerinin kapandığını; çizginin, kütür ve pornoyla öptüker kapayata tasallut olduğunu; insanların kitap okumadığını; dergilerin, gümdüş gibi parlayan kaliteli kağıtlardan, bacak, meme ve cilve taşıdığını; paranın ku-

durduğunu; tan yerinin borsa ya da it leşi gibi koktuğunu söylüyor. Avustralya yerlilerinin devileri, akşam güneşinde, koyu tavşan kanı gibi parlar. Ve bunlar bazan, kamp kurdukları yerleri kevketmeden önce atese verirler. Bunların inancına göre atese, çürüten, gereksizleşen, kuru sarmallar halinde yeşil kelepeleyen her şeyi yokeder. Toprakta atesin soğuluyla ısıp çatlayabilecek tohumlar vardır. Ates bunları çatlatır, canlandırır, göğün maviliğine doğru filizlendirir.

İnsanın incelmis duygusu, büyütlü enginliği, yaratma ve keşfetme zevki, yani sanat, gücünü asılığında alır. Ayaklanmış duygularla kuşatır derinlikleri. Özü ve atesi sever. Duraksız yollarda ilerlemeye bayılır. Gördüğü güzel düşlerin tümünü gerçekleştirmeye çalışır. İnadi bin kat artar baskı karşısında. Hicvini, nüktelerini, mizahını ve felsefesini, incelik ve derinlikle taçlandırır baskı karşısında. Estetiğin giz kuyusu haline gelmesine, harikalaşmasına yol açar, çoğu zaman baskı. Kahramanlığın ve destanın anasıdır baskı.

Gerçeği daha iyi görür, özgürce düşünür. Dev bir çınardır O. En güzel masallar, onun gövdesine yuvalanmıştır. Şafağın ilk ışığı ona yönelir. tüm yıldırımları üzerine çeker. İlk onu sarar karanlıklar. Ufuk aydınlaşma ya da yıldız alacasına düşer sureti. Sureti ni yok edemez karanlıklar. Aydınlığın ve yaşamın değeri olmazdı, karanlıklar ve ölüm olmasaydı.

Serüveni, nisan güneşi gibi alınma yerleştirebilir. Yürü büyük bir ruhla, uçurumlar köpülsün. Yedi kat yeraltına ancak böyle sürebilirsin ölüm korkusunu. Şu kocakarı, dünyanın en büyük masalsidir. Cesur, arsız ve büyük düşündü. İncir çekirdeğinde gizlenen dev güzellikleri özgürdüklere kavuşturdu. Volkanik gollerin kıyısında yaşadı. Demirin alazanan çığlığında seyretti dört mevsimi. "Yeryüzünde en iyi kavradığım şey, kendi cehaletimin gücüdür! Bu kavrayışın beslediği sorumluluklarla yendim tüm güçlükleri!" diye bağırır. Git, o kocakarıdan öğren yenmeyi. Seni kovacak. "Yürü yenilgilerden geç!" diye bağırarak belki de sana.

Kaç yıl yaşayacaksınız? Doksan yıldan fazla yaşamazsınız. Mezarının ya da kemiklerinin 'insanlığın' başına bela olmasını istiyorsanız, ölüncüye kadar 'insanlığın' başına belayı berzah ol. İnsanlık büyük belaları iletirdi. Güçlü, güzel ve tehlikeli sanatın özünde bela vardır. Şeytan cevahiri gibi caziptir. Gözün, gönülün ve aklın unutamadığı bir şeydir o.

Kalabalıkları dinle, onlarla birlikte yürü ve onlarla mutlakla-kıyasıya çatış. "Eylemin sanatır!" demek, düşünceyi boyutlarından kurtarmak istiyorsanız tabii...

Bir çağdaş masalçı: Fikri Sağlar

Sanırım Kültür Bakanı Fikri Sağlar'ı duymayanınız yoktur. Hani şu büyük düşleri olan adamı canım!

Sağlar her sabah evinden yüklüce bir vaatler torbasiyla çıkıyor. Kültür ve sanat dünyamız her gün onun etrafına sığıcı "vaatlerle" ihya oluyor. Beynim tek başına bir ordu gibi... Her konuda projeleri var. Yap-ACAK, ed-ECEK'leri var.

"Pamukkale'yi otel kodamanlarının pisliklerinden kurtaracak", "Sanatçıların bilim sorunlarını çözecek", "kitaptan KVD'yi kaldırarak", "Sinemadan sansürü kaldırarak", "Muzur Kurulu'nun defterini düreceğim", "Nazım'ı yeniden TC vatandaşına yapacak", "Tabuları yıkacak"...

Sağlar'a haksızlık etmeyelim. Elbette verdiği şeyler de var: Zarif ve kültürlü eşini koluna takıp sanatçılara balolar veriyor, nerede ödül töreni varsa ödüllü bizzat o veriyor, kitap okudukları için insanların başına olmadık işler gelen bir ülkede, kitabı teşvik için (kitap okuyan maymun posterli) ilanlar veriyor...

Fikri Sağlar bir zamanlar devletle başı derde giren ama yaşlandıktan(!) TC'nin saygın yurttaşlarına dönüşen kimi küçük burjuva sanatçılarınca yüreklerine su serpiyor: "Bunca kalabalık ve vandallığın ortasında, bu kibar ve çağdaş adamı", buluvermek kuşkusuz onları rahatlatıyor.

Tatlısu aydınlarımızı nedense Fikri Sağlar'ın "İNANMA İHTİYAÇLARI" ni karşılamakla görevlendirilen bir papaz olduğunu görmeyorlar-görmek istemiyorlar. Sağlar devlete rağmen yoktur, devlet için vardır. Çünkü devlet sopanın yanında havucu da her zaman hazır tutar, celladın yanında papazı tuttuğu gibi... Bu basit bir işbölümüdür sadece.

Sağlar "kitapları artık yasaklamayacağız" der, ardından kitap fuarlarında kitaplar tutuklanıyor, romanlar, şiirler yargılanır. Ama Sağlar sadece devletin çok afişe olan sandıklarının teessüfle karşılar, diğerlerini görmez bile... Sağlar pislikleri örten kar gibidir. Sanatçı hamisi prensimiz illüzyonları ilk sabah güneşinde eriyecektir.

Evrensel Nazım'a TC'nin vatandaşlık hakkı vermesi için imza kampanyası

Kültür Sanat Servisi-Nazım Hikmet'in kızkardeşi Samiye Yalırım'ın Nazım'a vatandaşlık hakkı verilmesi için idare mahkemesine açtığı dava 27 Eylül 1991'de sonuçlanmış ve mahkeme: "Vatandaşlık şahsa bağlı haklardan olduğundan ve bu konuda doğacak uyumsuzluklarda dava açma hakkı münhasıran esas hak sahiplerine ait bulunduğundan, davacının dava konusu işlemle menfaat ilişkisinin bulunmadığı sonucuna varılmıştır" gerekçesiyle Yalırım'ın istemini reddetmiştir. Samiye Yalırım bunun üzerine karara itiraz ederek Danıştay'a başvurmuştu. Danıştay Mart ayı içerisinde Ankara 2. İdare Mahkemesinin verdiği kararı onayladı.

Yargı yolunun tıkanması, Nazım Hikmet Kültür ve Sanat Vakfı'nın öncülüğünde bir imza kampanyasına açılmasına neden oldu. DİSK, PEN yazarlar Derneği, SHP, ABT, Mülkiyeliler Birliği, ANKARA Edebiyatçıları Derneği gibi birçok kuruluş imza kampanyasına aktif destek verdiler. 32.Gün programı aracılığıyla M.Ali Bîrand da Nazım'a vatandaşlık haklarının verilmesi mücadelesine destek verdi. Ünlü yazar Yaşar Kemal ise, halkın gözündeki zaten saygın olan Nazım için kampanyaları düzenlemesine karşı çıktı.

Kültür alanındaki tabuları, yasakları yıkmaya ant içmiş yiğit Kültür Bakanımız (!) Fikri Sağlar da kampanyanın destekçilerinden. Sağlar, imza metinlerini Bakanlar Kuruluna götürüp, olumlu bir karar çıkartırmak

Nazım Hikmet vatan hainliğine devam ediyor hâlâ ..

için adeta çırpınıyor. Sağlar, Nazım'ın Moskova'daki evini müze yapma düşüleriyle dopdolu!

Küçük burjuva aydınlarımız, sanatçılarımız SHP ile elele ve Karar Bakanlar kurulundan bir AF KARARI çıkarırsa benziyorlar. Böylece Nazım'ın naaşı da devlet'in yitice himayesinde Türkiye'ye getirilip Anadolu'da bir çınar ağacının gölgesine gömülebilecektir.

Tarihsel haksızlık ortadan

kalkınca (!) herkes rahatlayıp bir "of" çekecek.

Oysa Nazım Hikmet Faşist Diktatörlüğün vatan haini ilan ettiği, vatandaşlıktan çıkardığı ne ilk insandı, ne de sonucusu olacak. Devlet ayakta kalmak için devrimci sanatçıları, bilim adamlarını her zaman boğmaya, yoketmeye, çalışacaktır.

"Nazım Hikmet'e vatandaşlık hakkı" verilmesi için yapılan kampanyaların temel yanışı da

burada ortaya çıkıyor: Türk dilinin en büyük ustası, evrensel önemde bir sanatçı için Kültür bakanı, soykırımcı bir devletin af dileniyor. Nazım'ın devletten alacağı itibarı ihtiyacı yoktur. Aydınlarımız Nazım'ı devletten değil, halkımızdan sormalıdır. Çünkü Nazım Hikmet Türkiye halkının gözünde hala çok saygın: Şiirleri kavgalı alanlarında, zindanlarda, dağlarda hala devrimci bir çığlık okunuyor.

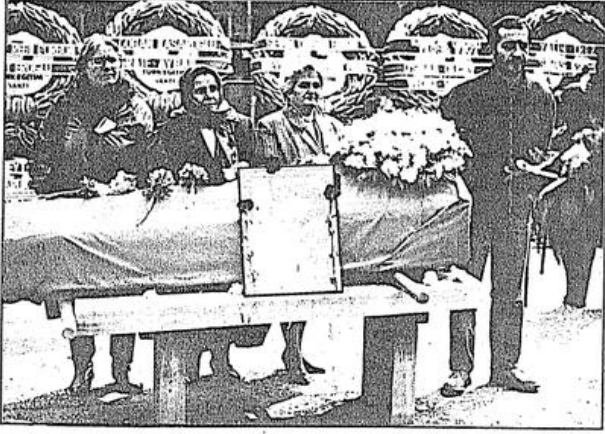
Bu kampanya Nazım'ın sanatsal değerine bir katkı sağlamıyor. Devrimci mücadele açısından siyasi bir kazanımı da olmayacak. Ortam Nazım'ın cezaevinde olduğu dönemde Şair Orhan Veli Kanık ve arkadaşlarının "NAZIM'A ÖZGÜRLÜK" kampanyasına katıldığı günlere de benzemiyor. O zaman kampanyanın Nazım'ın hapis hanesinden çıkarılması ve TC'nin teşhir edilmesi anlamında pratik yararları vardı. Ama bu günlerde süren kampanya başarıya ulaşırca tatlı su aydınlarımız içlerini rahatlatmaktan başka işe yaramıyacaktır. Tabii, bir de TC'nin "çağdaş demokrasi" propagandalarıyla kafaları iyice ütülmesine...

Beyler Nazım Hikmet 1962'de yazdığı itirafını geri alamayacaktır

"YAZIN ÜÇ SÜTUN ÜSTÜNE KAPKARA HAYKIRAN PUNTOLARLA NAZIM HİKMET VATAN HAINLIĞINA DEVAM EDİYOR HALA."

Sandalcı son yolculuğuna karanfillerle uğurlandı

Yazarlığının ötesinde yılmaz bir insan hakları savunucusu olarak tanınan, Emil Galip Sandalcı'yı devrimciler yalnız bırakmadılar.

Kültür Sanat Servisi- Gazeteci- Yazar ve İnsan hakları savunucusu Emil Galip Sandalcı geçirdiği astım krizi sonucu 71 yaşında yaşamını yitirdi.

Emil Galip için Tünel'deki İHD binasında toplanan yüzlerce insan bir dakikalık saygı duruşunda bulundu. Burada İHD Genel Başkanı Akın Birdal kısa bir konuşma yaptı. Şair Atıf Behramoğlu'na onu Babalı'den sürenlerin şimdi ardından ağlamaya hakları olmadığını söyledi. Çoğunluğu İHD'liler ve devrimci çevrelerden 500'ü aşkın insandan oluşan topluluk Taksim'e yürümek isteyince polis engelledi. Topluluk ısrarlı olunca içişer içerli gruplar halinde yürümelerine izin verildi.

Emil Galip Sandalcının cenazesi Teşvikiye Camiinden alkışlar ve karanfillerle çıkarıldı ve pangaltında polis dağıtana dek yeniden yürüdü kalabalıkla.

Zincirlikuyu mezarlığında yeni-den toplanan kalabalık cenaze toprağa verildikten sonra dağıldı.

EMİL GALİP SANDALCI

1922 yılında İstanbul'da doğdu. 1948'de İstanbul Üniversitesi-İktisat Fakültesini bitirdi. ABD'de master yaptı.

Gazeteciliğe 1956 yılında Tercüman'da başladı. Birçok gazetedede çalıştı. Bugün burjuva basınında söz sahibi olan bir çok gazetecinin yetiştiği VATAN gazetesindeki çalışma döneminde DP iktidarını eleştiren yazılarıyla tanındı. 12 Eylül öncesinde devrimci-demokrat çevrelerin okuduğu DEMOKRAT gazetesinde de çalıştı. Sandalcı son on yıldır köşe yazarlığı yapmıyordu.

71 yaşında ölen Emil Galip Sandalcı birçok kuşakla yolları buluşan bir yazardı. Siyasal nedenlerle

12 Mart döneminde 1971 ve 1972'de iki kez, 12 Eylül'den sonra 1981 ve 1983'de de iki kez olmak üzere 4 kez tutuklandı. Sandalcı, sosyal demokrat yapıya rağmen insan hakları mücadelesinde en öne çıkan insanlardan oldu. 1984'de Aydınlar Dilekçesi'ni imzalayanlardandı, İnsan Hakları Derneği'nin kurucusu ve 1986-1990 yılları arasında İstanbul Şube Başkanıydı. Bunların yanı sıra Türk-Yunan Dostluk Derneği, Türkiye İnsan Hakları Vakfı, Helsinki Yurttaşlar Derneği'nin de kuruluşunda yer aldı. TYS yönetim kurulunda çalıştı.

Devrimci çevreler için Emil Galip Sandalcı tutarlı bir burjuva aydınydı.

Gazeteci-yazar kimliğinin ötesinde yılmaz bir insan hakları savaşçısı olarak tanındı. Bu yüzden devrimciler onu son yolculuğunda da yalnız bırakmadılar.

ARTIK SADECE RENKLİ KAĞIT VERECEKLER!

Burjuva gazetelerin ansiklopedi savaşında ateşkes

Aylardır ilanlarıyla sokakları, reklamlarıyla ekranları kirleterek kıran kırana bir ansiklopedi savaşına tutuşan bilgi tüccarları iflas çanları çalmaya başlayınca aralarında ateşkes ilan ettiler! Böylece halkımız da kaçırıldığı ansiklopedi için yeni bir süper sansle beklemekten derdinden kurtulmuş oldu!

Hürriyet, Milliyet ve Sabah gazeteleri 1 Mart - 1 Eylül 1993 tarihleri arasında yeni bir promosyon kampanyasına girmeyecekleri konusunda anlaşmaya vardılar. Anlaşmaya göre artık Mega-Süper kupon verilmeyecek. Altı aylık barış dönemi boyunca üç gazete televizyona reklam da vermeyecekler. Nasıl versinler ki? Üç gazetenin sadece Ocak ayı reklam harcamaları toplamı 185 milyar li-

rayı geçiyor.

Ansiklopedi kampanyalarından bu gazetelerin beklentileri öncelikle tirajlarını artırmak ve bunun getireceği güçle reklam pastasının paylarını büyütme. Böylece karlarına kar katacaklardı. Ama artan reklam gelirleri bile onları kurtaramadı!

Bu noktaya nasıl geldiklerini Hürriyet gazetesinin eski solcu genel yayın yönetmeni Ertuğrul Özkök Nokta Dergisi'ne şöyle açıklıyor:

"Hiç bir müesse sürekli zarar etmeye karşı duramaz. O nedenle her üç gazete bir araya geldi ve aklın getirdiği bir protokol ortaya çıkardı".

Özgür Gündem gazetesinin kapandığı, Cumhuriyet gazetesinin

batmamak için çırpındığı bir ortamda üç gazetenin promosyon kampanyalarını tatil etmesinin rakiplerine acılarından kaynaklanmadığı ortada. E.Özkök Nokta'ya: "Rakiplerimizin batmaması için birşey yapamam. Herhangi bir gazetenin kapanması beni üzer fakat bu uykularımı da kaçırmaz" derken sermayenin acıması olmadığını da itiraf ediyor.

"Özal'ın 2,5 gazetesi" yeni bir savaş için baltalarını şimdiden bilemeye başladılar bile. Halkımız sakın üzülmesin(!) Sabah gazetesi SATEL'ini izletmek için uzakdoğuya üç milyon televizyon siparişi verdi. Sadece biraz sabırlı olun, şurda Eylül ayına ne kaldı ki? Biliyoruz ki kapitalizmin kar hırsı iflas korkularını çabuk yener.

Ankara Film Festivali bitti, sıra İstanbul Film Festivali'nde

5. Ankara uluslararası film festivali 5-14 Mart tarihleri arasında yapıldı. İlk üç yılında "Ankara Film Şenliği" adıyla düzenlenen festival iki yıldır uluslararası konumda sürüyor. İstanbul Film Festivali kadar kapsamlı olmasa da Türk sineması ve kısa filmde ağırlık vermek gibi ayırıcı özelliklere sahip olan festival Mahmut Tali Öngören'in belirleyici katkılarıyla sürüyor. Festival Amerikan kültür emperyalizminin saldırısına uğrayan Ankara'lı sinemaseverlere kısa da olsa nefes aldırıyor.

Festival zaman olarak çok sıkıştırılmış yapıyla hedef kütlesine ulaşmakta bu yıl da yetersiz kaldı. Organizasyon bozuklukları ile sık sık aksayan festivalde bu yıl Fransız yönetmen Jean-Luc Godard (6 film) ve İtalyan yönetmen Francesco Rosi (11 film) için özel bölümler ayrılmıştı. Özellikle Francesco Rosi Toplu Gösterisi ilgiyle izlendi. Mussolini dönemi Faşist İtalya'sına aydınca bir bakış sunan "İsa E bolle'de Durdu" filmi çok beğenildi. Dünya Sineması bölümünde pek fazla yeni film olmaması festivalin eksiklerinden di.

Holdinglelerin ve Kültür Bakanlığının ve belediyenin katkılarıyla düzenlenen festivalin uzun metrajlı ulusal film yarışmasında en iyi film ödülünü İrfan Tözüm'ün yönettiği "Cazibe Hanım'ın Gündüz Düşleri" kazandı. Bu film Yardımcı Kadın Oyuncu, En İyi Senaryo, En İyi Özgün Müzik, En İyi Sanat Yönetmeni ve En İyi Işık dallarında da ödül aldı. En İyi Kadın oyuncu ödülünü (Düş Gezginleri) Meral Oğuz, En İyi Erkek oyuncu ödülü'nü ise İlyas Salman (Fikrimin İnce Güllü) aldılar. Türk sinemasında bu yıl genel oylum olarak da içerik olarak da toplumsal temalardan uzak, bireyin iç dünyasını eşaş alan, cinsellik üzerine araştırmalarla uğraşan (!) filmler ağırlıktaydı.

İstanbul Kültür ve Sanat Vakfı tarafından 3-18 Nisan tarihleri arasında düzenlenecek olan 12. Uluslararası İstanbul Film Festivali'nde bu yıl yaklaşık 150 filmin gösterilmesi bekleniyor. Festivalin Ankara Film Festivali'nin acemiliklerini ve mütavaziliğini aşan bir görünümü var: 12 yılın deneyimleri, kendi içinde oturmuş bölümleri, Türk Sinemasının var olduğu şehirde düzenlen-

miş olması, bol paralı sponsor destekçileri (Holdingleler, uluslararası tekeller) ile hayli iddialı olmasına şaşmamak gerekiyor.

Bu yıl "Ustalara Saygı" bölümünde İtalyan yönetmen Federico Fellini (4 film), Fransız Yeni Dalgası Akımı'nın yönetmenlerinden Eric Rohmer (4 film), İranlı yönetmen Behram Bayzai (3 film) ve Norveçli yöneten Anja Brein'in (3 film) filmleri sunuluyor. Program dışı olarak Alman yönetmen Rainer Werner Fassbinder'in anısına özel bir bölüm de yer alıyor. Festivalde Fassbinder'in 7 filmi gösterime girecek.

Festivalde oldukça yeni tarihli filmleri de izlemek mümkün. Bürokratik diktatörlüklerin yıkılışı sonrası Doğu Bloku ülkelerinin sinemalarını merak edenler, Macar yönetmen Istvan Szabo'nun "Tath Emma", "Sevgili Böbe", Rus yönetmen Pavel Louguine'nin "İnsan Değişir" gibi filmlerini izleyebilirler.

Festival'in ulusal yarışma bölümünde ise 11 Türk filmi yarışacak. Amerikan filmlerinden bakan okurlarımız eğer paraları ve zamanları yeterse 15 günlük bir sinema maratonuna çıkabilirler.

Düzenin örtmeye çalıştığı birçok gerçeği garip bir simge ile anlatır karikatürler, hemen herşeye muhalifler. Ayhan Kiraz da kadın sorununu erkeğin iki dudağı arasında yorumlamış... Biz de Karikatürk' 92 kitabında aktardık.

Karikatürk '92

Karikatürçüler Derneği karikatürün yalnızca mizah dergilerinde ve günlük gazete sütunlarında kalmasını pek doğru bulmamış ve geçen yıl olduğu gibi bu yıl da gazete ve dergilerde yayınlanmış karikatürleri bir albümde toplamış. Son yıllardaki karikatür albümü patlamasına bir kurum olarak katkıda bulunmaya başlamış. Birkaç yayınevinin karikatür ağırlıklı kitaplarının dışında, Karikatürçüler Derneği'nin son iki yıl içerisinde yayınladığı bu iki albüm de alanında önemli bir boşluğu dolduruyor.

Dernek geçen yıl KARİKATÜRK'91 albümünü yayınladı. Kitaplaştıran karikatürler Yerebatan sardıcının çıkışında sergileniyor.

Albümde 92 yılı içinde dernek üyesi karikatüristlerinin ağırlıklı olarak dergi ve gazeteler de yayınlanan çizgileri sergileniyor. 1992'nin çomak sokulan konularını insan hakları ihalleri, Somali çıkartması, dinsel gericilik, savaş, kadın sorunu, ulusal sorun, çevre kirliliği, çarpık kentleşme oluşturdu.

Değerli okurlarımız, bulunduğunuz bölgelerde çıkan kültür ve sanat dergilerini, tanıtılmasını istediğiniz kitapları bize gönderin. İzlediğiniz kültürel etkinlikleri bize yazın.

Özgür Gelecek Gazetesi, Umut Yayıncılık, Oğul Sokak, No. 16/2 Sultanahmet/İSTANBUL

Enver Hoca, AEP'nin lideriydi.

Kavganın Güncesi

da cereyan eden siyasi çatışmalarda Stalin'in başını çektiği Marksist-Leninist saflarda yerini alarak, Tito revizyonistinin yönetimindeki Yugoslavya ile olan ilişkilerin kesti.

Stalin'in ölümüne kadar olan süreç boyunca uyum içinde geçen Arnavutluk-SSCB ilişkileri; başını Kruşçev'in çektiği revizyonist klğin iktidarı ele geçirmesinden sonra bozulmaya başladı. Kruşçev'in, SBKP'nin 1961 yılında yapılan 22. Kongresinde Marksizm-Leninizm'e açıkça saldırıya geçmesiyle beraber, ÇKP ile E. Hoca, Rusya ile olan ilişkilerin sona erdirdiler.

Bundan sonraki süreçte Çin Komünist Partisi ve Mao ile daha yakın ilişkiler geliştiren E. HOCA, Mao'nun 1965-66'da Çin'de başlattığı Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin kendisini bıraktığı derin izlere paralel politikaları, Arnavutluk Halk Cumhuriyeti'nde uygulamaya çalışıyordu.

Ancak Mao'nun 1976'da ölmesinden sonra Çin devrimi ve Mao Zedung Düşüncesi'ne cepheden savaş açıp saldırıya geçti.

MZD şahsında Marksizm-Leninizm'e yönelttiği saldırılarla revizyonizme kayan Enver HOCA çizgisi, onun 11 Nisan 1985'teki ölümünden sonra da sürdürüldü. Ve Enver HOCA revizyonist çizgisiyle başlayan çözümün geri dönüş sürecinde katettiği yol, bugün çok daha açık görülmektedir.

14 Nisan 1992'de TKP/ML parti güçleri birleşti

Aynılardan aynı yerde, ayrılardan ayrı yerde oluşu, diyalektik materyalizmin olmazsa-olmazlarındandır.

Aynılar, bazı öznel olumsuz zaaf-

rın olumsuz nesnel koşullarla birleşmesi sonucu, belli bir süre örgütsel ayrılığı yaşasalar da; nihayetinde, aynı amaç için aynı çatı altında toplanmaları kaçınılmaz olur.

Komünistlerin birliği, proletaryanın birliğinin temelidir. Komünistler için bu bir ilkedir. Ki, aynı ülkedeki komünistlerin birincil görevi, komünistlerin birliğini sağlamaktır. Bunu sağlayamayan komünistler, ne proletaryanın ve emekçi halkların birliğini sağlayabilir, ne de üstlendiği devrim misyonunu yerine getirebilir.

TKP/ML'nin 1987 sonbaharındaki bölünmesi ve beş yıla yakın bir süre örgütsel ayrılık yaşaması, elbette, Türkiye devrimi ve emekçi halklar için önemli bir kayıp olmuştur.

TKP/ML parti güçlerinin, istenmeyen bunca yıllık ayrılığa rağmen, aynı ideolojik-siyasi havayı soluması, aynı amaç ve hedefler için verdikleri mücadeleyi aralıksız sürdürmeleri: Ideolojik birliği, bazı siyasi taktik politikalara fedada edilemeyeceğini gösterdi.

Gücünü -esas olarak- yürüttüğü mücadelelerin haklılığından, MLMZD bilimi ışığında belirlediği ideolojik-siyasi hattının doğruluğundan ve proletaryanın ideolojisinden alan TKP/ML; gerçekleştirdiği örgütsel birlikle bu gücünü pekiştirmiştir.

İbrahim KAYPAKKAYA'nın ML görüşlerine, Türk egemen sınıflarıyla giriştikleri çetin mücadeleyle yaşam bulduran TKP/ML'nin komünist güçleri; nihayet 14 Nisan 1992'de bu 'tahsisiz' ayrılığa son vererek, örgütsel birliklerini sağlayıp proletaryanın öz örgütü TKP/ML'yi yeniden güçlendirmenin hakkı gururunu bugün de yaşıyorlar.

Türk, Kürt ve çeşitli azınlık milliyetlerden Türkiye proletaryasının öncü kurmayı TKP/ML; enternasyonal proletaryaya, Türkiye proletaryasına ve emekçi halklara karşı taşıdığı tarihsel sorumluluğunun bilincinde hareket ederek gerçekleştirdiği örgütsel birliği, uluslararası ölçekte çözüme, dağılıma ve mevzileri terkedişin devrimci-komünist safları da- görelî de olsa- etkilediği bu özgün tarihsel aşamada gerçekleşmesi; öte yandan, bu birliğin TKP/ML'nin kuruluş dönemi olan Nisan ayına tekabül etmesi, ona, çok daha derin bir anlam ve önem yüklemektedir.

11 Nisan 1871'de Paris'te "Kadınlar Birliği" Kuruldu

Büyük bir toprak sahibinin kızı olan Yelizaveta Dmitriyeva TOMANOVSKI, 1870'e kadar Rusya'da yaşaduktan sonra, sırasıyla, İngiltere, İsviçre ve Fransa'da yaşadı. K. Marks'la kişisel dostluğu da olan Yelizaveta Dmitriyeva TOMANOVSKI "Paris Komünü" nün kuruluşunda, Paris'in savunulması ve yarıllara yardım amacıyla Kadınlar Birliği'ni kurdu.

Uluslararası İşçi Derneği (Enternasyonal)'e bağlı olarak kurulan Kadınlar Birliği'nin örgütlediği çok sayıda kadın müfrezesi, Komün saflarında kahramanca dövüştü. Bu kadınlar, Paris'in savunulmasındaki önemli binaları ateşe vermek amacıyla gaz bidonları taşıdıkları için "petrolcüler" diye anılıyorlardı.

"Petrolcüler", Komün'ün yenilmesi sırasında, yenik yaşamaktansa yiğitçe vurulup ölümü göğüslemeyi yeğlemişlerdi.

Barikattaki son kadın nefer, idam mangasına gülün genç kız, Komün'ün onlara kısa bir süre de olsa verdiği özgürlük için ölüyor.

11 Nisan 1985 Enver Hoca'nın ölümü

1930'da kazandığı bir devlet bursuyla Paris'e Hukuk eğitimi görmek üzere giden Enver HOCA, Marksist düşüncelerle ilk kez burada tanıştı. Ancak, yürüttüğü siyasi faaliyetlerden ötürü bursu kesildi ve öğrenimini tamamlamadı.

Faşist Mussolini ordularının işgali altındaki Arnavutluk'ta 1941 yılında kurulan Arnavutluk Komünist Partisi'nin (AKP) ilk geçici Merkez Komitesine seçilen Enver Hoca, 1943'te Parti Genel Sekreterliğine ve yine o dönemde kurulan Milli Kurtuluş Cephesi Genelkurmay Siyasi Komiserliği'ne getirildi. Üstlendiği bu görevleri başarıyla yerine getiren Enver Hoca, ülkesinin faşist işgalden kurtarılması ve 1946'da Arnavutluk Halk Cumhuriyeti'nin kuruluşuna önderlik etti.

Enver HOCA'nın başından beri iyi ilişkiler içerisinde olduğu Yugoslavya'da Tito revizyonizminin filizlenmeye başlamasıyla birlikte, ilişkileri de bozulmaya başladı. E. Hoca, Tito ile Stalin arasın-

Katledilişinin 20. yılında,
Enternasyonal proletarya'nın, Türkiye
ve Türkiye Kürdistan kolunun öncü
müfrezesi, çeşitli milliyetlerden
emekçi halkımızın komünist önderi,
İbrahim KAYPAKKAYA'yı

ANMA GECESİNE KATIL!

FİLM (TIKKO Gerillaları ve Başkan Gonzalo'nun Konuşması)
KORO
TİYATRO (Aemen)
FOLKLOR
Çan CİHAN
Partizan OZANLAR

Volkan YAĞAN (BURHANI)
Nizamettin ARIÇ
Ali ASKER
ARAM
Nihat BEHRAM
Enternasyomal Müzik
Grupları (Peru, Güney Afrika, Yunanistan)

Tarih: 8 Mayıs 1993 Cumartesi Saat: 16.00
Yer: Sporthalle-KÖLN

İbrahim'i Anma Gecesi-Terip Komitesi

UMUT YAYIMCILIK KİTAPLARI

Oğul Sokak No. 16/2
Sultanahmet İSTANBUL
TEL: 516 25 38 FAKS: 518 23 23

Muzaffer
Oruçoğlu

KAHRAMANLIK
KILAMLARI

ÇIKIYOR

Serdar Can

3000
YILIN
DESTANI

ÇIKIYOR

Serdar Can

NENEMİN
MASALLARI

2. Baskı
ÇIKIYOR

Muzaffer
Oruçoğlu
TOHUM

3. Baskı
ÇIKTI
FİYATI:
50.000TL

68 kuşağının dağa vuran ateşi, ML teorinin, özverinin ve cesaretinin şafağı, gerçek kahramanlar ve gerçek olaylarla dokunan bir devrin
ROMANI

TÜM
KİTAPÇILARDA

ANKARA CAD. NO: 31/51 ÇAĞALOĞLU-İST. TEL: 519 16 16

LENİN

SEÇME ESERLER
Cilt: 1

Birinci Rus Devrimi'nin
Ön Koşulları (1894-1899)

(540 Sayfa 75.000 TL.)

ÇIKTI

Ederini Ali Yavuz Çengelöğlu 666467 Nolu Posta Çek Hesabına yatırıp havale makbuzunu; fotokopisini adresimize göndererek kitabı edinebilirsiniz.

SSCB Ekonomi Enstitüsü
Bilimler Akademisi

POLİTİK
EKONOMİ
Ders Kitabı
CİLT: II

Çıkıyor

Kadınlar uyanın, harekete geçin, savaşın!

Kadın sorununun devasa boyutlarda yaşandığı bir düzende yaşıyoruz. Burjuvazi, feodal değer yargıları ile bezenmiş, kan can bulmuş bu düzen ölümlüye koskaca bir kadın sorunu kaymaktadır. Bu sorundur ki kadın ve erkeğin birlikte acı çekmesine neden olmaktadır. Kadınları mücadeleden alıkoymakta onu ev, çocuk, mutfak, iş, yatak çehennemine mahkum etmektedir. Öncelikle bu sorunların bilincinde olmamızdır. Bilincinde olmanın da ötesinde tüm yüreğimizde duyumsamalıyız ki, çözümü için ileri atılalım. Yeterince duyumsanmayan bir sorunun çözümü içinde ciddi şekilde yaklaşımaya açılır. Ve ne yazık ki bu gün çok geniş bir kesim için bunun yeterince derinden duyumsanmadığı açık, bir olgudur. Kendine sosyalist diyen bazı insanlar bile bu noktada zaafı davranmaktadır. Teoride bu sorunu kabul edip eşit ilişkilerden yana olsa da pratikte yaşama geçirme noktasında eksik davranabiliyor. Ve yaşam açısından ise aslölan pratiktir. Halk deyişleriyle "ayinesi iştir kişinin lafa bakılmaz."

Demek ki sorunun varlığını kabul etmek yetmiyor. Önemli olan çözümü noktasında samimiyetle çaba göstermektir. Ve bu çabalarımız gözle görülür ürünler vermeli, yaşayan bir olguya dönüşmelidir. "Dostlar alışverişte görsün" misali gösterilen çabalar kadın ve erkeğin çektiği acıların kükürsümlüğünden öte bir anlam taşımayacaktır. İnsan kendini ve çevresini aldatır konumunda olması acı ve üzüntü verici bir durumdur. Buradaki sözcükler bu konuda zaafı davranan sosyalist dostlarımızdır. Bizler öncelikle çuvallı kendimizi batırmalıyız. Öncelikle kendimiz tutarlı olmalıyız ki, diğer insanlara bu konuda örnek olabilelim. Ayrıca şuna da inanıyoruz ki devrimci sosyalist hele de komünist bir kimliği sahip olan biri bu konuda zaafı davranmaz. Eğer davranıyorsa suç sosyalistlikte ya da komünistlikte değil bu ideolojiyi yeterince özümseymemesindedir. Kendine devrimci, sosyalist ya da komünist diyen biri kadın ve erkeğin eşitliğine yürüten inancını ve bunu yaşama geçirme çabası verir. Yüzyılların içselleştirdiği kadın ve erkek kimliğini yadsır, yeni insan kimliğini benimser.

Bugün emekçi kadınların çoğunluğu uyuyan dev bir potansiyel konumundadırlar. Bu devin uyanıp mücadeleye omuz vermesi devrimi çabuklaştırarak. Uyanmak, değişim dönüşümde ancak mücadeleye katılmakta mümkündür. Bu nedenle büyük bir özveri ve kararlılıkla emekçi kadınları mücadeleye çekmeliyiz. Bunun için net bir siyasal perspektife sahip olmak, her türlü yol ve yöntemle bunu yaşama geçirmeye çalışmalıyız. Bunun için de her şeyden önce kadın ve erkeğin eşit ilişkilerde iki insan olması gerektiği bilince çıkarılmalı, kadınların içinde bulunduğu konumdan dolayı politik yaşama çekmede onlara öncelik tanınmalı ve önerileri aç-

Devletin 8 Mart'a iki zıt tutumu

"Kadın Günü'nün kutlanması serbest ve hatta övgüyle karşılanırken, "Emekçi Kadınlar Günü'nün kutlanması değişik bir sempatiyle (!) karşılandı.

Sizlerle "Özgür Gelecek"te birlikte olmanın onurunu coşkusunu ve mutluluğu yaşıyoruz. Özgür Gelecek yarını bugünden yaratma çabasına omuz verenlerin gazetesidir. Bu yaratma gücüne sorumluluklarımız oranında katılalım ki, Özgür Gelecek sömürücülere karşı savaşın verilecek adım adım inşa edilebilsin.

Dikkat edelim, sömürücüler her olaya sınıfsal yaklaşıyorlar. Bizler, eğer bu zulüm düzeni değişsin istiyorsak bunun bilincinde olmalı ve her soruna en az onlar kadar sınıfsal yaklaşmalıyız.

Sınıfsal yaklaşımın en canlı kanıtı 1993 8 Mart'ında bir kez daha derinden yaşadık. Sömürücüler emekçi kadınların mücadelesine tüm kinleriyle saldırdılar. Ve emekçi kadınların hazırladığı hiç bir etkinliğe izin vermediler. Çünkü emekçi kadınlar, Komünist önder kadınlardan Clara Zetkin'in "

Kadınlar uyanın, harekete geçin savaşın!" şiarıyla yola çıkmışlardı. Ve bu savaşta elbetteki emekçi erkeklerle karşı değildi. Zira bu sömürücülerin oldukça fazla işlerine gelmekteydi. Bu savaş kadını ve erkeği birlikte ezen, sömüren, horlayan ve insanı, ulusal ve cinsel olarak kimliğini yatsıyan sömürücü düzene karşıdır.

İşte bu yüzden cankucak bir şekilde sarılıyorlar 8 Martın özünü boşaltmaya.

8 Mart Dünya Kadınlar Günüdür diyerek burjuvaziye mal etmeye çalışıyorlar. Oysa güneş balçıkla sıvanmaz. Zira 8 Mart dünde emekçi kadınların günüdür bugün de böyledir, yarın da öyle olacaktır. 1 Mayıs'ta olduğu gibi 8 Mart'ta da bu gerçeği değiştirmeye güçleri yetmeyecektir. Ne 1 Mayıs bahar bayramıdır ne de 8 Mart dünya kadınlar günüdür. Her ikisinde insanlığı altınca götürecektir mihenk taşlarıdır. Ve her ikisinde emekten yana kadın ve erkeğin birlik, mücadele ve dayanışma günüdür. Bunu her şeye rağmen yaşatacağız!

malıyız. Politik yaşama giden yol ise ancak örgütlü olmanın bilince çıkarılmasını geçeri.

Biz diyoruz ki kadın sorunu aynı zamanda erkeğin de sorunudur. Bunu en yakıcı bir şekilde kadınlar duyumsasa da, soruna en çok onlar sahip çıksalarda, emekçi erkeklerde sorunu kavrayıp çözümü için mücadeleye vermediler. Bu nedenle "sen kadın değilsinki anlayamazsın" tesbilleri doğru değil. Bu kadın sorununu salt kadınlara bırakarak tepkici ve anti-bilimsel bir tesbittir. Bizlerin kadın ve erkeğin kimliğimizden önce insan kimliğimiz vardır ve bu ortak bir kimliktir. Bu ne-

denle birbirimizi anlayıp yardımcı olabilir, birlikte mücadele edebiliriz. Bu anlayıştan yola çıkarak Özgür Gelecek'in kadın sayfasında ara sıra emekçi dostlarımızın da yazılarını duygu, düşünce, öneri ve eleştirilerini de görmek isteriz. Bu bizleri bütünleştiren aynı idealler uğruna aynı potada eriten bir güç olacaktır. Kadın sorunu konusunda güncel, tarihsel, teorik ve pratik haber-yorumlarıyla katkıda bulunmak isteyenlere sayfamızın açık olduğunu, dahası katkılarınızı beklediğimizi buradan bir kez daha belirtmek isteriz.

Erkek egemen ideolojinin —ki

bu varolan burjuva-feodal değer yargılarının bir yanısıradır—olumsuz etkileri kadınlarla haklı bir tepkiye neden olmaktadır. Ama sınıf bilinci olmayanlar için bu tepkinin boyutu aşılma ve kadınlarımızda feminist anlayışlar olarak yansımaktadır. Bu tür anlayışlara kaymamalı ve kayanlara karşıda mücadele etmeliyiz. Çünkü kurtuluşumuz erkekler düşman olmaksızın, yakın olmaksızın birlikte değişip dönüşmekten geçiyor. Bu tür durumlarda Che'nin dediği gibi "Haşın olmalıyız sevgimizi hiç esirgemedik" anlayışını yaşama geçirmeliyiz.

Yanlışlıklara karşı elbette kesin ve uzlaşmaz olmalıyız. Ama bu sevgimizi esirgememize neden olamaz. Çünkü karşımızdaki insan emekçidir. O da bu düzen tarafından ezilmekte, sömürülmektedir. Ve en önemlisi de kaderimiz ve kurtuluşumuz ortaktır. Kadınlarımızın feminist kaynama noktasında çaba gösterirken erkeklerimiz de kesinlikle erkek egemen ideolojinin etkisinde sınırlı çabası vermeli ve yaşamın her alanında kadınıla eşit ilişki içine girmeye çalışmalıdır. Kadınların hak arama ve eşit ilişki isteme taleplerini "sen feministlik yapıyorsun!" diyerek itici bir konuma düşürmemelidir.

Sonuç olarak diyoruz ki; kadınlar; edilgen kimliği atma ve politik yaşama atılma noktasında kararlı

ATİK, 8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ ŞENLİK DÜZENLEME KOMİTESİ'NE

Dostlar Emekçiler açısından uluslararası özel günlerden birisi olan 8 Mart'ta böyle bir şenlik düzenlenmiş oldukça övgüye değer bir çalışmadır.

Bizler kadın ve erkek komünistler olarak, emekçi kadınların, mücadele ve dayanışma günü olan 8 Mart'ta tüm dünya emekçileriyle ortak hareket etmenin mutluluğunu yaşıyoruz.

Türkiye'de sadece ve sadece burjuva kadınlarının 8 Mart'ın özünü boşaltan etkinliklerine izin verip destekleyen kopradır patron ağı iktidarı emekçi kadınların, devrimci-demokrat, komünist kadınların 8 Mart'ın yaşayan özünü sahiplenmelerine kudurmuşcasına saldırıyor. Tüm etkinliklerini yasaklıyor.

Daha bugün (6 Mart) bu yasaklamaları protesto eden yüzden fazla kadına polis vahşice saldırı eliyle yakını gözaltına alındı. İçinde derneğimiz, Yeni Demokrat Kadın Derneği üyelerinin ve dergimiz Partizan muhabirlerinin bulunduğu insanların ş anda nerede bulunduğunu tam öğrenmiş değiliz. Bizleri hiçbir saldırı, yasaklama ve baskı korkutamaz. 8 Mart'ın özünü sahiplenmemizi engelleyemez.

Dostlar, 8 Mart dünya emekçi kadınların gününden söz edip de yığıt komünist, İsviçreli can yoldaşımız, Barbara Anna KIST-LEF'den söz etmemek mümkün değildir.

Siz yurtdışındaki yoldaşlarımızın Türkiye devrimi için çabalarını onurlu bir kazanımı olarak andığımız Barbara yoldaş, "sosyalizmin öldüğü" yaygaraları ve emperyalist ülkelerin kokuşmuşluğu ortamında kızıl bir kararımla olarak haklıyız, güzeli ve özgür geleceği müdeleyen bir azim ve kararlılıkla enternasyonal dayanışmanın en yüce örneğini verdi.

O'nun mücadelesi hepimize örnekler. Ondan boşalan safların yüzlerce Barbara tarafından doldurulacağına olan inancımızı vurgularken, şenliğimizin başarılı geçmesi dileğimizi de iletiyoruz. Kahrolsun Emperyalizm, Faşizm, Şovenizm ve Her Türden Gefricilik!

Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!

Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!

Tüm coşkuyla hepimizi kucaklıyoruz.

Yeni Demokrat Kadın Derneği Partizan

TÜRKİYE'DE KADININ DURUMU

cuk yapmak zorunda kalmış. —1990 yılı içinde 492 kadın intihar etmiş. Bunların; 163'ü sağlık nedeniyle, 177'si aile geçimsizliği nedeniyle, 72'si duygusal nedenlerle, 10'u öğrenim başarısızlığı nedeniyle 15'i bilinmeyen nedenlerle. —Kadınların 6.5 milyon'u aktif tarım ve sanayi işkolunda çalışıyorlar.

— Aktif olarak çalışma yaşamına katılan kadınların % 51'i tarımda çalışıyor.

— Eşit işe eşit ücret verilmiyor.

— İş yasasının 3. maddesi patronlara "hamile kadınları işten çıkartma" hakkı veriyor.

— Aktif olarak çalışma yaşamına katılan kadınların % 51'i tarımda çalışıyor.

— Tüm tarım çalışanlarının yarısını oluşturan (12-50 yaş arası) kadınların tamamına yakını herhangi bir ücret almıyor.

— Sanayide çalışan kadınların % 97'si gıda, dokuma, giyim gibi imalat işkolunda çalışıyor.

— Aynı eğitimi aldıkları halde; Erkeklerin % 5-7'si Kadınların % 0.6'sı yönetici konumda

- %38'i okuma- yazma bilmiyor.
- 20-24 yaş arası kadınların % 17.14'ü herhangi bir okuldan mezun değil.
- 55-59 yaş arası kadınların % 77.42'si herhangi bir okuldan mezun değil.
- Doğum yapan her 100.000 kadından 210'u doğum anında ölüyor.
- Anemi hastalığı; 5 yaşından üstündeki kadınların % 28'inde Gebelikte ise % 74'ünde görülüyor.
- Gebe kadınların % 57'si hiçbir sağlık hizmeti alamıyor.
- Doğurganlık yaşını tamamlamış (45-49 yaş) kadınların çocuk ortalaması 5.3.
- % 44'ü istediğinden fazla ço-

olmalı ve kendini aşmalıdır. Bunun içinde her şeyden önce kendimize güvenmeliyiz. Güvenmemiz için hiçbir neden yoktur. Çünkü bizler erkeklerle birlikte yaşamı üretiyoruz. Ona anlam ve güzellik katıyoruz. Ve hakkımız olan şeyleri istiyoruz.

Erkekler ise; erkek egemen ideolojinin olumsuzluklarına karşı kendi içinde mücadele vermeli yüzyılların içselleştirmeye çalıştığı burjuva feodal değer yargılarını yadsımalı kadınıla iki eşit insan olduğunu içine sindirmelidir.

Kadın ve erkek olarak eksik yönlerimizi aşma noktasında birbirimize yardımcı olmalıyız.

Unutmayalım ki insan tadında yaşamak ve özgür geleceği yaratmak kendi ellerimizdedir.

"Ben Sosyalizm için yaşıyorum!"

Bir genç kız düşünün! bir işçi ailesinin çocuğu olarak dünyaya gelse de, Avrupa'nın cennetlerinden birinde yaşıyor. Emperyalist burjuvalar kendilerine kafla zorla bağladıkları yarı-sömürge ve sömürge ülkelerden elde ettikleri sömürü kârlarından bir kısmını kullanarak ezilenleri satın alıp susturuyor; kendi gerçekliğine ve diğer ezilenlerin gerçekliğine karşı kör, sağır ve dilsiz bırakıyor.

Herşey olağan ve yaşam toz pembe!

Onbeş yaşında bir genç kız düşünün! Sistem her açıdan onu da kuşatmış, herşeyi toz pembe görmesi için şartlar fazlasıyla mevcut. Fakat o sadece gösterileri değil, aynı zamanda görünenin altındaki gerçekleri de gören bir çaba içerisinde. Sömürüyü, yabancılaşmayı, herşeyin metalaşmasını; kadının ince ama vahşi bir yolla ikinci sınıf konumunda tutulduğunu; diğer bazı ülkelerin ülkesi tarafından sömürüldüğünü; yoksul semtlerle zengin semtlerin yaşam standartlarını görüyor ya da fark ediyor. Bunlar onda her dürist insanda olması gerektiği gibi -"sisteme karşı çıkış" duyguları doğuruyor. Aynı duyguları duyan ve sistemi eleştiren insanlarla ve onların örgütlenmelerine ilgi gösteriyor. Otonom bir örgütlenme olan Republic Bunker'e yakınlık duyuyor, bildiri vb. dağıtımlarına katılıyor. Bir gece lokallerde polis tarafından basılıp kapatıldığına sistemi eleştirmenin o çok övülen demokraside ne anlama geldiğini, ne tür diyet istediğini anlıyor. Bu emperyalistlerin ona ilk uyarısıdır. Yüreği haksızlığa, sahtekarlığa karşı daha bir isyana boğuluyor. Baskılara karşı gizli ve açık kampanya örgütlenmelerine katılıp tepkisini dilelendiriyor.

Onbeş yaşındaki genç kızın sımsıcak insan sevgisi ve haksızlıklara karşı tepkilerle dolu yüreği, baskılara karşısında daha bir kabarıyor, ateşler basıyor. "Yoluma devam etmeli ve daha bir kararlı olmalıyım" diye düşünüyör.

17 yaşında bir genç kız düşünün: Paylaşımın, dostluğun, dayanışmanın en olağan boyutunu ifade eden bir yaşam biçimi içinde, dostlarıyla birlikte kendisini de üretken toplum yaşamını sürdürüyor. Öyle zümpelelerin gönül eğlendirmek ve daha çok da cinselliği alış-veriş düzeyine indirildikleri toplum yaşantısı değil bu. Öyle olmadıkları için de devletin saldırısına maruz kalmaktan kurtulamıyor. "Para cenneti" ve "demokrasinin beşiği" İsviçre'nin ünlü başkenti Zürih'te bir gece komünü başlıyor. Polis komünü yaşamına saldırıyor. Egemen zorbalara onun "ilk uyarı" karşısındaki başeğmezliliği üç haftalık bir tutukluluk süreciyle karşıyorlar. Ve 17 yaşındaki genç kız bu süreçten de

daha inançlı ve kararlı bir şekilde çıkıyor. Zora zorla karşı konulacağı gerçeği beyninde daha bir perçinleniyor.

Beyni, yüreği emperyalizme, halklara sunulan kan ve baskılara karşı çıkmanın mutluluğunu yaşarken, aynı ikili daha aktif olmak için can atıyorlar. 17 yaşının güzelliği ABD işgaline karşı direnen Vietkong, Almanya'da sisteme "radikal" çıkışlar, gösteren RAF oluyor. ABD'ye tokat üstüne tokat atan (on yıllar süren "Vietnam sendromu" yaratan) Vietkong'un gerilla savaşı onu derinden etkiliyor. RAF'ın Vietkong'u desteklemek için Almanya'nın Heidelberg kentinde ABD askeri üssünü bombalaması çoşkusunu artırıyor. "Zora zorla karşı konulacağı" ve "emperyalizmin en zayıf halkasından yenilgiye uğratılacağı" onun için anahtar teşkil ediyor.

Vietkong'u destekliyor, sol radikal gruplardan tutuklu olanlarla dayanışma içine giriyor. Teması "hiç kimseye baskı olmasın" ve mücadelede davet olan müzik parçaları dinliyor...

POP adlı dergiye "Ben Sosyalizm için yaşıyorum" diye yazıyor.

Genç kızın mekânı yoksul semtlerdir. Yoksullarla içiçe ve geçimini sağlamaya çalışırken görüyoruz onu. Temizlik, servis ve yardımcı işlerde çalışıyor. Yüreği sömürge karşı kinle dolu olarak, kapitalist sömürünün ne olduğunu bilerek çalışıyor ve sömürtürüyor kendisini! "Kendimi sömürmemek için çalışmıyorum" diyen aylıklığa (ve bu tutumlarıyla birilerinin üzerinden geçinene) çok kızıyor. "Zatların birliği" ilkesini bilmeye çalışıyor.

İsviçreli gruplar içerisinde en önemli ilişkisi KGI (Komite Gegen Isolation-İzolasyona Karşı Komite) ile olan ilişkisidir. KGI'yi MK bir grup olarak görüyor. Aynı zamanda Marlen grubu ile de yakın ilişkisini sürdürmektedir. Buradaki en önemli çalışmaları bu hareket içindeki feminist düşünce ve hareketleri ML düşüncelerle değiştirip dönüştürmek, kadın hareketini sınıf temelindeki anlayışla yürütmek oluyor. Nitekim bugün bu hareket sorunu Proleter Devrimci Hareketin bütünselliği içinde ele almaktadır.

1980'de Askeri faşist darbenin Avrupa'ya sığınmaya zorladığı Türkiyeli devrimcilerle tanışma olanağına sahip oluyor. Türkiye'de askeri faşist diktatörün acımasızca kan dökerken ve cezaevlerine atıklarına yaşamı zehir etmek için saldırırken Avrupa'daki devrimciler de o koşullarda karşı çıkışlarını sürdürüyorlar.

Yüreği dünya devrim ateşleriyle yanan ve beyni "en zayıf halka" düşüncesinde net olan kumral tenli

Barbara Anna Kistler, konuştuğu bir gecede "Kadın Erkek Elele Yeni Demokratik Devrim" şiarını haykırıyordu.

genç kadın "Tutuklularla Dayanışma Komitesi"nde yer alır. Anti-emperyalist gruplarla dayanışma içinde faaliyet yürütürken gazeteci olarak Peru'ya gider. PKP yetkilileriyle röportaj yapar. Nikaragua'da Sandinistlerin iktidara gelmesi üzerine Avrupa'dan giden "gönüllüler" in organize içinde görev alır.

Çok yönlü faaliyet içinde olan genç devrimci kadının yaşama yön verecek ilk adım belki de, 1 Mayıs mitinginde TKP/ML kortejinde Stalin posterinin taşınmasını ilgisini çekmesidir. Dünyada "Sovyetler Birliği" ve diğer Doğu Avrupa ülkelerinin geriye dönüşlerini artık gizleyemedikleri bir süreç yaşamaktadır. Marksist-Leninist değerler hoyratça çiğnenmektedir. Bilimlen burjuvalar koro halinde sosyalizme ve onun bir dönem simgesi olmuş Stalin'e saldırmaktadır.

lar. Sonraki süreçte Marksist-Leninist eserleri okuyor, Vietnam'ı, Çin'i, Nikaragua'yı..., Stalin'i, Mao'yu... inceliyor.

TKP/ML'lilerle tanışması şimdi onun için yaşamın anlamını ifade etmektedir. Anlayış birliği onun için herşeyin temelidir. Sonra tanımak, güvenmek, aradığı yoldaşlık ilişkilerini bulmak onu sonsuz dercede mutlu eder. ML-MZD anlayışına sahip olarak ve enternasyonal dayanışmanın en yüce örneklerinden birisini yaratarak Türkiye devrim mücadelesine doğrudan katılmaya yüneler. Özgürlüğe kanat çırpan ve bu uçularıyla Türkiye'de bir çoşku havası yaratan Metris firarilerinin onurlu bir gelecek kavgası pratiğinde yemden yerlerini almaları sürecine aktif olarak katılır. Sonra İstanbul'a yer-

leşir. Bu süreçte daha çok çeviri yapma işiyle uğraşsa da sadece bununla sınırlı kalmak istemez, kalmaması istemez. Düşmanın, bir kaç gün önce TKP/ML tarafından cezalandırılan polislerinin intikamını almak amacıyla saldırdığı bir süreçte İsmail ORAL'la birlikte kaldığı ev 19 Mayıs 1991'de basılır. Evde yalnızdır ve baskın sırasında karşı davranışa girme şansını yakalayamaz. Evde silahlar ve dökümanlar ele geçer. Aynı zamanda bir başka eve baskın düzenleyen resmi terör güçleri İsmail ORAL ve Hatice DİLEK'i kurşuna diziyor. Silah olmayan evde, silahsız "militanlar saatlerce silahlı çatışmaya girmiş ve bu çatışmada ölü ele geçirmişdir". Özgür Cihan ise sağ ele geçmiştir.

O günlerde ve ertesi işkence günlerinde Türk egemen sınıflarını daha bir iyi tanımış, yoldaşlarını ve davasına bağlılığı daha da artmıştı. O İbrahim KAYPAKKAYA gibi bir öndere sahip olmanın onuru ve deneyimiyle yoldaşlarına, ilkelere bağlılığı çok güzel bir örneğini vererek polis ve savcılığa ifade vermeyi reddeder. İşkenceleri protesto ederek açlık grevi eylemiyle direnişini güçlendirir. 15 günlük işkenceci yaşam sonrası "zorunlu mücadele alanı" cezaevinde üzerine düşeni yerine getirir. Türk devletiyle, İsviçre devletinin işbirliği ve halk düşmanlığı konusundaki sınıf dayanışmasını daha somut yaşadığı bu süreçte; cezaevini devrim okulu, mahkemeyi devrimin kürüstü şeklinde kullanmayı başarır.

16 Eylül 1991 günü ilk mahkeme burjuva basın için "ne olduğu, nasıl davranış göstereceği, pişmanlık sözleri sarfedeceği" beklentisiyle bir şov günü olarak görülür ve aşırı ilgi gösterilir. Ertesi gün ise bir dışında hiçbirinden çıt çıkmaz. Bir gün önce mahkeme koridorlarını dolduran, peşpeşe flaş patlatan, metrelerce kaset kaydı yapan onlar değilmiş sanırsınız.

Bu süreçten de bir komüniste yararış şekilde çıkan enternasyonalist genç kadına yoldaşları "Tanya" adını takarlar. Barbara Anna'ydı adı.

Tanya ismi Türkiyeliler için sadece "çocuk boynuna benzeyen boyun" a ilmiç geçirilip asılan biri değil, o en olumsuz koşullarda inancını yüce zurnasına bürünüp, "güçlü" düşmanın karşısında özgür gelecek mücadelesinin haklılığını haykırarak, kararlı, militan bir Partizan kızdır da.

Sovyetler Birliği'nde vatani ve sosyalizmi Hitler faşizmine karşı savunan Tanya ile, Enternasyonalizm en somut örneği olarak sosyalizmi Türkiye topraklarında kurma ve komünist dünya toplumu yaratma savaşındaki Tanya arasında-

"Emperyalist zincirin en ince halkasından koparılması gerçeğine uygun olarak, mücadelenin boyutlandığı ülkelerin ML karakterlerine destek vermeyi enternasyonal bir görev olarak görüyorum. "Komünizm ölü" çağrılarının atıldığı şu süreçte bu görev bir kat daha artmıştır."

"Sonuç olarak emperyalizme, faşizme ve tüm dünya gericiğine karşı mücadelede halkların devrim davasına yardımcı olabilirdiysem bundan ancak gurur duyurum."

"Beni ancak enternasyonal proletarya yargılar, siz değil!"

"İsmail kararlı bir komünist olarak tanınmış ve hakim sınıflar öyle güzel insanlardan büyük bir korku duymakta, onları öldürmek kendilerini kurtaracağını umut etmektedirler. Fakat devrimciler öldürülse de devrimin gidişi durdurulamaz.

Sınıfsız ve zulümsüz bir toplum için mücadele veren devrimciler bu mücadelenin

Barbara Anna Kistler'den

sıcaklığı içinde çelikleşiyor, şehitlerimizin bıraktığı mirası geliştiriyorlar."

"Çeşitli ülkelerdeki emperyalistler ve gericiler bu dayanışmayı yıkmalı ve böylece Komünizm davasını yerlebir etmek amacıyla emekçiler arasında milliyetçi duyguları ve, özellikle metropollerde şövenizmi yaratmaya çalışıyorlar."

"İbrahim Kaypakkaya'nın yazılarını okuduğumda çok etkilendim. Bugün komünist önderin kısa yaşam sürecinde neler yaratabildiğine büyük bir hayranlık ve saygı ile baktım... Bu komünist önderin kanı ile köklerini suladığı proleter partisi ilgimi daha da çekti. TKP/ML'nin herşeyden önce bilimsel olarak doğru olduğunu anladım ve

çeşitli milliyetlerden Türkiye halkını gerçek kurtuluşa götürecektik tek proleter parti diye güvendim. O, her ML parti gibi nesnel gerçeklere dayanarak, tarihsel ve toplumsal gelişmelerin durdurulmaz akışının yatağı olma özelliğini taşıyor. Yükselttiği kızıl bayrağı lekelişizdir."

"MLMZD ve proleter enternasyonalizmini savunan bir devrimci olarak, dünyadaki proletarya ve ezilen halkların mücadelesine hizmet ederken, emperyalizmin zincirin en ince halkasından koparılması gerçeğine uygun olarak, mücadelenin boyutlandığı ülkelerin ML hareketlerine destek vermeyi enternasyonal bir görev olarak görüyorum."

"İsviçre'deki devrimci durgunluktan dolayı enternasyonal dayanışma pek gelişmiş. İsviçre halkının duyarsızlığı beni üzüyor ve "halkım" için bazen utanıyorum. Buradaki halkın Avrupa'daki proletaryaya karşı haklı güvensizliğine burada kalarak biraz güven tutabilirim."

"Bence Türkiye'deki halk savaşına omuz vermek enternasyonal proletaryaya hizmet etmek demektir."

"Kapitalist ülkelerde de kadınlar cins baskısı altında ezilmektedir. Kadınlar modern köle olarak yaşamaktadır. Kapitalist toplumdaki özgür görüntüler alçak bir sahtekarıktır. Kadınların özgürlüğü burjuvazinin çizdiği bir özgürlüktür."

"Uzun yıllar Avrupa toplumunda yaşayanlar oradaki yozlaşmadan oldukça fazla etkilenmektedirler. Bu nedenle birinci görev ülkeye dönüp devrim katılmaları ikincisi ise oradaki yozlaşmaya karşı tüm güçleriyle direnme, ölüme devrimi ve enternasyonal mücadelenin yararı için gerekli olan özveri ve disiplin mutlaka gösterilmelidir. Kayda değer hiçbir şey yapmadan ben mücadele ediyorum deyip vicdan rahatlatılmamalıdır. Kendisine devrimciyim diyen herkesi Türkiye'deki Demokratik Halk Devrimi mücadelesine katılmaya çağırıyorum."

ki bağ sınıf kardeşliği ve insanlığın kurtuluşu ülküsüdür.

Yedi aylık tutsaklıktan sonra Barbara Türkiye sınıf mücadelesinin, merkezi halkası olan gerilla savaşında yer almak ister. Bu istem Barbara'nın olduğu kadar çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryası ve emekçi halkları için de bir onurdur. Böyle bir enternasyonalist devrimciyle omuz omuza olmak, birlikte savaşmak ifade edilemeyecek bir ayrıcalıktır. Fakat bazı hukuksal sorunlar Barbara'nın yurtdışına çıkmasını zorunlu kılmaktadır.

Bir genç kadın düşünün: Yukarıda anlatılanları yaşamış ve zorunlu ayrılıkla yüzyüzedir. Bu onun için acıların en büyüğüdür. O Türkiye'nin toprağının değil, özgürlük kavgasının aşığıdır. Ve bu aşkına giden yolun Türkiye devriminden geçtiğini bilmektedir. Türkiye'ye ve TKP/ML'ye vurgun olmasını ancak böyle kavrayabiliriz. Türkiye'de emekçilerin kendi kavgasına yeterince sahip çıkmadığı, ihanetin, kavgı kaçınılığının yoğunlaştığı bu süreçte Barbara Türkiye devrimine daha bir dört elle sarılır. Bir an-dahi geçirmeden hemen gerillaya katılmak istemesine rağmen buna ancak birkaç ay sonra kavuşur. Yurtdışı dönüşü aşkına kavuşmak özlemi daha bir yoğunlaşmıştır. Gerillaya katılış sürecinin her uzayışında tepkisi ve ısrarı daha bir artar. Ve nihayet sevgiliye kavuşma coşkusuyla gerillaya katılır. Onun varlığı gerilla ve köylüler için o kadar değerli ve anlamlıdır ki, onunla tanışmış olmak bir ayrıcalıkta, omuz omuza savaşıyor olmak ayrıcalığın karesidir. Enternasyonal proletaryanın işçi kızı Barbara (Kinem), çeşitli milliyetlerden halkımızın savaş neferleri TIKKO gerillaları için enternasyonalizmin en somut ve canlı örneğidir de.

Sosyalizmin en zor sürecini yaşadığı bu koşullarda MLMZD bilimine sarılıp doğrudan inat ve mücadelede ısrar ne kadar onurlu bir davranışsa ve tarih bunu ayrıcalıklı olarak teslim edecekse, aynı tarih Barbara'nın tutumundaki ayrıcalığı da teslim edecektir.

Türkiye sınıf mücadelesinin ve dünya komünizminin savaşçısı Barbara, parti ve devrim şehitleri ayında Dersim'de şehit düştüğünde olumlu bir miras ve tarihsel bir onur bırakıyordu geriye.

Özü gereği enternasyonalist bir komünist olan Barbara'mızın mezarı altıncağ yürüyüşündeki emekçi halkımız için kendisine yarışır bir anıt ve değerler hazinesi olarak tarihteki yerini alacak ve eğitici işlevini görecektir.

Evet bir kadın düşünün; genç kızlığında yüreğine düşmüş kavganın ateşi ve inancın haklılığıyla mücadeleye atılmış, emperyalist burjuva olanaklardan etkilenmemiş ve tüm insanlık için özgür bir dünya yaratma ereğinde, hiçbir baskıdan yıldılgınlığa kapılmamış, Türkiye devrimi savaşında silah elde toprağa düşmüş, canımıza can, kanımıza kan olmuş!... Bu ölümün yücelerden yüce olduğunu kim inkar edebilir?

Devrim ateşini körükleyen Barbara yoldaşın yerini doldurmak için; kadın ya da erkek olarak, dünya komünizmi ve kardeşlik toplumu uğruna atan yüreklere kendi yüreğimizi katmak göreviyle yüzyüze olduğumuzu unutmamalıyız!

Şimdi soruyoruz; senin de bu genç kadının yerini dolduranlardan birisi olman gerekmez mi?

Not: Barbara Anna KISTLER (Kinem) ile ilgili bir özel sayı çıkaracağımızdan O'nu tanıyan, birlikte yaşamış herkesten anılarını yazmalarını, varsa mektup ve fotoğraflarını 7 Nisan 1993'e kadar bize yollamalarını önemle istiyoruz.

İsviçre emperyalizmine karşı mücadelede çelikleşen Alp dağlarının başeğmez kızı Barbara Anna Kistler, her türlü rahatsızlığının tersiyle bir kenara iterek programını benimsediği proletarya partisinin safalarında faşizmin en koyu işletildiği Türkiye'de mücadeleye atıldı. Hasanpaşa katliamında yoldaşları İsmail Oral ve Hatice Dilek katledilirken O, düşmana esir düştü. İşkenceden geçirildiğinde tek bir sır vermedi. TC'nin mahkemelerinde, "BENİ ANCAK ENTERNASYONAL PROLETARYA YARGILAR, SİZ DEĞİL!" diyerek meydan okudu.

Belçika İşçi Partisi üyesi Jan Fermon gazetemizi ziyaret etti

Çalışmalarında uluslararası dayanışmaya önemli yer veren ve M-L, MZD anlayışında olan kesimlerle tanışmak, ortak platformlar ve birlikler oluşturmak amacı güden Belçika İşçi Partisi'nden bir üye geçenlerde ülkemize de gelmiştir. Aynı zamanda Brüksel'de avukatlık yapan Belçika İşçi Partisi üyesi Jan FERMON ülkemize, bir grup avukata açılan davada avukatlarla dayanışma sağlamak için gelmeden önce dergimize de haber yollamış gelince görüşmek istediğini iletti.

Gazetemizin savunduğu ML-MZD çizgisini kendine yakın/paralel gördüklerini söyleyen Jan FERMON'la görüşmemizde Türkiye'ye ve çeşitli politik örgütleri tanıma çabası içinde gördük. Daha sonra nedenini öğreneceğimiz bu ilgi; Belçika İşçi Partisi'nin bütün komünist örgütlerle birlik oluşturmak amacından kaynaklanıyordu. Özellikle TKP/ML'yi tanımadığına rağmen, TKP/ML'nin kuruluşundan bugüne kadar politik hattı, örgütsel problemleri üzerinde önemle duran Jan FERMON kendi partilerini ve çalışanlarını da şu ana başlıklar altında özetliyordu.

- 1968-69'larda parti değil legal bir örgüttür. Adı Amado.

- 1979'da kongrede Belçika İşçi Partisi kuruluyor. Esasını Amado'dan az bir kısmını da diğer bazı örgütlerden gelenler oluşturmaktadır.

- Esasen sanayi proletaryası içinde çalışmakla birlikte gençlik içinde de çalışıyorlar. Irkçılığa karşı, anti-empyalist cephede çalışıyor, yer alıyorlar. Anti-empyalist birlik ve komünistlerin birliğini sağlama çalışmaları var. Dünyadaki devrimci kampanyaları kutlama/destekleme anlayışı ve çabaları var.

- Komisyonlar oluşturuyor ve onlar aracılığıyla örgütleniyorlar.

- Anti-empyalistler Birliği; 3 yıldır, ekonomik kriz, körfez savaşları konularında, yoksulluğa karşı ve yabancıların "eşit hakkı" için kampanya yürütülmüştür.

- Gonzalo'nun yaşamını savunma kampanyası içinde çalışıyorlar.

- Son seçimlerde aşağı sağ Fleming'de (Valonya) Neo-nazi parti % 10 oy alıyor Belçika İşçi Partisi'nde "halklar için eşit hak" kampanyası yürütüyor.

- "3. Dünya" (sömürge, yarı-sömürge ülkeler) için hekimler ko-

Belçika İşçi Partisi üyesi Jan Fermon gazetemizi ziyaret ederken, Enternasyonalist devrimci Barbara Anna Kistler'i de "Onun tutumu dünya komünistlerine ve halklarına örnektir" diyerek andı.

misyonu; Bu komisyon bu tür ülkelerde devrim mücadelesi yürüten örgütlerle dayanışma amacıyla hekimler yolluyor. Bugüne kadar El Salvador, Filipinler ve Filistin'e doktor göndermişler.

- Gençlik Komisyonu (Rebelle Karşı çıkış/Ayaklanma); ırkçılık ve faşizme karşı kampanyalar örgütleniyorlar. Geçen yıl Brüksel'de 5 yabancının öldürülmesi. Buna karşı kampanya yürütüyorlar.

- Yükseköğretim örgütü (Komisyonu); özel olarak yükseköğretim'de çalışmalar yürütüyor. Okul/öğrenci sorunları yanında ülkesinin diğer sorunları konusunda da çalışmalara katılıyorlar.

- "Sovyetler" Birliği ve Doğu bloku ülkelerindeki gelişmelerden sonra;

- Komünistler arası iyi diyalog geliştirmiş, sosyal-demokrasi ve revizyonizm ile oradaki sınırları daha belli olduğunu düşünüyorlar.

- MZD noktasında net bir düşünceye sahipler. Mao'yı dünya için önemli görüyorlar.

- Stalin; 1920'lerden sonra sosyalizme katkılarda bulunmuş önemli birisidir. Bu konuda parti bir kitap çıkarmış. Fransızca.

- Kuzey Kore; revizyonizme kar-

şı Kuzey Kore ile ilişkilidir. K.Kore'yi sosyalist bir ülke, iktidardaki partiyi de komünist görüyorlar. "Gerçekten bütün komünist örgütlerle ilişki istiyoruz".

- "Küba revizyonist yolu takip etmedi."

- Cözülüşten sonra, 3 yıldır yeniden yapılanmaya gidiyorlar. Parti üyelerini daha da bilincendirme çabası veriyor, tüm devrimci örgütlerin birliğini sağlamaya çalışıyorlar. Tüm dünyadaki devrimci örgütlerin birliğini istiyor, örgütlerle ilişki kurma çabasını sürdürüyorlar.

- Yayınları; Solideer isiminde haftalık, haber-yorum, Enternasyonalist Solideer isiminde, daha çok işçi sendika konularını işleyen düzensiz (seyrek), Marksist çalışma adında 2 ayda bir teorik yayın organı çıkarıyorlar.

- Basmevleri var. Yılda 10-20 adet kitap basıyorlar.

- örneğin; Sovyetler Birliği'ni inceleyen bir kitap. İngilizce.

- Kapitalizm üzerine/kriz inceleme. Fransızca.

- Stalin ve sosyalizmin yapısı inceleme. Fransızca.

- Sendika; sosyal-demokrat ve

Hristiyan-demokrat nitelikli iki belli başlı sendika var.

- Parlamento-seçimleri;

- Seçimlere katılıyorlar. Devrim yolu olarak gördüklerinden değil, seslerini duyurmak için. Kürsü olarak kullanmak istiyorlar.

- Genel olarak kitleler apolitik konumda. İşçiler ve halk arasında tartışma pek olmuyor. Seçimler en fazla tartışmanın olduğu zamandır. Seçimlere katılmalarındaki diğer bir nedene bu.

Bu süreçte gösteri vb. düzenliyorlar.

- Devleti faşist görmüyorlar. Çeşitli hakları var Legal olarak ML parti kurabiliyorlar.

Büyük endüstri işçileri arasında, işten atılma ve sosyal haklardan yararlanmama tehlikesi olduğundan yarı-legal örgütlenmeler de oluşturmuyorlar.

Devlet dairelerinde ve bakanlıklarda görevli ya da yüksek bürokratlar arasında olan üyeleri tamamen illegal örgütleniyorlar.

- Devrim yolu konusunda, zor'un yeni toplumun ebesi olduğunu inanıyorlar. Devrimin değişik koşulları vardır;

- Emperyalistler arası savaş koşullarında devrimci durum oluşur.

- Emperyalist ülkelerce bağımlı ülkelere baskılar yoğunlaştığında orada da halk yoğun tepki gösterebilir. Bu süreçte devrimci durum oluşabilir.

- Avrupada ekonomik güçler çökebilir. Sömürgeler kaybedildiğinde bu kaçınılmazdır. İşçilere baskı olur, işsizlik vb. nedenlerle hareketler gelişebilir. Bu süreçte devrimci durum oluşur.

Bunların hepsine göre hazırlıklı yapıyorlar. Hangisinin olacağı şu anda belli değil. Bu durumlardan herhangi biri oluştuğunda ayaklanmayı anlayış olarak kabul ediyorlar ama henüz hazır değil.

- Belçika Komünist Partisi'nin 2. paylaşım savaşı sonrasında devrim yapma koşulu vardı, hatalarından dolayı yapamıştı.

Nazilere karşı en büyük direniş komünistler göstermiştir. Halk üzerinde öyle etkin bir itibarları vardı ki, komünistler sokaktan geçtiklerinde halk onları alkışlıyordu.

Komünist Partisi'nin lideri 3. Enternasyonalde katılan Henri De MONE.

Dimitrov'un cephe anlayışından hareketle oportünist bir anlayışa sapıyor. Dimitrov'un anlayışını metropollerde uygulamaya çalışıyor. Milliyetçilerle (ki; bunların başkanları nazi birisi) işbirliği öneriyor. Naziler reddediyor ve devrimcileri baskı uyguluyor.

Komünistler iktidarı alacak güçteyken buna yönelinmiyor, uzlaşma yolları arıyor.

Savaş sonunda ülke ABD ordusu giriyor. Komünistlere "silahları bırakın iktidarı devredelim" önerisi getiriyor. Çoğunluk komünistlerin hayır demesine rağmen önderlik (Henri De MONE) uzlaşmaya varıyor, silah bırakıyor, komünistler iktidarda ancak 1 yıl kalabiliyorlar.

- Jan FERMON, İsviçreli

konünist Barbara Anna KISTLER'in Pülümür'de, gerilla savaşında şehit düşmesine ilişkin; "Barbaranın bu durumu bir yanıyla iyi, bir yanıyla kötüdür. İyidir çünkü Barbara bir komünist olarak enternasyonalist dayanışmanın sembolü olmuştur. Kötü olan ise Barbara'yı yitirmiş olmamızdır. Yokluğuna üzülyüz. O'nun tutumu dünya Komünistlerine ve halklarına örnektir" diyerek görüşlerini dile getirdi.

Jan FERMON'u ülkesine sınıcsık dostluk duygularıyla uğurladık.

Guzman için Acil Enternasyonal Komite'nin kuruluş konferansı yapıldı

And dağlarından Lima'ya inen devrim dalgası başta Fujimori faşizmi olmak üzere tüm emperyalistlerin ve dünya gericiiliğinin yükünü taşıyor. 12 Eylül 1992 günü ABD önderliğinde Fujimori faşizmi PKP Başkanı Gonzalo ve yoldaşlarını esir aldıklarında sevinçliydi. Ancak onu "kafes" içinde yargılayan O, Peru ve dünya halklarının bir sesi olarak tüm emperyalistleri ve uşaklarını yargıladı, tutukluğunda meydan okudu. Dünya halklarına umut ve coşku verdi.

Acil Enternasyonal Komite'nin yanısıra bir dizi kişi ve kuruluş Gonzalo'nun hayatını korumak için eylemlere girişti. Ve bu önemli insanın sesini Peru devriminin öne, emperyalistlerin "Yeni Dünya Düzeni" nağmaları arasında uluslararası kamuoyuna duyurmasını bildi.

27-28 Şubat 1993 günü Almanya'nın Duisburg kentinde Acil Enternasyonal Komite'nin kuruluş konferansı gerçekleştirildi. Türkiye'den, Bangladeş'ten, İspanya'dan, Latin Amerika'dan, Güney Afrika'dan, Yunanistan'dan vb. ülkelerden gelen delegelerin yanısıra salonu dolduran dinleyicilerle konferans oldukça kalabalıktı. Değişik dillerden sloganları yer aldığı PKP ve Guzman pankartları salonun her tarafını dolduruyordu. Acil Enternasyonal Komite'ni davet ettiği konferans delegesi ve Elazığ İHD Başkanı avukat Metin Can'ın konferanstan birkaç gün önce arkadaşı doktor Hasan Kaya ile birlikte

kontgerilla tarafından katledilmesinden dolayı etrafı çiçeklerle çevrilmiş resimleri de dik-kati çekiyordu.

Kürsünün bulunduğu yerde "kafes içinden" yumruğunu havaya kaldırmış dünya gericiiliğine meydan okuyan Guzman'ın duvar boyu resmi salonu dolduran kitleye ayrı bir coşku veriyordu.

Delegelerin konuşmaları İngilizce, Almanca ve Türkçe tercüme ediliyordu. Kürsüye gelen her delegesi, Guzman'ın hayatını korumak ve Peru devrimine dayanışmak için ülkesinde yapılan faaliyetleri hararetle anlatırken bu durumun gelinen aşamada uluslararası boyutta başta ABD olmak üzere tüm emperyalistleri ve Fujimori faşizmini dünya demokratik kamuoyu önünde önemli derecede teşhir ettiğini belirtiyor ve anti emperyalist bir cephenin oluşmasına konferansın büyük katkısına bulunacağına dikkat çekiyorlardı. Bu olumlu bir şeydi ve güçlendirilmesi gerekiyordu.

Ancak divan gerek gündemin işletilmesinde gerekse delegelerin tecrübe aktarması için söz hakkı verilmesinde gerekli hassasiyeti gösteremiyordu. Yer yer tepkisel davranması delegeler arasında huzursuzluk yaratıyordu. Partizan dergisinden konferansa katılan delegeye, başvuruda bulunmasına rağmen söz hakkı verilmemesi bir olumsuzluk örneğidir. Ayrıca konferans örgütlenmesinde, kitle seferber edilmesinde, delegelerin yer

sorunu üstlenmesinde önemli çabası olan TKP/ML'ye dahi görüş belirtmek için divana başvuruda bulunmasına rağmen mesaj bölümünde söz hakkı verilecek denilmesine rağmen, sözkonusu bölümde de söz hakkı verilmemesi divanın anti-demokratik tutumunu gözler önüne seren ayrı bir olumsuzluktu.

Zira, her buyutuyla emek veren, kitleleriyle koşturan ve özveriyle bulunan bir örgütün konuşma hakkı kadar doğal başka bir şey olamaz. Her ne şekilde olursa olsun bu hakkın gasbına karşı koymak kadar da doğal bir şey olamaz. Gerek delegeler gerekse izleyicilerin önemli bir kesimi bunu gördüğü için tepkisini dile getirdi. Ve bir süre gergin bir hava yaşandı.

Daha sonra durum yatıştırıldı ve olumsuzluğun giderilmesi için varolan divan başkanlığına PKP'den bir kişinin yanı sıra ATİK'ten de (Avrupa'da Türkiyeliler İşçiler Konfederasyonu) bir kişinin delegelerin oylamasıyla salon "yaşasın PKP, yaşasın Başkan Gonzalo, yaşasın ML-MZD, yaşasın Halk Savaşı, ağa-patron devletini yıkacağız halk iktidarı kuracağız, yaşasın enternasyonal dayanışma" sloganlarıyla çinildi. Ve konferans yeniden coşku bir havaya büründü.

"Guzman'a Özgürlük" kampanyasının değişik açılardan geliştirildiği, insan haklarının rolü, Peru gibi ülkelerde halk hareketlerinin durumu ve emperyalistlerin "yeni dünya dü-

zeni" konusundaki politikalarında ele alındığı konferans bu buyutuyla faydalı oldu.

Divan, bundan sonraki faaliyetlerin daha sağlıklı ve düzenli olabilmesi her ülkeden iki delegenin temsilcisiyle oluşacak bir yürütme kurulunun seçilmesini önerdi. Her ülke kendi alanında bu işlemleri yaparken Türkiye delegeleri kendi aralarında yayıncı ve yazar Ragıp Zarakolu ve Gaziantep İHD başkanı avukat Salih Şahin'i yürütme kurulu için belirledi. Partizan dergisi olarak "Guzman"ın hayatını korumak için Türkiye kesitinde her ne kadar ağırlıklı faaliyet yürütüyorsa da bunu yürütme kuruluna girmek için bir dayatma olarak getirmede ve delegelerin önerilerini onayladı. Böylece delegelerin onayıyla 30 kişiden oluşan bir yürütme kurulu seçildi. Seçilen yürütme kurulu kendi içinde toplanarak görev bölümü yaptı.

İlk etapta Peru'ya parlamenterlerden oluşan bir heyet gönderileceği açıklandı.

Konferansa, Abimael Guzman'a özgürlük komitesi yürütme kurulu adına; A. Rıza Dizdar, Av. Ercan Kanar, Şaban İba ve Yeni Demokratik Kadın Derneği adına Seza Mis, Partizan dergisi adına Memik Horoz bir ortak mesaj yolladılar.

Ayrıca Yeni Demokrat Gençlik'de bir mesaj iletildi.

Değişik ülkelerden gelen birçok mesaj konferansda coşuklu bir hava yarattı.

KIZIL DEKORLAR SAVRULACAKTIR

Rusya'da iki burjuva klik arasındaki çatışmalar arttı

150 yıl önce burjuvazinin uyularını kaçıran "komünizm heyulası" bugün Rusya'da Kremlin duvarlarını zorlamaktadır.

Diş Haberler Servisi- Komünist Manifesto şöyle başlıyordu: Avrupa'da bir heyula dolaşıyor: Komünizm heyulası... Eski Avrupa'nın bütün güçleri, hayaleti defetmek için kutsal ittifaklara girdi.

1917 ile dünya topraklarını kasıp kavuran kızıl fırtına, yeni bir çağın, proleter devrimleri çağının hayat bulan tecrübesiydi. Fakat kızıl iktidarın birer birer yenildiler ve kapitalist restorasyona başladı. Revizyonistler, proletaryanın iktidarlarını gaspettiler ve günün boz bulanıklığında, kızıl dekorlar içerisinde, bataklık türkülerini söylemeye başladılar. Emperyalistlerin "Yeni Dünya Düzeni" türkülerini bu bataklık türkülerinin menşei ayndır: Burjuvazinin tüm dünyayı tekrar hakimiyeti altına almasının zafer çığı.

Proletarya, kendisiyle beraber tüm insanlığı kurtaracak tek sınıftır. İktidar deneyimi bir asrı bulmaz. burjuvazi ise sınıflı toplumların tüm sömürücü geleneklerinin kendisinde toplamıştır ve dünya çapında iktidar için üç asır mücadele etmiştir. Ama unutuldu samlan şeyler unutulmadı. Bu gün proletarya tarihsel deneyimlerinin, Marks'ın Lenin'in, Mao'nun kızıl güzergahındaki uzun yürüyüşüne devam ediyor. Bunlar unutulmaz çünkü bunları unutan bellek, yaşandan kopuk, hasta bir bellektir.

Lenin'in ülkesinde, burjuvazi iktidarı gaspedeli tam 37 yıl oldu. Ve Yeltsin ile Halk Temsilcileri kongresi birbirleriyle çekişiyor. Çekişme, Kongre'ci Ruslan Hasbulatov

ile Başkan Boris Yeltsin arasında ve ülkeyi kimin yöneteceği tartışılıyor. Yeltsin, batılı emperyalistlerle uyum içerisinde programlara sahip ve onun Dışişleri Bakanı Kozyrev, batılı emperyalistlere şöyle sesleniyor: "Bizi yalnız bırakarsanız komünizm tekrar gelir." Oysa Halk temsilcileri Kongresi'nin komünizmi getireceği falan yok. Bunu anlamak için kongre'nin sınıfsal kökenini incelemek yeterli: Kongre üyeleri; "Komünist" Partinin bölge yöneticileri, sendika ağaları ve devlet fabrikaları ile kolektif çiftlik yöneticileri... Yani bürokrat burjuvazi. Yeltsin ve parlamento arasındaki mücadeleye iki hırslı adam veya reformcu-radikal veya iki rakip ideolojinin çatışması değıldir. Ama iki burjuva klik arasındaki çatışmadır.

Rusyada klikler arası çekişmeler 10 Aralık 1992 'de Yeltsin'in ülkeyi kendinin mi yoksa parlamentonun mu yöneteceğine halkın karar vereceği bir referandum önermesiyle gelişmeye başladı. Birkaç gün sonra kongre ve Yeltsin arasında anlaşma sağlandı ve Nisan'da referandum yapılmasına karar verildi. 29 Ocak 1993'te parlamento, başkanlık ve parlamento seçimlerinin 1994 sonbaharında yapılmasını onayladı. 28 Şubat 1993'te Yeltsin ile Parlamento Başkanı Ruslan Hasbulatov arasındaki anlaşma girişimleri başarısız kalınca parlamento, Halk Temsilcileri Kongresi'ni olağanüstü toplantıya çağırdı.

Parlamento, Halk Temsilcileri kongresi'nden Yeltsin'in anayasa-

yı ihlal edip etmediği konusunda karar almasını istedi. Buna karşılık Yeltsin'de kongre'yi kendisiyle uzlaşmaya varmadığı taktirde "tam yasal olmayan" uygulamaları yürürlüğe koymakla tehdit etti. 9 Mart'ta Hasbulatov anayasa konusunda Yeltsin'le anlaşmayı reddedince Kongre'ye de yol açılmış oldu. Kongre bunun üzerine Yeltsin'in referandum teklifini reddetti ve referandumu ayrılan ödeneğin, ordu üyelerinin konut açığında kullanılmasını kararlaştırdı.

Nihayet Boris Yeltsin 20 Nisan'da yaptığı açıklamayla 25 Nisan'a dek ülkeyi Karanamereler yöneteceğini açıklarak "iki başlı yönetimi" belirginleştirdi. Bütün çekişmelerine rağmen işin ilgi çekici yanı hala iki tarafın da "Komünizm heyulasından" dem vurmalarıdır. Öyle ya geçen yılki rakamlara göre enflasyon %2000'e ulaştı ve brüt üretim %25 oranında düşmüştür. Burjuva klikler arasındaki çatışmanın dışında kalan (şimdilik güçlenmekte olan) Rus komünistlerine düşen görev, kargaşayı devrimci dalgayı yükseltmek için kullanmak olmalıdır.

Şimdi Rusya'da, kızıl bayraklar, yeniden ayağa kalkan proletaryanın ellerinde dalgalanmaktadır. Sınıf bilinci proletaryanın bir zamanlar sosyalizmi yaşamış Doğu Avrupa ülkelerinde yeniden yekineceği zaman yakındır. O zaman, ideoloji maddi güce dönüşecek ve kızıl bayrak gerçek öncülerinin ellerinde dalgalanacaktır.

Avusturya'dan Humanic işçilerine destek

Kadın emekçilerin öncülük ettiği Çorlu Humanic ayakkabı fabrikasındaki grevi Humanic ayakkabı fabrikalarının merkezinde bulunduğu Avusturya'dan işçiler destekledi. Çorlu'da kurulu Humanic fabrikası işçilerine selam gönderen emekçi okurlarımızın yazdığı metni yayınıyoruz.

Humanic fabrikası krallıktan sonra kurulan, yüzyıla yakın bir geçmişli olan ve Avusturya'nın da en büyük ayakkabı fabrikalarından biridir.

Avusturya işçi sınıfının ve Avusturya'da çalışan yabancı işçilerin sırtından sömürerek elde ettiği yıllık geliri 3,5 milyar şilindir. Bunu TL'ye çevirirsek sıfırlar yetmez. Yani birkaç trilyonu bulmaktadır. Ancak Humanic fabrikası ne bu sömürüyü yeterli bulmuş, ne de bu kazancına yeter artık diyememiştir. Kârına kâr katmak için sömürünün daha çok olduğu, barbarlığa döndüğü ucuz, iş gücünün bulunduğu ve emperyalizme göbekten bağımlı ülkelere yönünü çevirmiştir. Tabii bu ülkelerin başını hiç şüphesiz emperyalizmin atını istediği gibi oynattığı Türkiye çekmektedir.

İşte Humanic fabrikası da bu fırsatı kaçırmamış, 1987 yılında işgücünün Türkiye'ye oranla daha pahalı olduğu Avusturya'daki firmasından 300 işçiyi işten atarak fabrikasını önemli bir bölümünü Çorlu'ya taşımıştır. Fabrikanın kuruluşu tamamlanır tamamlanmaz, yöneticiler Türkiye gibi geri bırakılmış ülkelere kadın işgücünün daha ucuza satın alındığını "keşfetmişler" ve kadın işçi çalıştırmaya başlamışlardır.

İlkelere kadar sömürülen kadınların çalışmalarına karşılık ayda ödenen para Avusturya parası ile 1066,-Şilindir. Bu miktar TL' sine çevrildiği zaman 855.000 Türk Lirası yapmaktadır.

Ama kendi ülkeleri Avusturya'da bu miktar sadece ve sadece bir kişinin aylık sigara parasıdır. Örneğin Marlboro sigarası bir kişi ayda 1140 şilin harcamak durumundadır. Kısacası bir ay boyunca deyim yerinde ise "anasından emdikleri süt, burunlarından gelinceye kadar" çalışan emekçilere ödenen maaş Avusturya'da yaşayan bir insanın 1 aylık sigara parasından bile azdır. Ülkemizdeki sömürünün barbarlığını varın siz hesap edin.

Aynı fabrika kendi ülkesinde çalıştırdığı işçisine 9000 (dokuzbin) ile 12.000 (onikibin) şilin arasında ücret ödemektedir. Bunun anlamı kendi ülkesinde bir işçiyi ödediği ücret ile Türkiye ve Türkiye gibi geri bırakılmış ülkelerde aynı paraya 8 ile 10 işçi çalıştırmaktadır. Yani kârını 8'e hatta 10'a katlamaktadır. İşte bu inanılmaz sömürüye dur demek ve yaşam standartlarını biraz daha yükseltebilmek için Humanic işçileri Deri-İş önderliğinde grev kararı alarak 1992 temmuzunda uygulamaya koymuşlardır. İşçilerin talepleri pek fazla olmamakla beraber işveren yine de bunları kabul etmeyerek işçileri grev zorlamıştır. İşçilerin talepleri şunlardır:

- 1- İşyeri baş temsilcisinin çalıştırılması
- 2- Ücretlerin 2266 Avusturya şilini olarak artırılması
- 3- İşyeri temsilcilerinin işten çıkarılmaması

Bu ve buna benzer en basit insanı talepleri bile işveren tarafından kabul edilmeyince işçiler grev yoluna haklarını arama yoluna başvurmuşlardır. Bu grevi diğer grevlerden ayıran en önemli özellik 12 Eylül askeri faşist cuntasından sonra yapılan en uzun süreli grev olma özelliğidir. İkinci önemli aydıcı özellik Osmanlı imparatorluğundan günümüze kadar "Kadın haklarının olmadığı, kadının ikinci sınıf efsik etek olarak tanımlandığı" vs. İşte bu tanımlamanın mimarları komprador burjuvazi ve toprak ağalarına ikinci bir şamar indirerek Humanic grevinin öncülüğünü bizzat kadın emekçiler, proleterler yapmaktadır. Yılların ezilmişliğe, horlanmışlığına başkaldırı da olan bu grevi kırdırma için fabrika sahipleriyle yerli işbirlikçi uşakları elbirliği ile çareler ve yalanlar aramaktadır.

Fabrikanın sahipleri ve yerli uşakları "Doğu Avrupa ülkelerinde de ucuz iş gücü var, fabrikayı kapatıp oralarda yeniden kurarız" tehdidini savurmaktadır. Bu sicil; bozuk canlar zaten üç-dört yıldan beri Doğu Avrupa pazarına da girmişlerdir. Ama Türkiye gibi ucuz bir pazarı bırakacaklarını hiç zannetmiyoruz. Bu tehdidi bir korku silahı olarak kullanmaktadır. Ama onlarda biliyorlar ki bu uzun grev göstermiştir ki işçiler korkuyor, geri adım atmıyorlar. Aksine her geçen gün daha da çok uluslararası bir desteğin gücünü grevlerinde hissediyor, görüyorlar.

İşte Humanic fabrikasının bu tutumunu ve gerici yüzünü teşhir etmek için biz Avusturya'da yaşayan yerli ve yabancı devrimci-demokratlar olarak bizim de içinde bulunduğumuz ve faaliyet yürüttüğümüz "Salzburg Türkiyeli işçiler demegi" ve "İrkçiliğe ve yabancı düşmanlığına karşı komite" olarak bir telgraf çekip grevdeki işçilerle dayanışma içinde olduğumuzu bildirme kararı aldık. Ayrıca ekonomik açıdan destek-olma amacı ile demek olarak 2000 Avusturya şilini göndermeyi kararlaştırdık. Aynı amaçla bir de bağış kampanyası başlattık.

Bununla beraber Humanic fabrikası Avusturya kamuoyunu gerçek düzeyde bilgilendirme ve grevdeki işçilerle dayanışma çağrılarını yaptı. Örneğin Avusturya Sendikalar Birliği de Gençlik Kolları imzası ile bir telgraf çekerek grevdeki işçilerle dayanışma içinde olduklarını dile getirmişlerdir. Humanic buradaki kamuoyuna da yanlış bilgilendirmektedir: Yürütülen bu grevin bir hak arama grevi olmadığını, aksine fabrikadaki solcular örgütlediği bir grev olduğunu söylemektedirler.

Humanic firmasının sicilli de pek parlak değildir. Dünya halklarının baş belası faşist Hitler'in başlattığı, milyonlarca insanın ölümüne neden olan ama asıl hedefi dünya proletaryasının kalesi durumundaki (başta Stalin yoldaş olmak üzere) SSCB'yi yok etmeye yönelik 2. paylaşımlarında Humanic fabrikasının kime ve hangi amacı hizmet ettiği gün gibi ortadadır. Savaş boyunca Hitlerin ordularını ayakta tutan savaş suçlusu bir fabrikadır. Humanic fabrikasının bu gerici ve sömürücü yüzünü teşhir etmek için tüm kamuoyunu grevdeki işçi arkadaşlarla dayanışmaya çağırıyoruz.

Yaşasın işçi sınıfının birlik ve dayanışma mücadelesi!
Gelecek ellerimizdedir!

İtalya'nın gerçek mafyası hükümeti

Eski Başbakanlardan Bettino Craxi

Şubat ve Mart ayları içerisinde, İtalya rüşvet skandallarıyla sarsıldı. 23 meşhur İtalyan politikacı ve işadami, yolsuzluk iddiasıyla Milan'daki San Vittore cezaevine kapatıldı. Bunların arasında "Sosyalist" Parti lideri ve eski Başbakan Bettino Craxi, Fiat otomobil firmasının finansal yönetmeni Francisco Mattioli ve Hristiyan Demokrat Parti basın sekreteri Enzo Carra'da var. Şu anda 906 kişi sulh mahkemelerine araştırma tabii tutuluyor ve bunların arasında 630 kişilik İtalyan parlamentosunun 1/5'i de var. İtalya'nın devlet borçları ulusal üretiminden yüksek ve bütçe açığı tahminen 11 trilyon Liret (84.550

trilyon lira). Yolsuzluklar listesi, devlet mülkiyetindeki taşınmaz malları peşke çekmekten, 1990 Dünya Kupa'sında alınan ödeneklerden şahsi yararlanmalara, İsviçre bankalarıyla gizli bağlantılar kurmaktan "Sosyalist" Parti kasasını soymaya kadar uzanıyor. Yolsuzlukların 10-20 milyar dolar (95-190 trilyon lira) civarında olduğu tahmin ediliyor.

Bu skandallar burjuva partilerinin ("Sosyalist Parti ve Hristiyan Demokrat Parti) dalaşması sonucu, birbirlerini harcamalarıyla ortaya çıktı. Bir atasözümüz şöyle der: "İt ite, it kuyruğuna". İtalya'da olanlar da bundan ibaret.

Takke düştü Yankee göründü

26 Şubat '93. Manhattan'daki Dünya Ticaret Merkezi'nde saat 12:18 civarlarında şiddetli bir patlama sonucu 5 kişi öldü, binlerce kişi yaralandı. ABD medyası olayı tantanalı bir şekilde işlerken, aşıktan propagandasını yapmadığı halde iki şeyi birleştirdi: Birincisi, bina 110 katlıydı ve iki blok gökdelen halinde yükseliyordu. İkincisi, ABD bir "özürlükler ülkesi"ydi ve bu konuda üstüne yoktu. Sözün özü, yapılan saldırı, dünyanın "iki büyük abidesi"ne karşı yapılmıştı. Emperyalistlere hizmet eden gerici ABD medyasıyla farklı bir mantık silsilesi izlememeye yeminli TC medyası da koruya katıldı.

Görüntü her zaman ciddiye alınmaz; algılamaya ise kavramadan daha aşağılara seyreder. Olay, gerisindeki gerçekler örtbas edilerek ve sansasyonel olarak işlendi. Kapitalist mantık her yerde ve her zaman yaptığı gibi bu olayı da yoz hale sokmasını becerdi. Bugün bombalanan binanın altında, üzerinde "Bina Bombalandığında Buradayım" yazılı tişörtler satan işportacılar vardır.

Olay, yeryüzünde meydana gelen sonsuz sınıf çatışmaları görünümünden sadece biriydi ama özellikle üzerinde durulması gerekenlerden biriydi.

SUÇLU ARAMA TİYATROSU

Patlama üzerine FBI ve CIA derhal olaya elattılar. Bir suçlu olabileceklere listesi çıkarıldı. Ama daha ilk etapta kafalar karıştı. Çünkü düşman çoktu. Çünkü ABD'nin kanlı ellerini sokmadığı kıta kalmamıştı. Fakat ne olursa olsun bir liste oluşturulmalıydı ve öyle de oldu. Irak, İran, Libya, Ürdün, Cezayir, Pakistan, Mısır, Sudan ve Suudi Arabistan odak olarak ele alındı. Hatta listeye, Sırp zulmine uğrayan Bosnalı Müslümanlar bile katıldı.

Gerici medyalarla göre Ürdün suçlu olabiliirdi. Çünkü Kral Hüseyin 1989'a kadar tüm politik oluşumları yasakladığı halde, radikal dinci Müslüman Kardeşler örgütünü faaliyetlerine göz yummuştu. Pakistan'da, daha Ocak 93'te 4 CIA çalışanı öldürülmüş ve gerçeğe olarak Bosnalı Müslümanlara Sırp saldırılarını ABD'nin desteklemesi gösterilmişti. Irak malumdu, İran Şii radikallerini destekliyordu. Hatta Suudi Arabistan bile ABD ile ilişkileri iyi olmasına rağmen Sünni radikallerini desteklediği için şüpheye değermişti. Anlaşılabileceği üzere koro İslami radikaller üzerinde yoğunlaşıyordu.

Oysa gerçekleri böyle açıklamak, bir burjuva iyimserliği değilse hamkafalılıktır ve ne olursa olsun gerçekler böyle açıklanamaz.

Oyun alanını kabul ediyoruz ve burada oynayalım. Asya, Afrika ve Ortadoğu'nun sömürge ülkelerinde, çelişkiler kör göze batacağına cirit atar. Öyle hızlı bir devinimle karşılıklıdır ki, devinimi takip edemeyen göz durgunluktan dem vurur. Olayları dondurur ve efendilerin ayakları altından kayan toprakların sıcaklığını buzdolabında incelemeye kalkışır. Yakın sarayları ve tahtları, değişen bahtları nasıl açıklasın ki zamanın dilini yakalayabilsin? Bunun tek yolu tiyatroların değil ama hayatın verdiği gerçek rollerin incelenmesinden geçiyor.

Mısır başkanı Enver Sedat ken-

Petro dolarlar için çeşitli İslami hareketleri el altından destekleyen ABD, kendi çıkarları zedelendiği anda tüm dünya halklarına olduğu gibi, müslümanlara karşı konuştuğu dil: İşgal, silah, kurşun, barut...

disini şöyle tanımlıyordu: "Ben, imanın ve bilimin başkanıyım." Cezaevlerindeki radikal dincilere af çıkarttı ve onlar tarafından öldürüldü. Bugün İran'ın başkenti Tahran'dan Sudan'ın başkenti Hartum'a kadar, radikal şeyhler sunuları söylüyorlar: "Allah'ın düşmanlarını her yerde acımasızca vurun ve öldürün. Domuzların ve maymunların torunlarını başınızdan atın. Onlar Siyonizm, komünizm ve emperyalizmin sofrasından beslenirler. Allah'ın düşmanlarıyla uzlaşma yoktur. Dişe diş, Kana kan. "Bu konuşmalara yasak konulmamıştır. Hatta Mısır TV'sinde son zamanlara kadar Al Ahzar Üniversitesi dini alimlerinin konuşmaları yayımlanmaktadı. Diğer yandan, ABD'ye karşı oldukça sivri tutumlara giren İran ve Irak'ın ABD ile sıkı ilişkileri ortaya çıkarılmaktadır. Uç bir örnek vermek gerekirse, İsrail Gazze Şeridi'ndeki Hamas Müslüman darikal örgütünü FKO'ya karşı desteklemektedir.

Siyasetlerde görülen bu çelişki nasıl açıklanabilir? Mao bunun anahtarını bize vermiştir: "Siyaset, ekonominin yoğunlaşmış şeklidir." O halde siyasi istikrarsızlık ekonomik istikrarsızlıkla açıklanabilir bir şeydir. 46 Müslüman devletinden sadece 5'i ağır sanayiye sahiptir. Eğer hatırı sayılır yarı mamul üretiminden bahsetmek gerekirse 24'ü çimento, 11'i şeker, 6'sı tekstil üretmektedir. Emperyalistlerce hammaddede ve yarı mamul kaynağı görülen bu ülkeler, dünya petrol dışsatımının % 56'sını, doğal gazın % 47'sini ve lastiğin % 70'ini "ihracat" olarak yaparlar. Ama ithalata ikame edilen bu "ihracat" dualar kadar etkileycidir. Çünkü dış ticaretin % 94'ü "Müslüman olmayan ülkelere" yapılmaktadır.

Baskı başkaldırını veya başkal-

dırı potansiyelini getirir. 1982'de patlak veren ve Kahire'den (Mısır) Hama'ya kadar (Suriye) patlak veren isyanlar 20.000 hayata mal oldu. Ve geçen yıl ki Cezayir seçimleri kanla süslendi. Anti-emperyalist çıkışlar, İslami lafızlarla açığa vuruldu. Bunun da ötesinde Irak, bir radikal hareket olarak değil ama bir devlet olarak ABD'ye karşı "cihad"lar açtı. Tıpkı İran ve Libya gibi... Ama tüm bunlar çöl sıcağındaki buz kadar dayanıklıydı. Bunun nedeni ise kader değil bizzat Yankee'lerin Cihat çıkartkanlarının ilişkileriydi.

YANKEE EVINE DONMUYOR

Biraz geçmişe dönelim, çünkü geleceği görmek açısından önemlidir. '88 Nisan'ı Irak-İran savaşı sürüyor ve Irak, İran ordusunu alt ederek Fao yarımadasını işgal ediyor. Bu işgalle eşzamanlı olarak ABD savaş gemileri, Körfez'in güneyindeki İran petrol platformlarını tahrip ediyor. 3 ay sonra Temmuz'un 3'ü. Vincennes isimli ABD uçak gemisi İran karasularında olduğu yetmiyormuş gibi İran havasahasındaki bir İran Airbus tipi uçağı 260 yolcusuyla beraber imha ediyor. ABD Irak'a yardım etmiştir ve bu ortadadır. Ama ortada olmayan bir şey İrak Gate skandalıyla ortaya çıktı. ABD bütün bunlar olurken İran'a da yardım etmiştir. Tıpkı bir Mesih gibi ve onun kadar aldatıcı...

Skandallar bitmez. Irak'ın üzerine iki kez yüründü. 1. Körfez hareketi sırasında, BM nükleer silahları müfettişi Matrix Churchill ABD manevi evladı madalyasıyla bizzat dışişleri bakanı Baker tarafından onurlandırıldı. Churchill aynı zamanda İtalyan Banca De Nazionale'nin en büyük paydaşı-

dır. Ve 1. Körfez hareketi sırasında BNL Atlanta (ABD) şubesinin, Irak'a 5 milyar dolar borç verdiği ortaya çıktı. Bu arada Yankee'lerin yeni bir askeri açılımı sessizce gerçekleştiriliyordu. Kimse görmese ve duymasa da olan olur ve inkar edilemez. Ortadoğu'daki bu pek de göze batmayan açılım ilk kez Çekir Güç'le ortaya çıktı. "Saddam Kürt'leri kimyasal silahlarla imha etmiştir" gerekçeydi. ABD sadece üsler yoluyla denetimin ve açılımın ötesine gitmemektedir. Körfez hareketleri sırasında Suudi Arabistan'da onlarca üstün yanında başka Yankee izleri de vardı: Binlerce kişilik ordu... Nihayet Somali çıkarması ile bugünkü durum netleşti. Afrika ve Ortadoğuda yoğunlaşan ABD'nin bizzat kendi askerini dayama politikasının Latin Amerika'ya da sıçrayabileceği kesinlikle düşünülmektedir. Ve PKP Başkanı Guzman 1988'de bunu belirtmiştir. Bu açılımların en büyük etkisi emperyalistler arası çelişkilerdir ve bu konuda ABD sömürgelelerinin değil ama bizzat kendi askerlerinin statüsüyle hareket etmeyi tercih etmektedir. ABD bizzat kendi askerlerini hareket ettirerek daha geniş bir müdahale ortamı yaratmaktadır.

"GÜDÜK ANTI-EMPERYALİST" TERİMİ CİHADÇILAR İÇİN GUDUKTUR

Bütün Müslüman ülkelerin ABD ile çelişkileri vardır. Çünkü bu ülkelerin statüsü sömürgelektir. Bu çelişkilerin dile getirilmesi, gerçekler bir silah pazarlık olayını ortaya koymaktadır. Bir yandan Irak bombalanırken, bir yandan Saddam dolara boğulabiliyor. İran vahşice susturulsa da

İran'a silah satılabilir. İsrail Ortadoğunun Siyonist kalesiyken Hamas'ı destekleyebilir. Sonsuz sınıf çelişkilerini çöl kırgınlığıyla yaşayan Ortadoğu egemen ve ezilen sınıfları için emperyalizm geçeceği her şeyi açıklar: Kâr temel hareket odağıdır ve bu çelişkilerin ortasında MLMZD temelinde yükselen proletarya önderlikleri olmazsa, anti-emperyalizm de olmayacaktır. Hiçbir komprador sınıf anti-emperyalist bir tavır güdük de olsa göstermez bu topraklarda, çünkü sınıf doğalarına aykırıdır. Ve hiçbir milli burjuva karakterli hareket de yaşayamıyor, çünkü çelişkiler acımasız ve yokedicidir.

Türkiye'de bu ilişkilerden bağımsız değildir. Ulusal mücadelenin en çok yoğunlaştığı bölgelerde Hizbullah'ın ortaya çıkması rastlantılarla açıklanamaz. '80 cuntası bir yandan radikal dincileri desteklerken diğer yandan ezmiştir. TC silahlı kuvvetlerine giren radikal dinciler bir yandan atılırken, bir yandan da silahlı kuvvetlerde dahil tüm devlet aygıtının köşebaşlarına bu tip insanlar atanmaktadır, korunmaktadır. Bu kuralınlığında kendi iç kuralları vardır. Emperyalistler ve işbirlikçileri denetleyebildikleri oranda bu tip örgütlenmeleri desteklerler. Denetlenemeyenler ise törpülenir.

"Din halkın afyonudur" belirlenmesi en fazla sömürgelelerde maddi temelini buluyor. Ve sadece bir Müslüman Cihad Seferberliği değil bir Haçlı Seferberliği de sözkonusudur. Unutulmaması gereken şudur: Emperyalistlerle içli dışı yürütülen bu politikalar bölgesel değil küresel politikalar.

Hangi din olursa olsun özü metafiziktir ve emperyalizmin kendisi küreseldir.